

Genç Birikim'den...

Değerli Genç Birikim Okuyucuları,

Sizleri Allah'ın selamı ile selamlıyoruz, ona nimetlerinden ötürü ve sizlerle buluşma imkânı verdiği için hamd ediyor, hassaten rasulüne ve âline-ashabına salât ve selam ediyoruz.

Sizleri yine dopdolu bir içerikle karşıladık, hamd olsun.

Son dönemlerde üzerinde en çok konuşulan İsrail ve özür konusunu ele alan Süleyman Arslantaş'ın değerli görüşleri ile yeni ufuklara yelken açacak ve bir de bu açıdan bakmanın keyfini yaşayacağız.

Son dönemde yaşanan en önemli olaylardan biri İmrâlı süreci, diğeri ise İsrail terör devletinin özür dilemesidir. Yazarlarımızın afına sığınarak özür ile ilgili iki kelam edelim. Elbette Siyonist İsrail'in sözünde duracağına inanmıyoruz, elbette bu özür şehidlerimizi geri getirmeyecek, elbette bu özür Siyonist İsrail'in zoraki tek çıkış yolu kalması nedeniyle gerçekleşmiştir ve elbette bu terörist devlet daha şeytani planlar peşindedir. Ancak bütün bunların ötesinde bu terör devletinin ilk defa özür dilemek zorunda kaldığını, kendi ve uluslara-

rası kamuoyunda hakir ve zelil duruma düştüğünü, köşeye sıkıştığını, kendini artık güvende hissetmediğini ve geleceğinden endişe duyduğunu da bir kenara not etmeliyiz. Öte yandan İsrail rejimindeki bir etkili siyasetçi, bu **özür dileme**yle ilgili olarak, **'Menfaatimiz gerek-tirince, onurdan vazgeçilebilir.'** diyerek İsrail'in ne kadar pragmatist ve alçak anlayış içerisinde olduğunu da göstermiştir. İsrail için sürenin bittiğini ve sonlarının geldiğini inşallah hep birlikte göreceğiz. İslam dünyasının diğer beldelerinde yaşananlar Ahmet Tayyar'ın Mart panoramasında özetlendi.

Celal Sancar, kendine has üslubuyla Irak işgali sırasında yaşanan istihbarat yalanlarını dikkatimize sunuyor. Seküler anlayışı ve sekülerizmi Mustafa Güladağı ve Erdal Bayraktar'ın kaleminden okuyacaksınız.

Modernite ve modernizmi, anne-baba ile çocuk ilişkileri, muska taşıma ve diğer ilginç meselelerin ele alındığı dergimizi heyecanla okuyacağınızı umuyor ve sizi derginizle başbaşa bırakıyoruz.

Allah'a emanet olun.

Yıl: 15 Sayı: 167

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
İbrahim Hakkı Toprak

Genel Yayın Yönetmeni
Ali Kaçar

Yazışma Adresi
İlkiz Sokak No: 22/B
Sıhhiye - ANKARA

Yayın Türü
Yerel, Süreli

Yönetim Yeri

İlkiz Sokak No: 22/B
Sıhhiye - ANKARA
Tel : (0312) 229 67 18
Fax: (0312) 229 67 19

Dizgi & Tasarım
Genç Birikim

Baskı
Sistem Ofset
Strazburg Cd. No: 31/17
Sıhhiye - ANKARA
Tel: (0312) 229 18 81

Baskı Tarihi:
10.04.2013

genc
BİRİKİM

web : <http://www.gencbirikim.net>
e-mail : gencbirikimdergisi@gmail.com

Abone Şartları:

Yurtiçi abonelik için 6 aylık abonelik ücreti olan 24.00 TL'yi Yurt dışı abonelik için 6 aylık abonelik ücreti olan 35.00 TL'yi Yapı Kredi Bankası, Sıhhiye Şubesi (Şub. Kod. 309, Hes. No: 69405472) no'lu hesaba veya Ramazan DEMİRHAN 6157119 no'lu posta çeki hesabına yatırmanız ve Posta Çeki alındı belgesinin fotokopisini ve adresinizi İlkiz Sokak No: 22/B Sıhhiye /ANKARA adresine göndermeniz yeterlidir.

Bu sayımızda...

3

İsrail ve Özrü

Süleyman ARSLANTAŞ

8

Irak'ın İşgalinde İstihbarat Yalanları

BBC'den Aktaran: Celal SANCAR

10

Sekülerizm ve Ulusçuluk Kısacasında Müslüman Halklar

Erdal BAYRAKTAR

14

Benim Adım Rachel Corrie

Çev: İsmail CEYLAN

16

İslami Suriye Cephesinin Basın Sözcüsü Ebu Abdurrahman ile Röportaj

Genç Birikim

22

Geçen Ayın (Mart 2013) İslam Dünyası Gündemi

Ahmet TAYYAR

31

Edebe Dair

Hayriye BİCAN

35

Dünyevileşmek Modernleşmek (Modernite)

Cefai DEMİREL

38

Kurtuba'yı Görelim

Mehmet SILAY

40

Rukye Tedavisi ve Muska Takmak Üzerine Notlar - 2

Muhammed İMAMOĞLU

46

Seküler Devletin Seküler İşleri

Mustafa GÜLDAĞI

50

Anne ve Babanın Çocuklara Karşı Sorumlulukları

İdris GÖKALP

53

Siyonisti Titreten Yiğit Mühendis: Yahya AYYAŞ

Serkan ÇAYCI

55

Musibetlerle İmtihan

Yıldız ÇINAR

58

Hasta Adama Nakledilen Zehirli Kalp

Bekir TOK

61

Yirmibirinci Asrın Fatihi

Mehmet Ali KULAT

62

Genç Birikim Derneği İlköğretim ve Lise Öğrenci Grupları

Genç Birikim

64

Şiir: Gönül

Ömer Ali TORTUM

İsrail ve Özü

Süleyman ARSLANTAŞ
sarslantas46@hotmail.com

İsrail, güvenlik ve kuşatılmışlık sorunu- nu Arap Baharı ile birlikte daha yoğun ve kaygı verici bir biçimde yaşamaya başladı. Zira Arap Baharı'nın ne getirip-ne götüreceği ayrı bir konu olmakla birlikte, manzara İsrail açısından hiç de iç açıcı gözüküyor. Daha önce İsrail için güvenlik ve kuşatılmışlık sorununun merkezinde Müslüman ya da Milliyetçi Arap halkları vardı. Arap baharı süreci ile birlikte buna yönetimler-rejimler de eklendi. Neredeyse istisnasız tüm Arap yönetimleri 1948'den bu yana zahiren İsrail'e düşman ama gerçekte İsrail'in önemli güvenlik kaynağı idi. 1948'den itibaren tüm savaşlar, barış görüşmeleri dikkatlice tahlil edildiğinde bu gerçeği görebilmemiz mümkündür. 26 Mart 1979 Camp-David, 1991 Madrid, 1993 Oslo Mutabakatı, 1997 WhyPlantation Antlaşmaları ve yine Condoleezza Rice'in öncülüğünde gerçekleşen 2007 Annapolis Konferansı bu yaklaşımımızı doğrulayan antlaşma ve görüşmelerdir.

İsrail 1982'de Güney Lübnan mülteci kamp- larında konuşlandırılan Filistinli mülteciler ve onların İsrail'e yönelik saldırıları iddiası ile Güney Lübnan'ı işgal etti. Aslında bu işgal İran'ın Güney Lübnan'da Mustafa Cemran komutasında ve İran'ın o zamanki Şam Büyükelçisi Hüccetülislam Muhtesemi'nin gerek lojistik ve gerekse sair hususlarda Güney Lübnan'da kurulan Hizbullah'a yoğun destek sağladığı bir döneme rastlamaktadır. Yani İsrail'in Güney Lübnan'ı işgalinin arkasındaki neden İran'ın İran Devrim Muhafızları'nın öncülüğünde İsrail karşıtı, Lübnan yönetimi başta olmak üzere hiçbir Arap

Yönetiminin İsrail yandaşlığı ve karşıtlığı ile ölçülemeyecek derecede bir yapılanmaya gitmesidir.

1982'den bu yana Güney Lübnan-İsrail çatışmalarını aslında İran-İsrail çatışmaları olarak da okumak mümkündür. Temmuz 2006'da başlayan ve 26 Temmuz'a kadar devam eden Hizbullah-İsrail savaşı İsrail açısından tam bir hezimet oldu. Dünyanın en önemli kurşungeçirmez tankı olarak tanımlanan MERKAVA tankları delik deşik oldu. Denizde birçok firkateyni yara aldı. Hava gücü, radarları, istihbaratı neredeyse hiçbir işe yaramadı. Sonuç İsrail açısından bir yıkım oldu. Bu durum İsrail'i hem kendi kamuoyu nezdinde, hem de bölge ülkeleri ve dünya nezdinde olumsuz etkiledi ve İsrail tepkisel olarak 2008 Aralığında GAZZE'ye saldırdı. GAZZE'den de hem askeri hem de diplomatik olarak hezimetle ayrıldı. 2012 GAZZE saldırısı da bundan farklı olmadı. Hezimetler İsrail'i düşündürmek yerine saldırganlaştırdı. Üstelik de konjonktür'ü okuyamayacak kadar körleştirdi. Oysa 20 Mart 2003'ten itibaren Amerika, vekilharca ihtiyaç duymaksızın Irak'ı işgal etti. İşgalle birlikte petrol bölgelerine ve petrol trafiğine hâkim hale geldi. Soğuk savaş sonrası küresel güç ve sermayenin tek alternatifi olan İslam ve İslami yönetim anlayışı İran'da iflas etti. Türkiye'de 'Muhafazakâr Demokrasi' adı altında Batı'nın, kapitalizm'in zarar görmeyeceği bir biçime evirildi. Dolayısıyla Kur'an merkezli İslam anlayış ve uygulaması 'Demokratik İslam; Muhafazakâr Demokrasi' anlayış ve uygulamasına dönüştü. Ardından 17 Aralık 2010'da baş-

layan 'Arap Baharı' rüzgârı ya da fırtınası etkili olduğu yerlerde despotizmin çatılarını çökertti ama yerine İslam çatısı inşa edilmedi-edilemedi. Tunus, Mısır, Yemen, Libya ve yarın Suriye'de yıkılacak olan çatılarının yerine üçüncü sınıf demokrasi ve sömürüye açık, küresel güç odaklarının menfaatleri ile çatışmayan ve belki de küresel sermayeye eklenilen çatılar inşaa olunacaktır.

Amerika Ortadoğu'nun, İslam ülkelerinin almış olduğu son şekillerden memnun gözüküyor. O kadar ki adeta İsrail'e 'Benim seninle bundan böyle işim ve ilişkim eskisi gibi olmayacak' mesajı veriyor. Nitekim 2008-2012 yılları arasında OBAMA İsrail'i ziyaret etmeyen tek Amerikan Başkanı iken; İsrail'in ve Yahudi lobilerinin 2012 seçimlerinde tüm yumurtalarını Cumhuriyetçilerin sepetine koydukları halde, Cumhuriyetçiler seçimleri kaybettiler. Ya da 12 Kasım 2012 Amerikan Başkanlık seçimlerini şöyle de okuyabiliriz: 'Bu seçimlerde öne çıkan gerçek, OBAMA'nın seçimleri kazanmasından çok İsrail'in ve Yahudi lobilerinin seçimleri kaybetmesidir.' Ama buna rağmen OBAMA, ikinci Başkanlık seçiminin ardından ilk yurt dışı seyahatini İsrail'e yaptı. Sizce bu bir taltif mi, istiskal mi? Bana göre istiskaldir. Zira OBAMA'nın İsrail ziyaretinde yüzeysel olarak NETENYAHU ile bir kucaklaşma ve görüşme, Şimon Peres başta olmak üzere, diğerleri ile daha samimi pozlar öne çıktı. En önemlisi de İsrailli üniversite öğrencilerine hitaben yaptığı konuşmada, İsrail gençliğine 'Çift Devletli Çözüm' gerçeğini hatırlatmasıdır. Daha da ileri giderek bölgesel barışın sağlanması, İsrail halkının geleceği için Filistin Devleti'nin kurulmasının önündeki engellerin kaldırılması hatırlatılırken, 1967 öncesi Filistin topraklarına ve yeni yerleşim politikalarına dikkat çekmesi de dikkat çekiciydi...

Amerika Ortadoğu'nun, İslam ülkelerinin almış olduğu son şekillerden memnun gözüküyor. O kadar ki adeta İsrail'e 'Benim seninle bundan böyle işim ve ilişkim eskisi gibi olmayacak' mesajı veriyor. Nitekim 2008-2012 yılları arasında OBAMA İsrail'i ziyaret etmeyen tek Amerikan Başkanı iken; İsrail'in ve Yahudi lobilerinin 2012 seçimlerinde tüm yumurtalarını Cumhuriyetçilerin sepetine koydukları halde, Cumhuriyetçiler seçimleri kaybettiler. Ya da 12 Kasım 2012 Amerikan Başkanlık seçimlerini şöyle de okuyabiliriz: 'Bu seçimlerde öne çıkan gerçek, OBAMA'nın seçimleri kazanmasından çok İsrail'in ve Yahudi lobilerinin seçimleri kaybetmesidir.'

OBAMA, İsrail ziyaretinin ardından Filistin tarafına geçti ve Ramallah'ta Mahmud Abbas ile görüşmesinde de 'İki Devletli Çözüm' önerisinin altını çizdi. Neredeyse İsrailli öğrencilerle yaptığı konuşmanın içeriğini Abbas'la görüşürken de yansıttı ve ardından Ürdün'e geçti. Hemen hemen tüm ziyaret ve görüşmelerinde Türkiye-İsrail ilişki ya da ilişkizliklerine dikkat çekmeyi de ihmal etmedi. Ürdün'de yaptığı konuşmada Türkiye-İsrail meselesine temas ederek, İsrail ile Türkiye'nin her konuda anlaşmak zorunda olmadığını belirterek, "Ancak ilişkilerin tam zamanı. Bu, iki ülkenin de yararına" dedi.

'ONE MİNUTE'DEN ÖZÜR DİLEMEYE

Soğuk bir kış günü Davos'ta İsrail Cumhur-

başkanı Şimon Peres, Mısır Dışişleri Bakanı Amr Musa ve Türkiye Başbakanı Recep Tayyip Erdoğan bir programda konuşmacılar. İlk tur herkes konuştu. Şimon Peres Erdoğan'dan sonra konuştu. Erdoğan ilk tur konuşmasında alışıldık-bilindik ama içerikli, zengin bir konuşma yaptı. Şimon Peres ise tahrik edici, suçlayıcı bir dil tercih etti. İkinci turda Erdoğan diplomatik teamülleri de bir kenara bırakarak, kendi öz aidiyetini yansıtan, içimizden biri kimliği ile Peres'i haşlamaya başladı. Belki de İsrailliler tarihleri boyunca hiç kimseden asla böyle bir azar, hakaret ve dışlanma görmemişlerdir. Hak etmediler mi? Elbette. Ama Erdoğan'ın ortaya koyduğu tavır yüz yıllık bir birikimin, dolmuşluğun tezahürü idi. Ve Tayip Bey Davos'u terk ederken tüm mazlumların, ezilmişlerin, Ortadoğu halklarının gönüllerini fethederek orayı terk etti. Başta CHP monşerleri olmak üzere bilumum monşer takımı ve onlar gibi düşünen zevat dizine vurmaya başladı: 'N'olacak halimiz! Bundan böyle bizi hangi ülke kabul eder, Amerika'ya ne diyeceğiz, İsrail'le var olan

ikili anlaşmalarımız, 1994'te imzalanan MİT-MOSSAD anlaşması ve daha niceleri n'olacak?" gibi yakınmalar, kınamalar gırla gitti. Ama tarih 29 Ocak 2009'u Türkiye ve mazlumlar lehine, İsrail ve hempalarının da aleyhine bir milat olarak kaydetti. Aradan 10-15 dakika geçtikten sonra İsrail siyasetinin duayeni olan Şimon Peres beklenenin aksine havayı yumuşatacak ve hatta özür gibi kabul edilecek bir açıklama yaparak dizlerini dövenleri bir nebzecek olsun rahatlatmıştı. Zira o biliyordu ki bölgede Türkiye-siz bir İsrail tüm meşruiyetini kaybetmiş bir İsrail demektir. Unutmayalım, maalesef İsrail'e meşruiyet tanıyan tek ülke Türkiye'dir. 14 Mayıs 1948'de BMGK'nın 29 Kasım 1947'de almış olduğu 181 sayılı Karara göre kurulan İsrail, 11 Mayıs 1949'da Birleşmiş Milletler'e üye olarak kabul edilirken; Türkiye İsrail'i 26 Mart 1949'da tanıdı. Adı geçen tarihten itibaren de ilişkiler hiç soğumadan 29 Ocak 2009 tarihine kadar devam etti. Tabii ki bu arada Evren'in de 1982'de Lübnan işgali sonrası Türkiye İsrail ilişkilerini askıya aldığını ve diplomatik ilişkilerin ikinci kâtiplik düzeyine indirildiğini ifade etmeliyiz.

Şimon Peres, Davos'ta olanları İsrail'in geleceği için sineye çekmeye çalıştı. Zira 29

Ocak 2009'daki 'One Minute' çıkışının, 26 Mart 1949'daki İsrail'in kabulünün geri alınışı olduğunu çok iyi biliyordu. Ne var ki bu durumu ne hükümetine ne de İsrail kamuoyuna anlatamıyordu. Zaten o da suçlu olduklarını Türkiye Başbakanının çıkışının hem aidiyet hem de duygusal olarak arka planının olduğunu biliyordu. Zaten 2008'in Aralık ayı ile 21 Ocak 2009 tarihleri arasında Gazze'de 1.500 kişiyi öldüren kendileri idi ve bu olayın üzerinden daha bir hafta geçmişti. Ama İsraili şahıslar, başta Netanyahu, Lieberman vb. Türkiye'den bir intikam almak peşindeydiler. 31 Mayıs 2010 tarihine bu atmosfer içerisinde gelindi. Doğru, Mavi Marmara Yardım Gemisi sivil inisiyatifle gerçekleşti. Ancak bu teşebbüs Türkiye'deki yönetimin de karşı koyacağı bir teşebbüs olmadığı için, Mavi Marmara olayı kösteklenmedi, desteklendi. Zira masum amaçlı, ezilen, yıkılan, çok kısa süre önce 1.500 insanını, çoğu çocuk ve kadın olmak üzere kaybetmiş ve üstelik de sınırlar değişse de, rejimler değişse de doğal olarak bölgenin abisi-hamisi olan Türkiye'nin oradaki zulme, açlığa, katliama seyirci kalması beklenemezdi. Resmi yoldan olmasa da, sivil inisiyatif yoluyla yakınlığın, kardeşliğin izharı gerekli idi, yapmak istenen de oydu zaten.

Takvimler 31 Mayıs 2010'u gösterdiğinde Mavi Marmara Yardım Gemisi'ne uluslararası sularda İsrail komandolarınca saldırı gerçekleşti ve 9 kardeşimiz ve hatta Süleyman Uğur kardeşimizle beraber 10 kardeşimiz şehid edildi. (Çünkü o yaşayan şehid) Türkiye, bu olay üzerine tarihinde görülmedik bir hızla hareket ederek, Dışışleri bürokrasisi de neredeyse ekarte edilerek hemen harekete geçti ve o gecedan itibaren BM, uluslararası kuruluşlar, Türkiye'deki elçilikler konuya ilişkin bilgilendirildi. 31 Mayıs'ı 1 Haziran'a bağlayan gece

İsrail Büyükelçiliği STK'lar tarafından kuşatıldı ve Türkiye önce BM'nin konuya ilişkin açıklama yapmasını istedi. Mavi Marmara'da tutsak alınan bütün insanların koşulsuz olarak serbest bırakılmalarını istedi. Geminin serbest bırakılması ve olayla ilgili uluslararası soruşturma açılmasını istedi ve devamında özür dilenmesini, TAZMİNAT ödenmesini, GAZZE'ye uygulanan ambargonun kaldırılmasını istedi. Sonuç olarak bunların hepsi kabul gördü. İsrail özür diledi, tazminat vermeyi kabul etti. GAZZE'ye ambargoyu kaldıracağını duyurdu. Peki, tüm olanlar İsrail'i temize çıkardı, şehid olan kardeşlerimizin kanını geri mi getirdi? Elbette hayır. Ancak burada Türkiye'nin kararlı duruşunun ve konjonktürü iyi değerlendirilmesinin İsrail'e geri adım attırdığını ve İsrail'i bölgesel 'ÖZNE' olmaktan, bölgenin bir 'NESNE'si olmak konumuna getirdiğini göz ardı etmemeliyiz..

ÖZRÜN ARKAPLANI

Öncelikle İsrail'in bölgede ve dünyada geçmiş oranla daha da yalnızlaştığını bilmeliyiz. Amerika'nın gerek 17 Ocak 1991 ve gerekse 20 Mart 2003'ten itibaren fiilen Ortadoğu'ya geleerek İsrail'i kenara aldığını ifade etti. Irak'ta ve bölgede istenilen hedeflere yaklaştıktan ya da eriştikten sonra bölgeyi fiilen terk etti. Irak'la 16 Ağustos 2008'de vardığı SOFA Anlaşması bunun içeriğini ortaya koymaktadır. Şüphesiz Amerika sonrası Ortadoğu'da İsrail'in kaygısı tabii olarak artacaktır. Diğer yandan neredeyse tüm diplomatik ve askeri-stratejik ilişkile-

Ürdün Kralı Abdullah'ın de-yimiyle: "Ortadoğu'da bir Müslüman Kardeşler hilâli oluşuyor ve bu hilâl İsrail'in etrafını sarıyor. Artık bölgede halklarını hesaba katmak zorunda olmayan ve esasen İsrail'in çıkarlarına hizmet eden diktatörlerin yerine halkın içinden gelen ve dolayısıyla halkın duygularına tercüman olan yönetimlerin almaya başlaması İsrail için olumsuz gelişmeler."

rin koptuğu Türkiye'nin; siyasi, ekonomik ve sosyal istikrarının sürekli artıyor olması, hem AB ve hem de Amerika için geçerli bir gelişme idi. Adı konmasa da Amerikan Başkanı OBAMA İsrail ziyaretinde; bundan böyle haliyle Türkiye'yi bölgede 'ÖZNE' konumuna getirdi. Bu, bölgede, Amerika için İsrail'in bir 'NESNE' olduğu, Türkiye'nin 'ÖZNE' olduğu gerçeğini bizzat İsraililere tebliğ etti. Tabii ki ardından da Türkiye ile olan küskünlüğün sona ermesini talep etti. Bu durum, yani özür olayı yaklaşık yoğun bir şekilde

üç aydan beri devam ediyordu. Yani birden, bir gecede olup-bitmiş bir vakıa değil. Ve yalnızca OBAMA'nın isteği ile de gerçekleşmedi. Zaten Netanyahu da bunu istiyor olabilirdi.. Zira öyle olmasa idi eski Dışışleri Bakanı Liberman'la seçim ittifakı yaptığı halde, etfen-püften bahaneyle Liberman'ı kabine dışına iter miydi? Yani özrünün arka planında yatan önemli nedenlerden birisi Türkiye'nin yeni konumu, ABD'nin fiilen bölgeden ayrılması...

İkincisi Arap Baharı. Netanyahu Başbakan Erdoğan'dan özür dilerken: **"Değişen gerçekler, Bölgedeki ilişkilerimizi yeniden ele almamızı gerektirdi. Suriye krizinin kötüleşmesi en önemli kaygımızdır. En çok korktuğumuz da kimyasal silahların terörist grupların eline geçmesidir. Suriye ile çok uzun sınıra sahip olan Türkiye ile Suriye'ye sınırdaş olan İsrail'in iletişim halinde olması önemlidir."**(Cengiz Çandar, POLİTİKA, 25.03.2013)

Aslında Netanyahu'nun bu özür gerekçesi olayın önemli ölçüde arka planını ortaya koyuyor. Yazımızın başında da belirtildiği gibi, İsrail için daha önce halklar güvenlik endişesine neden oluyordu. Şimdi ise Arap Baharı ile birlikte rejimler eklendi. Mısır'da meydana gelen değişiklik çok kısa zaman sonra Suriye'de Ürdün'de de olacak. Ürdün Kralı Abdullah'ın de-yimiyle: **"Ortadoğu'da bir Müslüman Kardeşler hilâli oluşuyor ve bu hilâl İsrail'in etrafını sarıyor. Artık bölgede halklarını hesa-**

ba katmak zorunda olmayan ve esasen İsrail'in çıkarlarına hizmet eden diktatörlerin yerine halkın içinden gelen ve dolaşısıyla halkın duygularına tercüman olan yönetimlerin almaya başlaması İsrail için olumsuz gelişmeler.”(Açık Görüş, STAR, Hasan Kösebalaban, 31 Mart 2013)

Netanyahu'nun bu özür gerekçesi aslında yeni bir özür dilemesini de beraberinde getiriyor. Zira 'en çok korktuğumuz da kimyasal silahların terörist grupların eline geçmesidir..' sözü, kim terörist? sorusunu beraberinde getirmekte. Belli ki Netanyahu'nun gözünde halkını katleden Esed terörist değil, Esed zulmüne 'dur' diyenler terörist! Öyle mi? O basit adamın terörist dedikleri İHVAN'dır. Onların hayat manifestolarında haksız yere cana kıymak yoktur. Kimsenin hakkını, hukukunu gasp etme yoktur. Aslında bu ifade bile bu heriflerin özrünün kabul edilmemesi için başlı başına bir gerekçe ama ne yaparsın konjonktür hazretleri böyle buyuyor!

Üçüncü bir neden malûm, Türkiye 1984'ten bu yana PKK ve onun ortaya koyduğu veya onun vesile olduğu bir terör belası ile yüz yüze. PKK, onun varlığı, geçmişi, ne olduğu, ne olmadığı konuları ayrı bir makale konusu olduğu için teferruata girmeyeceğim ama PKK ile gelinen sürece de kısaca temas etmek gerekiyor. Yeni diye isimlendirilen bir süreç başlatıldı. İmralı süreci. Bu sürecin devamı olarak 21 Mart 2013 günü ÖCALAN'ın bir mektubu okundu Diyarbakır'da, nevrüz törenlerinin yapıldığı meydanda. Aslında bir manifesto niteliğinde olan mektup dikkatlice okunursa, mektubun ÖCALAN'a imza için gönderildiği gibi bir intiba da ediniliyor. Her neyse tamam, mektup ÖCALAN'ın... Ancak mektupta geçen o kadar önemli ifadeler var ki bunlardan sadece bazı cümleler üzerinde durmak istiyorum: **"... Son iki yüz yıllık Fetih Savaşları, Batılı emperyalist müdahaleler, baskıcı ve inkârcı arayışlar, Arabî, Türkî, Farisî, Kürdî toplulukları ulus devletçiklere, sanal sınırlara, suni problemlere gark etmeye çalışmıştır. Sömürü rejimleri, baskıcı, inkârcı anlayışlar miadını doldurmuştur. Ortadoğu ve Orta Asya halkları artık uyanıyor. Kendine ve aslına dönüyor. Birbirlerine karşı kıskırtıcı ve köreltici savaşlara ve çatışmalara dur diyor, Nevruz ateşiyle yüreği tutuşan, meydanları hınca hınç dolduran yüz binler, milyonlar artık barış diyor, kardeşlik**

diyor, çözüm istiyor... Bu gün artık yeni bir Türkiye'ye yeni bir Ortadoğu'ya ve yeni bir geleceğe uyanıyoruz... Artık silahlar sussun, fikirler ve siyaset konuşsun noktasına geldik... Etnik ve tek uluslu coğrafyalar oluşturmak, bizim aslımızı ve özümüzü inkâr eden modernitenin hedeflediği insanlık dışı bir imalâttır..."

Öcalan'ın bu sözleri ve devam eden süreç Türkiye'nin önemli bir ayak bağından kurtulması demektir. Ve bu Esed sonrası Suriye'de beklenen siyasi tabloyu da bir bakıma berhava eden bir yaklaşım. Özellikle Avrupa'nın bazı ülkelerinin ve İsrail'in -belki buna birkaç bölge ülkesini de ilave edebiliriz- Kuzey Suriye'de Türkiye'ye yönelik PKK+PYD ittifakı ile oluşacak olan ve Türkiye'nin 914 km. sınırını tehdit edecek olan projelerinin akamete uğraması demektir. İşte özrünün arkasındaki bir neden de bu olabilir. Yani bükemediğin bileği öpme olayı...

Özre son bir neden olarak da daha önce Türkiye'de görev yapmış eski İsrailli diplomat Alon Liel, iki ülke arasındaki normalleşme yolunda yaşanan bu gelişmenin Washington'un baskısı ve İsrail'deki yeni hükümetten kaynaklandığını belirtti. Lien, "Bu gelişmenin arka planında Suriye'deki durum var. Amerika Birleşik Devletleri, Türkiye ve İsrail, Esed'in ayrılmasından sonra kaos çıkmasından endişe ediyor. Ayrıca yaşanan gelişmede enerji konusu etkili oldu. İsrail'in doğalgaz ihraç etmesi gerekiyor. Bu ihracatın Türkiye üzerinden yapılması gerekiyor" dedi.

Sonuç olarak İsrail'in özür dilemesi gayet güzel, içeriği ise gayet kötü. İsrail, bu özre mecbur kaldığı için özür diledi. Umarım İhvan gibi bir harekete ve mensuplarına terörist dediği için de birileri İsrail'i yeni özür dileme noktasına getirir. Tüm olanlara rağmen Askeri ve Stratejik İşbirliği, istihbarat anlaşmalarının yapıldığı, Türkiye'deki birçok hava üslerinin eğitim vb. amaçlarla İsrail'in kullanımına açıldığı günler artık gerilerde kaldı. Onlarla işbirliği yapan, yapmayan, gayret gösteren Askeri Bürokrasi de yok artık. Türkiye ve İsrail bundan sonra muhtemelen: 'Sen bir yana, ben bir yana, yan yana' türküsünü söyleyecekler. Zamanla iki devletli barış görüşmeleri yoğunlaşacak gözüküyor. 1967 öncesi topraklara çekilen ve karşılığında 1967 öncesi işgal ettiği topraklara meşruiyet arayan bir İsrail beni şaşırtmaz. Sizi de şaşırtmasın... (31 Mart 2013)

Irak'ın İşgalinde İstihbarat Yalanları

BBC'den aktaran: Celal SANCAR
sancarcel@yahoo.com

BBC'de yayınlanan Panorama programına göre, Irak işgali öncesinde 'Saddam Hüseyin rejiminin kitle imha silahlarına sahip olduğu' kanısına varılmasında iki Iraklı ajanın yalanları etkili oldu. Ancak araştırmaya göre, işgal başlamadan önce üst düzey kaynaklardan alınan istihbarat, devrik Irak liderinin kitle imha silahlarına sahip olmadığına işaret ediyordu. İşgalden altı ay önce, dönemin İngiltere Başbakanı Tony Blair ülkesini Saddam Hüseyin'in elindeki kitle imha silahlarına karşı uyarıyordu. Blair, "Silah programı sona ermedi. Şu anda devam ediyor" demiş ve kitle imha silahlarıyla ilgili istihbaratı savaşı meşru göstermek için kullanmıştı. Aynı gün, 24 Eylül 2002'de İngiliz hükümeti Saddam Hüseyin'in elindeki kitle imha silahlarına dair tartışmalı dosyayı yayımlamıştı. Blair, kamuoyunu ikna için tasarlanan dosyaya bir önsöz yazmış ve Saddam Hüseyin'in kitle imha silahları üretmeye devam ettiğinin 'şüphe götürmez' olduğunu söylemişti. Ancak dosyada hiç yer verilmese de, şüpheler vardı. Dosyanın temel aldığı, İngiliz dış istihbarat servisi MI6 ve diğer istihbarat kuruluşlarının istihbaratına açıkça şerh düşülmüştü. Ortak İstihbarat Komitesi, orijinal değerlendirmesinde istihbaratın "düzensiz, derme çatma ve kısıtlı" olduğunu söylemişti. Ama bu şerhlere yer verilmemesi, dosyaya altı hiç doldurulamayan bir katıyet kazandırdı.

İstihbarat fiyaskosu

İngiliz başbakanlık konutu Downing Street ve Beyaz Saray'ın kullandığı başlıca istihbarat, uydurmaya, hüsnü kuruntulara ve yalanlara dayalıydı. Dönemin İngiliz Genelkurmay Başkanı Mike

Jackson, "İstihbarat anlamında altın değerinde bilgilerin, hiç de altın olmadığı görüldü. Altın gibi gözüküyordu, ama değildi" diyor. Başka yönde bilgiler de vardı, ama daha az endişe vericiydi. Kitle imha silahlarıyla ilgili istihbarat konusunda ilk hükümet soruşturmasını yürüten Lord Butler, Blair ve istihbaratçıların 'kendi kendilerini yanlış yönlendirdiğini' söylüyor. Lord Butler ve Mike Jackson, Blair'in yalan söylemediği konusunda hemfikir. Çünkü başbakanın, hakikaten Saddam Hüseyin'in kitle imha silahı olduğuna inandığını belirtiyorlar. Dünyayı kandıran casusların en ünlüsü, Iraklı sığınmacı Rafid Ahmed Alvan el Cenabi. Cenabi'nin uydurmaları ve yalanları yakın tarihin en tartışmalı savaşlarından birinin meşru gösterilmesinde hayati önemde bir rol oynadı. Ayrıca, tarihin en büyük istihbarat fiyaskolarından birine de katkı sağladı. Cenabi'ye Amerikan istihbaratının verdiği kod adı, 'falsolu top' diye Türkçe'ye çevrilebilecek ve kendisine çok da uygun olduğu ortaya çıkan 'curveball' idi. Cenabi, 1999'da bir Alman sığınma merkezine iltica başvurusunda bulundu. Kimya mühendisi olduğunu söyleyen Cenabi, Alman İstihbarat Teşkilatı BND'nin ilgisini çekti. Cenabi, tespitten kaçınmak için kamyonlara bağlanan, hareketli biyolojik laboratuarlardan bahsetmişti. Almanlar'ın Cenabi'nin anlattıklarıyla ilgili şüpheleri vardı. Şüphelerini Amerikalılar ve İngilizlerle paylaştılar. MI6 de şüpheliydi. Amerikan Merkezi Haber Alma Teşkilatı CIA'ye gönderilen gizli mesajda "Davranışları, normalde 'bir şeyler uyduruyor' diye değerlendirdiğimiz şahısların tavırlarına benziyor. Ama anlattıklarının çoğunun doğru olduğuna inanmaya eğilimliyiz" dediler.

İngilizler de, Amerikalılar da Curveball'ın anlattıklarına inanmaya karar verdi. Daha sonraya, yalan söylediğini itiraf etti. Anlattıkları, dünyayı kandıran bir başka casusun anlattıklarıyla örtüşüyor gibi gözüküyordu. İkinci casus, eski bir Iraklı istihbarat subayı Binbaşı Muhammed Harith idi. Harith, hareketli laboratuvarlar geliştirmenin kendi fikri olduğunu ve bunları yerleştirmek için Renault marka yedi kamyon sipariş ettiğini söyledi. Ürdün'e gitti ve sonra burada Amerikalılar ile konuştu. Muhammed Harith, yerleşecek yeni bir yer aradığı için yalan söylüyor gibi gözüküyordu. İşgalden 10 ay önce, anlattıklarını dikkate almama kararı verildi. MI6 ayrıca "Red River-Kızıl Nehir" kod adlı güvenilir bir kaynağın anlattıklarının da, Curveball kod isimli Cenabi'nin anlattıklarını doğruladığını düşündü. Red River, kamyonların üzerinde mayalandırma cihazları gördüğünü söylemişti, ancak hiçbir zaman bunların biyolojik maddelerle ilgili olduğunu iddia etmedi. MI6, savaştan sonra Red River'ın verdiği bilgileri geri çekti.

Elde dikilmiş takım elbise

Ama alınan tüm istihbarat da yanlış değildi. Saddam Hüseyin'e yakın iki üst düzey kaynağın verdiği bilgiler doğruduydu. İkisi de, Irak'ın aktif bir kitle imha silahı programına sahip olmadığını söylüyordu. CIA'nın kaynağı Irak Dışişleri Bakanı Naci Sabri'ydı. CIA'nın Paris yetkilisi Bill Murray, 200 bin dolar ödediği bir Arap gazeteci aracılığıyla Sabri'yle iletişim kurmuştu. Murray başta kitle imha silahları olmak üzere, Sabri'ye çok sayıda soru yöneltti. Aracı gazeteci, Eylül 2002'de Birleşmiş Milletler'de konuşma yapmadan önce Sabri'yle buluştu. Savaştan altı ay, İngiltere'deki dosyanın yayımlanmasından bir hafta önceydi. Aracı, Sabri'ye Birleşmiş Milletler'de giydiği, elde

dikilmiş bir takım elbise satın aldı. Sabri'nin takım elbiseyi giymesi, CIA'ye çalışacağına yönelik bir işaretti. Murray'e göre, Sabri'den alınan en önemli bilgi, 'Saddam Hüseyin'in 90'ların başından kalma bir miktar kimyasal silaha sahip olduğu ve kendisine sadık çeşitli aşiretlere verdiği' yönündeydi. Sabri ayrıca, Saddam Hüseyin'in kimyasal, biyolojik ve nükleer silahlara sahip olma niyeti bulunduğunu, ancak elinde bunların hiçbirinden olmadığını söylüyordu. Saddam Hüseyin'e yakın istihbarat kaynaklarından ikincisi Irak İstihbarat Örgütü Başkanı Tahir Celill Habbuş El Tikritiydi. Üst düzey bir MI6 yetkilisi, El Tikriti'yle Ocak 2003'te, savaştan iki ay önce Ürdün'de buluştu. El Tikriti'nin yaklaşan işgali durduracak bir anlaşmayı müzakere etmek istediği düşünülüyordu. El Tikriti de Saddam Hüseyin'in faal bir kitle imha silahı programına sahip olmadığını söylüyordu. İngilizler'in kendilerini başbakanları tarafından aldatılmış hissetmekte haklı olduğunu söyleyen Lord Butler, şaşırtıcı bir biçimde El Tikriti'nin verdiği bilgilerden, soruşturma raporu basıldıktan sonra haberdar oldu. Lord Butler, "Bunun nasıl olduğunu açıklayamam, sanırım soruşturmada gözden kaçırdık. Ama sorduğumuzda, bunun o kadar da önemli bir bilgi olmadığı, MI6'nın bu bilgileri Saddam Hüseyin'in aldatma çabası olarak sınıflandırdığından görmezden gelindiği söylendi" diyor. Lord Butler, Naci Sabri'nin verdiği bilgilerden de haberdar olmadığını söylüyor. Bill Murray de Saddam Hüseyin rejiminin tam kalbindeki bu iki kaynaktan alınan istihbaratın kullanılışından memnun değil. "Savaştan önceki dönemde en iyi istihbaratı elde ettiğimizi düşündük. Sonra da hepsi doğru çıktı. Bilgiler görmezden gelindi ve kullanılmadı" diyor. (BBC/18 Mart 2013)

Sekülerizm ve Ulusçuluk Kışkacında Müslüman Halklar

Erdal BAYRAKTAR

Müslüman halklar uzun zamandır kendi **ASL** (Fitrat, Vahy, İlahi değerler)'lerine dayanarak oluşturdukları **USÛL** (Sünnet, metodoloji) üzerinden **MİSAL** ("Müslüman Aklın" ürettiği kavram ve kurumlar)'ler üreterek, dünya yolculuklarına devam etmiyorlar/edemiyorlar.

Uzun zamanlar boyunca kendimiz olamadığımız, İslami bir İrade'den yoksun olduğumuz için kendi kavramlarımızla düşünemiyor, kendimizle ilgili kararlar alamıyoruz. Bunun sonucu olarak; bizim dışımızdan bize dayatılan ödünç kavramlarla düşünüyor, kavram üreten İradelerin çözümlerine mecbur bırakılıyor. Son zamanlarda bu durumu "Kürt sorunu", "Arap Baharı" örnekleri üzerinden takip edebiliriz.

Müslüman halklara vaziyet eden dini, kültürel, fikri, siyasi önderler "paradigma krizi" yaşıyorlar. Müslüman toplumlara vaziyet edenler, kendi değerlerine inanmıyorlar ve bu değerlerin sorunlarına deva olacağına ikna olmuyorlar. Bu bir kriz halidir, anomali halidir. Aydınlar da, siyasilerde nüksederek toplum katmanlarına sirayet eden bu hal, tedavi edilmeden, hiçbir sorunu doğru konuşamayız ve sağlıklı çözümler üretemeyiz.

İlahi Sünnet gereği hayat boşluk kabul etmiyor. Ya hayatı kendi inandığınız değerler üzerinden ya da mecbur bırakıldığınız, maruz kaldığınız değerler üzerinden yaşarsınız.

İlahi değerler hayattan çekilince, onların yerini seküler değerler ele geçirdi. İnsanlık ve Müslümanlar uzun zamandır, seküler değer ve

kurumların hâkimiyetinde bir hayat yaşamak zorunda kalıyorlar. İnsanlık ve Müslümanlar, bu durum üzerinde düşünmek zorunda. Düşünmek zorunda çünkü; sekülerizmin vaziyet ettiği bu dünya insani, adil bir dünya değil.

Malûm olduğu üzere Sekülerizm, Batı toplumsallığının içinde teşekkül etmiş bir kavram ve düşüncedir. Hiç bir kavram kendiliğinden oluşmaz. Her kavram ve düşünce bir sosyo-kültürel evrende teşekkül eder. Bu sosyo-kültürel, siyasi durumlar anlaşılmadan, tarihi süreci takip edilmeden kavram anlaşılamaz. Yahudilik, Pagan Roma, Hristiyanlığı resmi din olarak kabul eden Roma süreçleri takip edilmeden Sekülerizmi, sekülerleşmeyi anlamak zorlaşır. Genel anlamda sekülerizm; İlahi olanın, Allah'ın, Münzel olan Vahy'in rehberliğinin süreç içerisinde, hayattan uzaklaştırılma çabasıdır. Tevhid peygamberi olarak gönderilen Hz. İsa'dan sonra Hristiyanlık, Pagan Roma kuşatması altında 300 yıllık olağanüstü bir dönem yaşamıştır. Kur'an bu olayı, Ashab-ı Kehf kıssası üzerinden insanlığın gündemine taşır. Tahrif edilerek Roma'nın resmi dini kabul edilen Hristiyanlık, bu süreçlerden, Roma düzeniyle etkileşimden geçerek teşekkül etmiştir.

Tevhid; varlığı, bilgiyi, hayatı bütünlük içerisinde algılar. Müntesiplerine de bu usûl üzerinden düşünmelerini, pratik geliştirmelerini beyan eder. Şirk ise; varlığı, bilgiyi, hayatı parçalar ve parçalayarak anlamaya çalışır. Şirk'in o günkü temsilcisi olan Roma, hayatı "dualite" üzerinden anlıyor ve yapılandırıyordu. Bu dualite kültürü üzerinden şekillenen Hristiyanlık, Roma'nın bu

sisteminden etkilenecek Tevhidi yapısını bozdu. Roma'nın kadim dualitesine dini bir yön de kattı. Mustafa Tekin'in tespitiyle: "Roma'nın aşırı hazcı ve dünyevi yaşam tarzı karşısında Hristiyanlık, biraz da tepkisel olarak içe dönük, dünyadan kaçarak arınan bir anlayışı bünyesinde kurumsallaştırmaya başlamıştır. İşte bu kırılma, Roma'dan itibaren Batı tarihinde varlık algılayışının dualist bir şekilde gelişmesinin yolunu açmıştır. Dünya-ahiret, madde-mana, beden-ruh ve nihayet kutsal profan. Buna göre Roma'nın düzeni dünya, madde, beden ve profan üzerine odaklanırken; Hristiyanlık buna karşı duruşunu diğer uca odaklanarak yapmıştır: Ahiret, mana, ruh ve kutsal."

Roma'nın Hristiyanlığı temellük ederek yaşanan Ortaçağ boyunca Batı dünyası, ruhban sınıfının hâkimiyetinde bir yaşam sürdü. Ruhban sınıfının skolastisizmi, engizisyon anlayışı altında inim inim inleyen halk, bu düzene Rönesans ve Reformasyon süreçleriyle karşı çıktı. Hristiyanlığın baskısına bu şekilde cevap veren yeni süreç, Sekülerizmin ve onun beraberinde gelişecek olan Modern Dünya'nın da habercisiydi. Sanayi Devrimi ile gücünü maddi bir temele dayayan Sekülerizm, Küreselleşme ile birlikte bütün bir yeryüzünde etkili olmaya başladı. Muharref Hristiyanlığı temsil eden Kilise'nin ve Ruhbanlığın şahsında din, Batı dünyasında sürekli irtifa kaybetti. Bu süreç; din ve din dışı ayrımını derinleştirdi ve beraberinde ayrışmayı getirdi. Bu süreçte kaybeden din/kutsal, kazanan ise din dışı/profan oldu. İşte Modern Batı bu temeller üzerinden yeniden inşa edildi.

Seküler olan anlaşılmadan Modern Batı anlaşılamaz, Batı'yla sağlıklı ilişkiler geliştirilemez.

Tevhid; evveli-âni-ahiri, zahiri-batını, gaybı-şühudu, maddeyi-manayı, dünyayı-ahireti bir bütünlük içerisinde algılar. Seküler olan ise; âni-şimdi'yi ve dünyayı önceler. Âni ve dünyayı ilahi/dini olandan kopararak, arındırarak anlamaya ve

Sekülerizm, Modernite eleştirisinde Modernite'nin karşısına Geleneği koyarak yapılan tartışmada biz Müslümanlar taraf olmamalıyız. Moderniteyi de biz üretmedik; Gelenek anlayışımız da onların tarif edip taraf olduğu gelenek değildir. Muharref Hristiyanlık, Kilise, Ruhbanlık Tevhid dinini temsil edemez. Bunlara yöneltilen eleştiriler gerçek Din'e değil muharref olanadır. Biz bu eleştiriden kalkarak, Şirk ve Paganizme yaslanarak geliştirilen Sekülerizm'e de taraf olamayız. Sekülerizme kızıp, Katolik eleştirilerine ram olmayalım.

düzenlemeye çalışır. Sekülerizmin hâkimiyetinden sonra Batı'nın ürettiği bütün kavram ve kurumlar, seküler olandan ilhamını almıştır. Batı'nın yeryüzündeki hâkimiyetine paralel olarak sekülerizm, bir değer olarak bütün toplumları etkisi altına almıştır. Bu süreçte olan Tevhid'e, ed-Din olan Allah'ın fitrat dini İslam'a olmuştur. Muharref Yahudiliğin ve Hristiyanlığın günahları, Âdem(a.s)'den bu tarafa insanlığa bir rahmet olarak gönderilen Tevhid dini İslam'a mal edilmiştir. Kilise üzerinden Tevhid-İslam, insanlığın gündeminde düşürülmüştür.

Bu arada bir noktaya dikkat çekmek gerekiyor: Sekülerizm, Modernite eleştirisinde Modernite'nin karşısına Geleneği koyarak

yapılan tartışmada biz Müslümanlar taraf olmamalıyız. Moderniteyi de biz üretmedik; Gelenek anlayışımız da onların tarif edip taraf olduğu gelenek değildir. Muharref Hristiyanlık, Kilise, Ruhbanlık Tevhid dinini temsil edemez. Bunlara yöneltilen eleştiriler gerçek Din'e değil muharref olanadır. Biz bu eleştiriden kalkarak, Şirk ve Paganizme yaslanarak geliştirilen Sekülerizm'e de taraf olamayız. Sekülerizme kızıp, Katolik eleştirilerine ram olmayalım. Bu konu ayrı bir yazı konusu. Bir hatırlatma açısından şimdilik yeter.

İslam dünyası, Seküler zihniyetle, Osmanlı imparatorluğu'nun gerileme dönemleriyle birlikte tanıştı. (Fakat bu süreci konuşmayı devam ettirmeden önce bir konuyu gündeme getirmeliyiz. Yani iğneyi ilk önce kendimize batırmalıyız. Aslında Emevi iktidarıyla birlikte, bu günkü yaşayacağımız süreçlerin ilk kıvılcımı çakılmıştı. Emevi iktidarıyla birlikte İslam anlayışı, siyaset merkezli bir anlayışa evrildi. Devam eden süreçte; gerçekleşen baskılar sonucunda, İslam düşüncesi içe kapandı. Abbasiler dönemindeki Mihne süreci, Selçuklular dönemindeki Batını akımların güçlenmesi, Gazali'nin geliştirdiği dini ilimler-dünyevi ilimler ayrımı İslam düşüncesini akıldan, ilim/bilim üretme süreçlerinden kopararak, İslami bütünlüğü krize soktu. Sekülerleşme sü-

reçlerini anlamaya çalışırken bunları da hatırlamak gerekiyor.) İmparatorluğun Batı karşısında yenilgi sürecine girmesi, Batı'yla ilişkilerin şeklini değiştirdi. Artık üstünlük Doğu'dan Batı'ya kaymıştı. "İmparatorluğu bu durumdan nasıl kurtarırız" kaygısıyla, Batı toplumları incelenmeye başlandı. İşte bu amaçla yaşanan süreçler sonucunda Seküler Batı kavram ve düşünceleriyle tanışılmış oldu. İmparatorluğun yıkılması ve beraberinde oluşturulan ulus-devletler döneminde Sekülerizm, İslam dünyasında daha da etkili oldu. Özellikle yönetici elitler eliyle ilk önce devlet işleyişi laiklik adı altında seküler anlayışa açılmış,

sonra da topluma zorla dayatılmaya çalışılmıştır. Türkiye'de Cumhuriyet'in ilanı ile birlikte devletin laikleştirilmesi, çağdaştırma adı altında toplumun sekülerize edilmesi bir devlet politikası olarak uygulanmıştır. Bu süreç, "Batı gibi nasıl güçlü oluruz" kaygısıyla devam ettirilmiştir. Batı kavram ve kurumlarıyla yenilgi psikolojisiyle irtibata geçmemiz, olan-biteni doğru ve gerçekçi anlamamızın önünde büyük bir engel oluşturdu. Bu günde, "onlar gibi olalım" kaygısıyla geliştirilen ilişkiler, aleyhimize olacak şekilde tezahür etmeye devam ediyor. Bir diğer konu da; İslam dünyası ve Türkiye'de Sekülerizm, Batılılaşma, Modernleşme devlet eliyle, yukarıdan aşağıya olacak şekilde gerçekleşmiştir. Türkiye özelinde bu durum sağ iktidarlar, özellikle de Ak Parti iktidarıyla tersine bir süreç yaşamış, aşağıdan yukarıya doğru gerçekleştirilme şekline dönüşmüştür.

Cumhuriyet'in kuruluş yıllarında devlet eliyle zorla gerçekleştirilmeye çalışılan sekülerizasyon politikaları bu gün, kendilerine dindar denen insanlar eliyle gönüllü olarak gerçekleştiriliyor. Cumhuriyet'in ilk yıllarında; zorla tatbik edilmeye çalışılan sekülerleşmeye halk kitleleri zihnen ve fiilen tepki vererek, muhalefet ediyorlardı. Devam eden süreç sonunda seküler anlayış, bütün toplumsal kesimleri etkisi altına almış bulunuyor. Sağcı-solcusu, Türkü-Kürdü, Alevisi-Sünnisi, resmisi-sivili bütün toplumsal grup ve

Müslüman halklar seküler ve ulusçuluk kısılcısından, kuşatmasından kurtulmak zorundalar. Bu gerçekleşmeden, kendimiz olarak özgürleşemeyiz. Kendimiz olmak için; kendimize güvenmek, kendi değerlerimize dayanmak zorundayız.

Müslümanların Allah'a ve İslam'a inanarak, güvenerek yeni bir varlık anlayışı, yeni bir bilgi anlayışı, yeni bir siyaset anlayışı oluşturmak ve insanlığa hediye etmek, üzerlerine bir iman borcudur

katmanlar insana, hayata, ekonomiye, siyasete dair alanlarda, bilinçli ve bilinçsiz seküler değerler üzerinden fikir geliştiriyor, pratik üretiyorlar.

Sekülerizmin sonucu olarak gelişen Ulusçuluk ve Ulus-devlet anlayışı, bütün ırk temsilcileri tarafından makbul bir ideoloji ve siyasal proje olarak kabul ve destek görüyor. Türk Müslümanlar da, Kürt Müslümanlar da siyasi mücadelelerinde aynı kavramları kullanıyor, aynı siyasi talepleri dillendiriyorlar. Bu talepler için mücadele veriyorlar. Türklere de, Kürtlere de seküler zihne sahip insanlar vaziyet ediyorlar. Bu zihne sahip insanlar,

başlarına bu belayı sekülerizmin ve ulusçuluğun açtığını anlamadan, "Kürt Sorununa İslami çözüm" panelleri düzenliyorlar. İslami çözümü konuşmadan önce, Sekülerizm ve Ulusçuluk tartışması yapmak gerekmiyor mu? Bu kirlerden arınmadan İslami çözüm nasıl ağızlara alınabiliyor? Türk Müslümanlar, mevcut ulusçuluğu ve ulus-devleti sorgulamadan, mevcut rejimi savunmaya ve rejime eklemlenmeye devam ediyorlar. Geçmişte en azından Kemalizm, Batıcılık üzerinden ulusçuluk ve ulus-devlet eleştirisi yapan Müslümanlar/İslamcılar, iktidarda kendilerine yakın insanlar olunca, bu eleştirilerini geri çektiler ya da revize ettiler. Bunu gören Kürt Müslümanlar da, bu güne kadar Türk-İslamcılar ve onların devleti bizi aldattı; bundan sonra biz de onlardan kopuyor, kendi yolumuza gidiyoruz, diyorlar. Türkler ve Kürtler siyasi anlamda İslamcılığın ve Ümmetçiliğin sorunlarını çözemeyeceğini, bunun bir ütopya olduğunu söylüyorlar.

Müslümanlar hayata, dünyada olanlara ulus pencerelerinden bakıyorlar, ulus-devletlerinin menfaatini Ümmet'in menfaati olarak görüyorlar, buna göre strateji geliştiriyorlar; böyle olunca da; ulus-devletlerin siyasetlerine teşne hale gelerek, onlarla bütünleşebiliyorlar.

Bu gün Türklere de, Kürtlere de akıl verenler, vaziyet edenler sekülerizme maruz kalmış kişi ve örgütlerdir. Bu gün çözümlerine destek verilmesini talep edenler, biraz dönüp tarih okusun-

lar. Dün ulus-devlet karşılığı Müslüman halkları zorla ikna edenler, bu gün de konjonktür gereği geliştirilen çözüme ikna ediyorlar, Müslüman halkları. Bu satırlardan sonra, "kanın akmasını mı istiyorsun" laflarını işitmiyor değilim. Biz de şu soruyu sorabiliriz: Bu zamana kadar akan kanı kim, neden akıttı?

Arap dünyasında yaşanan gelişmelerde halklar ve onlara vaziyet eden önderler, Batı'nın tarif ettiği seküler kavramlar üzerinden hak talebinde bulunuyorlar. Demokrasi, özgürlük, bağımsızlık kavramları batılı içerikleriyle uyumlu bir şekilde talep ediliyor. Siyasi önderler; ısrarla, Batılı anlamda yönetim ve uygulama peşinde olacaklarını taahhüt ediyorlar. Halklarını bu konuda etkiliyorlar, ikna ediyorlar. İslami kavram ve taleplerden ısrarla uzak duruyorlar. Bu günün şartlarında İslami talepler peşinde olmanın içeride ve dışarıda sıkıntı oluşturma açısından bahsediyorlar. Halklarına, bu günün dünyasında İslami talepleri en başarılı bir şekilde hayata geçiren ülkenin Türkiye olduğunu söylüyorlar. Kendileri de yönetimi devraldıkları zaman; ülkelerini, Türkiye gibi yapacaklarını vaat ediyorlar. Türkiyeli eski İslamcılar da, ülkelerinin ne muazzam değişim/dönüşüm/(sessiz)devrim yaşadığından bahsederken, bu yeni Arap önderlerin söylemlerini örnek gösterip mutlu oluyor, bu durumu anlamayanları çağın ruhunu anlayamayan gafiller, basiretsizler olarak suçluyorlar.

İslam dünyası; hızla, seküler kuşatmayı içselleştiriyor. Sekülerleşme süreci bu aşamadan sonra derinleşerek ve içselleşerek devam edecektir. Bu da eski İslamcılar, yeni dindarlar eliyle gerçekleşecektir. Artık din, İslam vicdanların, bireysel hayatın konusudur. Din, ancak burarlarda hayat bulabilir. Hayatın diğer bölümleri, dünyada geçerli hâkim anlayışın, reel-politiğin icaplarına göre düzenlenecektir. Modernizmin etkisiyle Müslümanlar nezdinde de din artık bir "religion"dır. Din en fazla Weber'ci yaklaşımla; ulusal savunma, rasyonel kalkınma, üretim, başarı süreçlerinde manevi motivasyon aracı olabilir. Bu anlayış, dışarıdaki güçler ve içerideki uzantıları tarafından teşvik ediliyor, cesaretlendiriliyor. Köktenci, Radikal tanımlamalarıyla bütüncül İslami anlayış kötüleniyor, ılımlı İslam adı altında vicdanlara, mabetlere, bireysel hayata çekilen, sosyal, siyasal, kamusal hayata müdahale etmeyen din anlayışı destekleniyor.

Müslüman halklar seküler ve ulusçuluk kısıncısından, kuşatmasından kurtulmak zorundalar. Bu gerçekleşmeden, kendimiz olarak özgürleş-

meyiz. Kendimiz olmak için; kendimize güvenmek, kendi değerlerimize dayanmak zorundayız.

Müslümanların Allah'a ve İslam'a inanarak, güvenerek yeni bir varlık anlayışı, yeni bir bilgi anlayışı, yeni bir siyaset anlayışı oluşturmak ve insanlığa hediye etmek, üzerlerine bir iman borcudur.

Gerçek bir ümit, gerçek bir çıkış; Tevhid'e dayanarak, mevcut "Modern Paradigma" sorgulanmadan gerçekleşemez. Bize bunu gerçekleştirecek beyinler, yürekler, kadrolar gerekiyor. Zihni, Modern kavramlarla içiştirilmiş bir nesille yol alamayız. İslami değerlerden, onları dilendirmekten utanan bir nesille karşı karşıyayız. İslam'ın, Rabbimizden bir kurtuluş nimeti olduğuna inanmıyoruz. İslam'ın insanlığı yöneteceğine inanmıyoruz/inanamıyoruz. Demokrasi öneriyoruz; gençleri vakıflarda, derneklerde toplayıp Türkiye'de, Ortadoğu'da, Arap dünyasında kurulumakta olan Demokratik Cumhuriyetlere destek vermelerini, kendilerini ona göre hazırlamalarını istiyoruz. Geçmişte, Soğuk Savaş Dönemi'nde, seküler kavram ve ideolojiler için ömürleri heder edilen genç kuşaklar, günümüzde de, bu defa "yeni muhafazakârlar" eliyle seküler amaçlar için mücadele vermeye davet ediliyorlar. Bu büyük bir vebaldır. Bu vebalin hesabını veremeyiz.

Gelecek perspektifi olmayan palyatif/geçici çözümlerle sadece günü kurtarmaya çalışırız, o da kurtulabilirse.

Modern zihniyetle, kavramlarla, paradigma- larla, kurumlarla yüzleşmeden, hesaplaşmadan, onları tasfiye etmeden bir çıkış olmayacağı gibi, geleceğin de olmayacağını unutmamalı.

Benim Adım Rachel Corrie

www.rachelcorriefoundation.org
Çev: İsmail CEYLAN

"Benim Adım Rachel Corrie" isimli kitapta Rachel Corrie'den geriye kalan yazılar ve röportajlara yer verilmektedir.

RachelCorrie 2003 yılında henüz 23 yaşındayken Gazze'ye gitti ve 16 Mart'ta, İsrail askerleri tarafından kullanılan bir Amerikan yapımı buldozer tarafından ezilerek katledildi.

Dönemin İsrail Başbakanı Sharon konu ile ilgili "tatmin edici ve şeffaf" bir soruşturma yapılacağına dair söz verdi. Olayı takip eden insan hakları kuruluşları ise soruşturmanın şeffaflık ve doğrulukla ilgisi olmadığını ve uluslar arası kuralların kasıtlı bir şekilde çiğnendiğini beyan ettiler.

Ordudan yapılan açıklamada; Rachel'in bulunduğu noktanın, buldozer operatörünün görüş alanı dışında olduğu, dolayısıyla olayın "görünmez kaza" niteliğinde olduğu belirtildi.

Tom Dale (Corrie öldürülürken 10 metre uzağında bulunan İngiliz aktivist); olaydan iki gün sonra yazdığı açıklamada, Rachel'in yaklaşan bir buldozerin geçiş yolunda diz üstü durduğunu ve araç kendisine yaklaştıkça kadar beklediğini, daha sonra buldozerin

yakınındaki bir toprak yığınının üzerine tırmanıp oradan sürücüyü durması için bağırdığını, fakat buldozerin onun üzerine doğru yönelip, onu bulunduğu yerden düşürdükten sonra onu ezdiğini söylüyor.

Tom; "Rachel'i bulunduğu yerden düşürdüler. Önce kepçenin altına düştü ardından vücudu tamamen aracın altına girdi. Bu şekilde birkaç saniye beklediler ve aracı geri çektiler. Fakat aracı geri çekerken kepçeyi yere indirdiler ve böylece ikinci kez onu ezdiler. Her geçen saniye, duracaklarını düşündüm fakat bunu yapmadılar" diyor.

Rachel övgüye layık olan bu yolculuğunun sonunda hunharca katledildi. Bu kitapta onun arkadaşları, hatta ailesi gibi olan, evlerinde kaldığı Refah halkının yanından yazdığı e-mailler yer alıyor.

Yine bu kitapta, Rachel Corrie'nin 10 yaşındayken katıldığı, Dünyadaki açlık ile ilgili bir basın konferansında kendi hazırladığı konuşma yer alıyor. Corrie konuşmasında şöyle diyor:

Diğer çocuklar için buradayım. Buradayım çünkü endişe duyuyorum. Buradayım çünkü dünyanın

çoğu yerinde çocuklar ıstırap çekiyor ve her gün 40.000 insan açlıktan ölüyor. Buradayım çünkü açlıktan ölenlerin çoğu çocuk. Çevremizdeki bu fakirlikle ilgilenmemiz gerekirken, biz bunu yok sayıyoruz. Bu ölümlerin önlenabilir olduğuna inanmak zorundayız. Üçüncü dünya ülkelerindeki insanların da bizler gibi olduğunu, onların da yaşama hakkı olduğunu, ortak hayallere sahip olduğumuzu kabullenmeliyiz. Benim hayalim 2000 yılında bu açlıkların son bulmasıdır. Benim rüyam fakirlere de bir şans verilmesidir. Benim rüyam, her gün ölen 40.000 insanın kurtarılmasıdır. Hep birlikte geleceğe bakıp parlayan bir ışık gördüğümüz zaman benim rüyam gerçek olabilecektir. Eğer bu açlık ve sefaleti görmezden gelmeye devam edecek olursak bu ışık kaybolup gidecektir. Eğer hep beraber çalışırsak bu ışık daha büyüyecek ve yarınlar için umutlarımız artacaktır.

Bu kısımda ise Rachel'in son günlerinde yazdığı e maillerden birkaç alıntı yer alıyor.

Ocak 2003'te Washington, Olympia'dan ayrılırken:

Hepimiz doğduk ve öleceğiz ve bir çeşit yalnızlık içinde kalacağız. Belki de bu yalnızlığımız bir trajedi değildir. Belkide bu yalnızlığımız bize gerçekleri korkmadan söyleyebilme gücü veriyordur. Belkide bu yalnızlığımız bize dünyayı araştırma ve maceraya atılma gücü veriyordur.

7 Şubat 2003

Daha önce yaptığım okumalar, katıldığım konferanslar, araştırmalarım ve söylediklerimden hiç birisinin, benim buradaki durumu ve gerçekleri anlamam için yeterli olmadığı kanaatine vardım. Buradaki durumu görmediğiniz sürece tahmin edemezsiniz ve burada sürekli kalmadığınız sürece tüm realiteyi tecrübe etmeniz mümkün değil. Benim ailemden hiçbir kimse şehrin en büyük caddesinde arabaları ile ilerlerken roketle vurulmadı, ben hiçbir zaman okuldan çıkarken silahlı bir askerin beklediği bir kontrol noktasından geçmedim. Hiçbir zaman evden ayrıldığım sırada tekrar eve dönebilecek miyim veya döndüğümde evimi ve ailemi yerinde bulabilecek miyim korkusu yaşamadım. Şimdi Refah'tayım. Nüfusu 140.000 olan bu şehrin yaklaşık %60'ı mültecilerden oluşuyor (bunlardan bazıları iki veya üç kez sürgün yaşamışlar). Bu gün, yıkılan evlerin kalıntılarının oluşan bir moloz yığınının tam tepesine tırmandım, sınırın diğer tarafındaki Mısır askerleri

yaklaşmakta olan bir tankı göstererek bana "Go! Go!" diye bağıyorlardı.

Bu günlerde, İsrail ordusu Refah ile sınır arasında 14 metre yüksekliğinde bir duvar inşa ediyor. Evler ile sınır arasında bir insansız bölge oluşturmak istiyorlar.

20 Şubat 2003

Bu gün Gazze'ye giden karayolu ve büyük kontrol noktaları kapatıldı. Buda demektir ki Filistin'in diğer tarafında; okulu, işi, evi v.b. aklınıza ne gelirse olanlar artık geçiş yapamayacak.

27 Şubat 2003

Bu gece tanklar ve buldozerlerle ilgili çokça kâbus gördüm. Buradaki insanlar için ciddi manada korku ve endişe duyuyorum. Dün, kaldığımız evin babası iki küçük çocuğunu yanına alarak, evinin bombalanacağını düşündüğü için tankların, keskin nişancıların ve buldozerlerin önüne çıkarak ellerini havaya kaldırmıştı. Ben ve Jenny evde kadınlarla ve iki küçük bebekle bekliyorduk. Muhtemelen bizim yaptığımız yanlış bir çeviriden dolayı adamcağız korkarak kendini dışarı attı. Gerçekte İsrail ordusu hemen yanıımızdaki binada Filistinli direnişçilerin yerleştirdiği bir patlayıcı olduğundan şüpheleniyordu.

28 Şubat 2003

Gelecekte, en azından ben ölmeden Filistinlilerin tek başına veya İsrail ile birlikte bir devlet kuracaklarını ümit ediyorum. Filistin'in özgürleşmesinin tüm dünya barışı için özellikle de orta doğu'da diktatörlerin zulmü altında yaşayan Arap toplulukları için bir lokomotif olacağına inanıyorum.

İslami Suriye Cephesinin Basın Sözcüsü Ebu Abdurrahman ile Yapılan Röportaj

Genç Birikim

Dergimiz Genel Yayın Yönetmeni Sn. Ali Kaçar, Suriye’de halkını katleden zalim Esed’e karşı mücadele eden gruplardan İslami Suriye Cephesinin Resmi sözcüsü Ebu Abdurrahman’la İslami Suriye Cephesinin en büyük grubu olan Ahraru’ş Şam ve diğer grupların mücadeleleri hakkında bir röportaj gerçekleştirdi. Halen her gün onlarca Müslümanın katledildiği Suriye’de mücadele eden grupların mücadeleleri hakkında bilgi bulabileceğiniz bu röportajı ilgiyle okuyacağınızı ümid ediyoruz.

Ali Kaçar: Öncelikle hoş geldiniz, kendinizi kısaca tanıtabilir misiniz?

Ebu Abdurrahman: Bismillahi esselatu-vesselam emma ba du ibadallah

Suriyeli ebu Abdurrahman olarak İslami Suriye cephesinin resmi sözcüsüyüm.

Ali Kaçar: Ahraru’ş Şam, Suriye İslam Cephesi’nin içerisinde bulunan bir grup mu?

Ebu Abdurrahman: Ahraru’ş Şam, Suriye İslam cephesinin en büyük koludur.

Ali Kaçar: İslam cephesi hangi kollardan/gruplardan oluşmaktadır?

Ebu Abdurrahman: Ahraru’ş Şam İslami Suriye cephesinin içerisinde bulunan en büyük gruptur. İçinde birkaç grup bulunduruyor. Önceden 10 grup içeriyordu, daha sonra bunlardan 4 tanesi Ahraru’ş Şam olarak birleşti. Hareket’ul Fecr ve Et Taliatul İslamiyye, savaşçı El İmanu’l Mukatile Tugayları birleşerek bu çatıyı kurdu.

Başka gruplar da aynı şemsiye içinde toplanmıştır. Aynı amaçları taşıyor, aynı çalışmalarını yapıyorlar.

Ali Kaçar: Bunların içinde Livau’l Tevhid, Tecemmu-u Ensâri’l-İslam, Sukuru’l İslam, Liva el Furkan, Liva el-İslam grupları da var mıdır?

Ebu Abdurrahman: Bunlar bu çatı altında değillerdir ama aralarında koordinasyon vardır.

Ali Kaçar: 31 Ocak’ta yeniden bir şekillenme (gruplaşma) gerçekleştirildi. Adı da sanırım Ahraru’ş Şam İslami Hareket.

Ebu Abdurrahman: Ahraru’ş Şam İslami Hareket, İslami Suriye cephesinden sonra kuruldu.

Ali Kaçar: Yukarıda sayılan gruplar, bu yeni oluşumun içerisinde mi?

Ebu Abdurrahman: Bunlar bu çatı altında değillerdir ama aralarında koordinasyon vardır. Cephe-i İslamiye’yi Suriye daha önce 10 silahlı gruptan oluşmuştu. Bunlardan 4 grup bir araya gelerek hareket Ahraru’ş Şam adını aldılar. Bunlar, Ketaib-i Ahraru’ş Şam, Hareketu’l Fecr-i İslamiye, Et Taliatul İslamiyye, El İmanu’l Mukatile Tugayları’dır. Bu hareketler bir araya gelerek Ahraru’ş Şam adını aldılar ama aynı zamanda üst çatı olarak Cephetü’l İslami Suriye adı altında kaldılar. Bu hareket içerisindeki ya-

pılar önceden sadece silahlı yapıları, fakat bu birleşmeden sonra direnişin dışında bir hareket olarak bütün alanı kuşatan yapı haline geldiler.

Ali Kaçar: Siz önceden silahlı gruplarken sonra harekete dönüştünüz bunun farkı neydi?

Ebu Abdurrahman: Mücadelemiz önce silahlı başladı. Ancak geldiğimiz aşama itibarıyla sadece silahlı mücadelenin yeterli olmadığı görüldü. Bu nedenle, bir taraftan silahlı mücadele devam ederken diğer yandan eğitim, sağlık, davet, siyasi oluşum gibi alanlarda da yapılanma gereği duyuldu. Böylece bu hareketin çatısı altında siyasi yapılanma da oluşturulmuş oldu.

Ali Kaçar: Siz Ahraru's Şam olarak hangi bölgelerde mücadele ediyorsunuz?

Ebu Abdurrahman: Ahraru's Şam Suriye'nin her tarafında, bütün illerinde ve bütün köylerinde çalışma yapan bir harekettir. Örnek verecek olursak son dönemde rejim güçlerini kovarak Rakka'yı Cephe-i İslamiyeyi Suriye yapılanması ele geçirmiştir. Bu operasyonu gerçekleştiren Cephe-i İslamiyeyi Suriye'yi oluşturan en büyük güç Hareketi Ahraru's Şam hareketidir.

Ali Kaçar: Rakka'nın kurtuluşunda diğer grupların etkisinin boyutu nedir?

Ebu Abdurrahman: Rakka'da yapılan bu operasyonda bütün gruplarla yardımlaşarak, ortak bir çalışma yaparak bu operasyonu gerçekleştirmiş bulunuyoruz.

Ali Kaçar: Biraz önce saydığınız gruplar vardı. Liva el-Tevhit'ten tutun bütün gruplar var mı orada?

Ebu Abdurrahman: Liva el-Tevhid, Halep'te çalışıyor. Sukuru'l İslam, İdlib'de çalışıyor. Mesela Ketaibi'l Faruk ve Sukur birleşerek yeni bir yapılanma oluşturdular; Cephe Tahrir-i Suriye diye. Onlar da farklı bir cephe ama bu iki cephe arasında da yardımlaşma var. İkisi arasındaki fark ise, biz Cephe-i İslamiye Suriye'yi oluşturunca biz projemizi bir bildiri ile yayınladık. Bu bildiriyi oluşturunca bizim amacımız Suriye'nin tamamını kuşatmak, biz menhecimizi sunduğumuzda benimseyip gelenler oldu. İşte bu menheci şuan düşünme aşamasında olanlar var. Bir de bunun karşısında bu menheci değil de kendilerince oluşturdıkları fikirleri ya da menheçlerini ön plana alacak şekilde bir yapı oluşturdular. Ama bizim Suriye'de oluşturduğumuz yapılar içindir. Bu cepheye gelmek isteyenlere kapımız daima açıktır. Ama biz yürüyüşümüzü ya da yaptığımız çalışmaları Cephe İslamiye Suriye oluşumunda ortaya koyduğumuz bildiri-deki esaslar üzerine bina ediyoruz.

Ali Kaçar: Cephetu'n Nusra ile Ahraru's Şam arasında düşünsel anlamda bir fark var mıdır? Ahraru's Şam'ın olaylara yumuşak, Cephetu'n Nusra'nın ise sert baktığı söylenir. Bu doğru mudur?

Ebu Abdurrahman: Tabi biz hareket olarak Suriye'de yaptığımız bütün çalışmalarda bölgelerde yaptığımız bütün faaliyetlerde İslami yapılanmalarla sürekli yardımlaşma halindeyiz. Nitekim Taftanaz askeri havaalanının ele geçirilmesinde Nusra ile yardımlaştığımız gibi diğer alanlarda da yardımlaşmaktayız. Bu çerçevede bu anlamda Rakka'nın ele geçirilmesinde diğer hareketlerle de yardımlaştık. Ama 'neden gruplar arasında bir ayrılık var' sorusunu sorarsanız, ben, gruplar arasında bir ayrımın olduğunu görmüyorum. Sadece bir operasyonun yürütülmesinden tutun da idareyle ilgili ya da üslupla ilgili küçük farklardan dolayı farklı yapılanmalar var. Şuan Suriye'de bulunan İslami grupların tek bir hedefi var, o da Beşşar Esad'ın yönetimden indirilmesidir. Bu anlamda çalışma yaptıklarından dolayı gruplar arasında aslında bir ayrılık değil bir birliktelik var. Sadece fark menhec ve üslupla alâkalı, akideyle alâkalı değildir.

Ali Kaçar: Beşşar Esad düştükten sonra gruplar arasında bir çatışma olacağına dair bir endişe vardır. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Ebu Abdurrahman: Cephe İslamiye Suriye'yi kurmamızın asıl amacı Beşşar Esad

yönetimden indirildikten sonra Suriye'de yaşayan Müslüman kardeşlerimizin arasında meydana gelecek kaosu önüne geçmek ve bir orta yol bulmaktır. Ahraru's Şam bu amaçla kurulmuştur. Tabi Cephe-i İslamiye Suriye'nin şu andaki tarzı, yaptığı operasyonlar ve diğer gruplarla olan ilişkileri ve Cephe-i İslamiye Suriye'nin olaya müdahale edebilme kapasitesi ve üslubundan dolayı bütün gruplar tarafından beğeniliyor olması Esad sonrasında meydana gelecek kaosu engelleyecek en önemli güç olarak düşünüyoruz.

Ali Kaçar: Türkiye Müslümanlarının üzerinde İhvan'ın çok etkisi var. 1950'lerden itibaren Türkiye Müslümanlarının tevhide bilinçlenmesinde İhvan liderlerinin tercüme edilen eserlerinin etkisi çok büyük olmuştur. Bu çerçevede, Suriye İhvanı'ndan Said Havva, Mustafa Sibai, Abdulfettah Ebu Gudde gibi isimler ilk akla gelen isimlerdir. Bu isimleri çoğaltmak mümkündür. Siz Suriye İhvanı'nın durumunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Ebu Abdurrahman: Tabi biz işimizin yoğunluğundan dolayı kim çalışıyor, kim çalışmıyor gözetleme yapacak durumda değiliz. Biz işimize bakıyoruz, ama biz biliyoruz ki çalışma yapan bütün grupların amacı Beşşar Esad'ı yıkmak ve ondan sonra ise Allah'ın razı olacağı adil ve İslami esaslar üzerine bir devlet kurmak olmalıdır. Her grup çalışmasını bu amacı gerçekleştirmeye yoğunlaştırmalıdır.

Ali Kaçar: Muhammed Riyad eş-Şukfa ile görüştüğümüzde, o da Beşşar Esad'dan sonra İslami nizamın kurulmasını istediklerini söylüyor. Ancak, Suriye'deki gruplar arasında İhvan'a karşı bakışta farklılıklar var; kimileri İhvan'a sert bakmakta, kimileri de İhvan'ı kabullenmemektedir? Sizin Ahraru's Şam olarak İhvan'a bakışınız nasıldır?

Ebu Abdurrahman: Tabi az önce de söylediğim gibi biz, kim ne yapıyor kim ne yapmıyor gibi bir gözetleme yapmaktan ziyade biz şunu söylüyoruz; "Kim bu topraklarda Esad rejiminin yıkılması ve ondan sonra Allah'ın dini, Allah'ın razı olacağı İslam devletinin oluşması için mü-

cadele ederse biz onunla beraberiz. Kim de bu süreçte yapması gerekenlerden daha azını yapar ya da kendileri yerine getirmeyip daha azını yaparsa bu Allah katında kendi sorumluluğudur. Ama kim Allah için bu süreçte yapması gerekenleri yaparsa biz onlarla beraberiz.

Ali Kaçar: İhvan'a bakışınız nedir?

Ebu Abdurrahman: Birlikte aynı sahada çalışa çalışa birlik ve beraberlik oluştu. İhvan-ı Müslümin'in birebir kendi adını duyurarak ya da İhvan-ı Müslim yapılanmasıyla ortaya çıkardığı bir yapı görmedik biz şimdiye kadar. Ama bu isim dışında farklı bir çalışma yapıyorlarsa bunu bizim bilmemiz imkânsız zaten. Tabi Suriye içersinde var olan yapılanmalar bilinen yapılanmalardır.

Ali Kaçar: Ahraru's Şam'ın oluşumu ne zaman başladı?

Ebu Abdurrahman: Önce şunu belirtmem lazım altını kırmızıçizgi ile çizerek Ahraru's Şam tamamen özgür bir yapı ve herhangi bir devletle, herhangi bir yapılanmayla yurt dışı bir bağlantısı olmayıp, yerel dinamiklerle oluşturulan bir yapıdır. Ahrar hareketi Sevranın başlangıcı ile oluşmuştur. Ahrar-ı oluşturan komutanlar hapishanelerde yıllardır hapis yatıyorlardı. Hatta bıçak dahi kullanmadan hapishaneyi ele geçirdiler, işte aslında o zaman Ahrar fikri başladı.

Ali Kaçar: Esad rejiminin 1980'de çıkardığı bir kanun var, 49 sayılı kanun. Bu kanuna göre İhvan'dan olanın cezası idamdır. Bu kanunun çıkarılmasından ve 1982 Hama katliamından sonra İhvan mensupları Suriye'de barındırılmadı. Bugün, Suriye'de mücadele eden grupların liderleri, geçmişte İhvan'ın eğitiminde geçmiş değiller midir?

Ebu Abdurrahman: Tabi bunu İhvan tedrisinden geçenler olarak değil de yeryüzünde Allah'ın ve Resulü'nün razı olacağı dini oluşturmak üzere bina edenlerin tedrisinden geçti. Bu da Selefi Salih'in menheci üzerine oluşan bir eğitimdi. Bu arkadaşlar Suriye topraklarında bu menhec üzerine bir yapılaşma oluşması için eğitim almışlar ve halkın arasında bunu yaymaya başladıklarında önleri kesildi ve bir kısmı şehit edildi bir kısmı da hapishanelere düşürüldü.

Ali Kaçar: Bu Ahraru's Şam'a dışarıdan gelen mücahidler var mı? Cephetu'n Nusra'ya Irak'tan, Afganistan'dan vb yerlerden müca-

hidler geldiği iddia edilmektedir. Aynı şekilde Ahraru's Şam'a da dışarıdan gelen mücahid bulunmakta mıdır?

Ebu Abdurrahman: Tabi az önce söylediğim gibi Ahraru's Şam'a Suriye'nin içersinde oluşan ve Suriyelilerden oluşan bir yapılanmadır. Tabi bunun dışında Allah'ın dininin gerekliliklerini yerine getirmek için cihad etmek için gelen kardeşlerimiz var ama bunlar çok azınlıktaki bir sayıyı teşkil ediyorlar. Ahrar'ın gücünü oluşturan tabiri caizse bunların omurgasını, beyin takımını oluşturanlar tamamen Suriyeliler.

Ali Kaçar: Suriye'de cihad edenler var; sahada mücadele eden, kan döken, kanı dökülen insanlar var. Bir de Suriye muhalifleri vardır, dışarıda mücadele eden özellikle Suriye ulusal konseyi daha sonra Ahmet Muaz el-Hatip'in başına geçtiği muhalif devrimci güçler koalisyonu vardır, bunlar hakkında ne düşünüyorsunuz? Bir ilişkiniz, bir birlikteliğiniz var mıdır?

Ebu Abdurrahman: Tabi şunu öncelikle belirtmek lazım ben böyle bir ayrım kabul etmiyorum. Bir kısmı içeride mücadele ediyor, bir kısmı da dışarıda siyasi ile ilgileniyor. Dışarıda siyasi işler yapıyorlar biz böyle bir ayrımı kabul etmiyoruz. Suriye içersindeki direniş yani askeri kanat ile siyasi kanatın bir araya gelmesi ile yürütülmesi gereken bir süreçtir ve Cephe-i İslami Suriye'yi oluşturan mantıklarla ya da cephe İslami Suriye'yi oluştururken hedeflerimizden bir tanesi de siyasi kanadı da oluşturarak askeri kanadın yanında da siyasi mücadele etmektir. Tabi şunu da belirtmek lazım ki sözün başladığı anda askeri çalışmalar çok daha önemlidir ve daha görünürde, daha açıkta ve şu anda da bir siyasi çalışmalarda var ama biz bu siyasi çalışmaların meyvesini uzun vadede göreceğiz inşallah. Az önce de söylediğim gibi biz tamamen bağımsız bir yapıyız, itilafla herhangi bir bağlantımız yok ama şunu da söylüyoruz; onlarla beraberiz şuan birliktelik emir komuta anlamında değil onlar da kendi yollarıyla kendi yöntemleriyle Suriye'de Beşşar rejiminin düşürülmesi ile ilgili çalışmalar yapıyorlar ama biz bağımsızız.

Ali Kaçar: Suriye ile ilgili bir takım görüşmeler yapılıyor, şuan koalisyonu 100'den fazla devlet tanımıştır. Bu devletler, Suriye ve Suriye halkı ile ilgili bir takım kararlar almak için yoğun toplantılar yapmaktadırlar. Bu devletlere ve alacakları kararlara yaklaşımınız ne olacaktır?

Ebu Abdurrahman: Tabi şunu söylemek lazım Suriye ile ilgili bir karar alınacaksa bunu Suriye halkı alır. Ulusal konseyin de, koalisyunun da oluşmasında biz bir parça değildik. Ya da halkın bundan bir bilgisi yoktu diyebiliriz.

Ali Kaçar: Birinci dünya savaşından sonra o dönemde de Suriye, Irak oluşturulurken halkın hiçbir fikri alınmadı. Uluslar arası konferanslar oluşturuldu ve netice itibarıyla halkların haberi olmadan sınırlar belirlendi. Bugün için de aynı şeyi yaptıklarında, bu devletlere karşı siyasi olarak ne yapmayı düşünüyorsunuz?

Ebu Abdurrahman: Az önce de dediğim gibi Suriye halkı neye karar verir ve ne karar alırsa biz o kararın tatbiki için çalışacağız. Tabi Suriye halkı Müslüman bir halktır. Bu halk hedefini açıklamıştır ve bu halk hedefine ulaşana kadar biz durmayacağız.

Ali Kaçar: Sahada Suriye'nin çeşitli yerlerinde Özgür Suriye Ordusu da mücadele etmektedir. Özgür Suriye Ordusu'nu ve mücadelesini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Ebu Abdurrahman: Ben şu şunu yapıyor, bu bunu yapıyor tarzı bir ayrıma gitmeyeceğim. Ama şu da bilinen bir gerçek ki Suriye de kim hedefine ulaşmak için çalışma yapıyor, kim

Suriye'yi özgürleştirebilir, kim gerçekten hedefine ulaşmak için bedel ödüyor bilinen şeyler.

Ali Kaçar: Ortadoğu'da meydana gelen ve Tunus'tan başlayan, Mısır, Libya ve Suriye'de devam eden ayaklanmalar, Batılı emperyal güçlerin kışkırtması, yardım ve desteği ile meydana geldiği iddia edilmektedir. Aynı zamanda Siyonist İsrail bile Suriye'deki muhalifleri destekleyici tarzda bir duruşu var. Yani Türkiye'de dış güçlerin etkisi gündeme getiriliyor. Biz buna zaten inanmıyoruz ama siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Ebu Abdurrahman: Şunu söylemek istiyorum önce Suriye direnişi yetim bir direniştir. Hak ettiği değeri ya da hak ettiği yardımı alamayan bir direniştir. Ama şunu da söyleyenler varsa bu boş bir iddiadan başka bir şey değildir. Suriye direnişi batılıların, emperyalistlerin, Amerikalıların, İsrail'in teşvikiyle desteklemesiyle kuruldu oluştu ve yürüyüşüne devam ediyor tarzındaki söylem aslı olmayan boş bir iddiadır. Suriye direnişi tamamen halkın istekleri doğrultusunda oluşan ve ödediği bedellerle mücadelesine ulaşmak istediğini elde eden bir direniştir. İsrail için Beşşar çok sadık bir dosttur. Niye yardımcı olsun ki Suriye direnişine, çünkü İsrail'in emin olduğu en güvendiği sınır Suriye

sınıırıydı. Şu ana kadar İsrail'den Suriye tarafına ateş vurulmuş tarzı olaylar yaşanmış olsa bile karşı tarafa hiçbir şey olmadı. Mantıklı değil.

Ali Kaçar: Esad rejiminin bu kadar ayakta kalmasını neye bağlıyorsunuz?

Ebu Abdurrahman: Öncelikle Suriye halkı gerekli yardımı dışarıdan alamıyor. Bu birinci sebep. İkinci sebep ise Suriye rejiminin İran ve Rusya tarafından çok açıkça desteklenmesi rejimin devam etmesine yardımcı olmuştur. İran yardımını çok açık olarak yapmaktadır. Bunun en güzel delili ise 48 tane İranlının değiş/tokuş yapılmasıdır.

Ali Kaçar: Hayır, kırmızıçizginizi biliyoruz, Suriye'ye yapılan saldırıyı biliyoruz ama birebir karşılaştıkları gördükleri öldürdükleri, mesele biz geçen Ebu Halid'le yaptığımız söyleşide ölenlerin üzerinden İran parası çıktı demişti.

Ebu Abdurrahman: Yani delil istiyorsan az önce verdiğim delil yeterli, bazı mücahitler İranlı savaşçıları gördüklerini söylüyorlar, savaşta ama hangisi Kürt hangisi İranlı bilemezsiniz.

Ali Kaçar: Geçenlerde basına yansıdı, 5000 Hizbullah militanını Suriye'ye göndermeye hazırladığını yazıyordu.

Ebu Abdurrahman: Zaten şu an Hizbullah'dan onlarca girip çıkıyor, hatta bu basına da sızdı, Lübnan tarafından gönderiliyor, bu bir gerçek.

Ali Kaçar: Şia inancıyla bu günkü İran'ı birbirinden ayırıyor musunuz? Yoksa aynı mı görüyorsunuz? Bu durumu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Ebu Abdurrahman: Tarihten konuşmaya gerek yok şimdiki durumdan konuşalım, açık ve ortada.

Ali Kaçar: Biraz da Kürtlerden bahsedelim. Suriye'nin kuzeyinde 14-15 tane Kürt partisi var. Bunların içerisinde olanlardan İslami olanları var mı, onlardan ortak hareket ettikleriniz var mı?

Ebu Abdurrahman: Söylediğiniz gibi az değil Kürt kardeşlerimizden çok konuşmamız gerek. Çünkü Kürt kardeşlerimiz Suriye içerisindeki yapılanmalardan, çalışmalardan biridir. Kürtler içerisindeki kardeşlerimizden cephe İslamiyye Kurdiyye adında bir yapılanma kurarak çalışmaya başladılar.

Şu an cephe İslamiyye Kurdiyye kuruldu ve inşallah yakında çalışmalarına başlayacak. Cephe İslamiyye Suriyye olarak biz çalışmayı destekleyeceğiz, teşvik edeceğiz. Aramızda bir koordinasyonla bu kardeşlerimizin çalışmalarını teşvik edeceğiz.

Son olarak Kürtleri bu yapılanmada bir araya getiren en önemli bağ: İslam kardeşliği, İslam birliğidir.

Ali Kaçar: Genel olarak Kürtlerin Barzani taraftarı, laik ve özellikle parti taraftarı olanları böyle bir anlayışa sahiptir. Ama inşallah bu anlayış yıkılır.

Ebu Abdurrahman: Tabi bende bunu söylemek istiyorum zaten. Davetçilerin davet üslubu ile insanlara Allah'ın dinini tebliğ etmeleri ve bu çalışmaların artması Allah'ın izniyle insanların Allah'ın dinine girmelerine vesile olacaktır.

Ali Kaçar: Çok fazla uzatmayalım, söyleyeceğiniz ilave edeceğiniz bir şey var mı?

Ebu Abdurrahman: Sorularınıza verdiğim cevap yeterli olmuştur inşallah.

Ali Kaçar: Evet Allah sizden razı olsun kendileri ciddi bir mücadelenin içerisinde. Bu mücadele inşallah sadece Suriye'nin değil Filistinlin, Mescid-i Aksa'nın kurtuluşuna vesile olur. Bizim temennimiz duamız budur.

Ebu Abdurrahman: Tabi şunu söylemem lazım, Kudüs davası ümmetin üzerinde ittifak ettiği bir davadır, bizim de davamız bu davayı kuşatıcı bir davadır. Son olarak da Türkiye halkına Suriye halkına yapmış olduğu yardımlardan dolayı teşekkürlerimizi sunarız. Türkiye'li kardeşlerimiz Suriyeli kardeşlerine yapması gereken yardımları fazlasıyla yerine getirdiler. Nasıl ki yaralarını sardılar, nasıl ki onların iyileşmesine yardımcı oldular, nasıl ki onlara kapılarını açtılar, Suriye halkı bunu unutmayacaktır. Rejimin yıkılmasından, Suriye'nin yeniden yapılanmasından sonra da Türkiye'yle Suriye komşu kardeş iki ülke olarak devam edeceklerdir inşallah.

Ali Kaçar: İnşallah iki ülke değil, tek ülke olacaktır, sınırların kalktığı, ümmetin kurtulduğu şekilde olacaktır.

Allah razı olsun hakkınızı helal edin, çok teşekkür ederiz.

Ebu Abdurrahman: Biz de teşekkür ederiz.

Geçen Ayın (Mart 2013) İslam Dünyası Gündemi

Derleyen: Ahmed TAYYAR

AFGANİSTAN

Karzai'den ABD ve Taliban ile ilgili şok açıklama

Afganistan Cumhurbaşkanı Hamid Karzai, Taliban'ın ABD için çalıştığını öne sürdü. Karzai, yurt dışında her gün Taliban ve ABD temsilcilerinin görüştüğünü söyledi. Son günlerde artan Taliban saldırılarına da değinen Karzai, Taliban'ın, koalisyon güçlerinin 2014 yılından sonra Afganistan'ı terk etmemesi için bu saldırıları düzenlediğini savundu. Karzai, "Taliban, Kabil ve Host'ta düzenlediği intihar saldırılarını, ABD'ye hizmet amaçlı yapmıştır" dedi. Taliban'ın yüzlerce günahsız kişiyi öldürdüğünü belirten Karzai, şunları kaydetti: "Taliban bir yandan sözde koalisyon güçlerini hedef alarak Afganistan'da saldırılar düzenliyor. Diğer yandan ise ABD ile görüşmeler yapıyor. ABD bize Taliban'ın düşman olmadığını, onlarla savaşmayacaklarını söylüyor. Taliban da saldırılar düzenleyerek ABD'ye ne kadar güçlü olduğunu göstermek istemiyor. Aksine onlara hizmet ediyor. Bizim isteğimiz dışında, 2014 yılından sonra bir tek yabancı asker ülkemizde kalamayacak." Afganistan'ın durumunun, 2014 yılından sonra koalisyon güçlerinin ülkeyi terk etmesinin ardından daha da iyi olacağına işaret eden Karzai, "Afganistan yer altı kaynakları açısından zengin bir ülke. Bu nedenle başta ABD olmak üzere birçok ülkenin gözü bu kaynaklarda. Biz onlara asla izin vermeyeceğiz. Ülkemizin geleceği çok parlak" diye konuştu.

Talibanla aynı masada, Barış görüşmeleri başladı...

Afganistan'da muhalif partiler, Devlet Başkanı Karzai'nin ABD'nin piyonu olmakla suçladığı Taliban örgütüyle barış görüşmelerine başladı. Afganistan'da Cumhurbaşkanı Hamid Karzai'ye muhalif partilerin yöneticileri, 11 Eylül saldırılarının ardından NATO güçlerinin ülkede başlattığı operasyonların 12. yılında, Taliban mensuplarıyla çatışmaların sona erdirilmesi için masaya oturdu. Gelecek yılsonunda NATO'ya bağlı muharip güçlerin çekilmesi ve cumhurbaşkanlığı seçimlerinin ardından ülkedeki durumun kötüleşmesinden çekinen muhalifler, Taliban'ın yanı sıra, ABD'nin "terörist örgütler" listesine aldığı Gulbeddin Hikmetyar liderliğindeki Hizb-ul İslam grubuyla da görüşmelerde bulunduklarını söyledi. Karzai, geçen yılbaşlarında Kâbil ve Washington yönetimlerinin, Taliban yetkilileriyle 3'lü görüşmelerde bulunduklarını açıklamıştı. Taliban, ABD'nin Guantanamo'daki tutuklu liderlerini serbest bırakmayı reddetmesi sonrasında görüşmelerden çekilmişti. Son haftalarda Washington yönetimini, 31 Aralık 2014'ten sonra NATO askerlerinin ülkede kalmasını sağlamak için Taliban'ı kullanmakla suçlayan Karzai, Batılı ülkelerin, Taliban'la muhaliflerini bir araya getirdiğini öne sürüyordu. Pakistan Taliban Örgütü (TTP), geçen ay gündeme gelen hükümet ile müzakere başlatma girişimini askıya aldığını duyurdu. Örgüt sözcüsü, "hükümet ve ordunun müzakereleri başlatmakta ciddi olmadığını" ileri sürdü.

ARAKAN

Myanmar'da yine Müslüman katliamı

Güneydoğu Asya ülkesi Myanmar'da Budist gruplar ile Müslümanlar arasında tansiyon yeniden yükseldi. Ülkenin orta kesimlerinde Mektıla kasabasında çarşamba günü Müslüman bir kuyumcu ile Budist müşteriler arasında yaşanan gerginlik sonucu patlak verdiği söylenen çatışmalarda son üç günde en az 20 kişinin hayatını kaybettiği bildirildi. 100 bin nüfuslu kasabada öfkeli Budist kalabalıkların, Müslümanlara ait ev ve dükkânları hedef aldığı, onlarca kişinin yaralandığı, bölgedeki 5 caminin de ateşe verildiği kaydedildi. Myanmar hükümeti bölgede olağanüstü hal ilan ederek, kasabaya asker gönderdi. Buna rağmen Müslümanlara yönelik saldırıların devam ettiği, dükkânların yağmalandığı ifade ediliyor. Binlerce Müslüman'ın can korkusuyla evlerini terk ettiği dile getirilirken, geçen yıl haziran ayında ülkenin batısında bulunan Arakan'dakine benzer Müslüman katliamlarının yaşanmasından endişe ediliyor.

Myanmar'da, Arakan Müslümanları ile Rakhine Budistleri arasında Haziran 2012'de bir tecavüz iddiası ile şiddet olayları patlak vermiş, Budistler azınlık Müslümanlarının yaşadığı köylere saldırmış, binlerce ev yakılmış, yüzlerce insan hayatını kaybetmişti. Yüzyıllardan beri bölgede yaşayan Arakan Müslümanları, Budistler tarafından 'dışarıdan gelerek ülkenin zengin kaynaklarını çalan yabancılar' olarak görülüyor. Birleşmiş Milletler'in dünya üzerinde en fazla ayrımcılığa maruz kalan azınlıkların başında gösterdiği Arakan Müslümanlarının sayısı 800 bin ile bir milyon arasında tahmin ediliyor. 69 milyonluk ülkedeki toplam Müslüman sayısı ise 3 milyon civarında. Mektıla'da yaşananların,

Arakan'daki şiddet olaylarının ardından Müslümanlar ile Budistler arasındaki en büyük çatışma olduğu belirtiliyor. Mektıla ile ilgili Reuters'e konuşan görgü tanıkları, hükümetin şiddet olaylarını bastırmak için bölgeye yeterince kuvvet göndermemesinden şikâyet ederken, birçok kişinin bıçak, pala ve çekiç gibi kesici aletlerle sokaklarda terör estirdiğini anlattı. Bazı radikal Budistlerin, Müslüman nüfusun bulunduğu ülkenin büyük şehirlerinden Mandalay'a doğru gittiği söylentileri de bu kentteki Müslümanları tedirgin etmiş durumda. Devlet Başkanı Thein Sein, Mektıla'ya komşu üç kasabada da olağanüstü hal etti.

BOSNA HERSEK

Boşnakları öldürenler tek tek aklanıyor

Sırp lar tarafından gerçekleştirilen Srebrenitsa katliamında hayatlarını kaybeden üç Bosnalının ölümünde sorumluluğu bulunduğu iddiasıyla yargılanan, 1995 yılında BM'ye bağlı olarak Bosna'da görev yapan Hollandalı komutan Thom Karremans ile iki asker hakkında takipsizlik kararı verildi. Arnhem Savcılığı, yapılan araştırmalar sonucunda, Karremans ve diğer iki Hollandalının Sırp ordusu tarafından işlenen suçlarda kusurlarının bulunmadığının anlaşıldığını açıkladı. Karremans'ın avukatı Geert Jan Knops, müvekkilinin, savcılığın aldığı karardan dolayı mutlu olduğunu söyledi. Bugünün Karremans ve eşi için oldukça önemli olduğunu belirten Knops, müvekkilinin medyaya konuşmak istemediğini kaydetti. Bosna Hersek'te BM'ye bağlı Hollanda askeri birliğinde (Dutchbat) tercümanlık yaparken, Hollandalı askerler tarafından ailesi Sırlara teslim edilen Hasan Nuhanović ile öldürülen Rizo Mustafić'in yakınları tarafından açılan davada mahkeme, daha önce Karremans ile 2 Hollandalı askerin yargılanmasını kararlaştırmıştı. Davacılar, Karremans ile diğer iki askerin, Bosnalıları bilinçli olarak Ratko Mladić komutasındaki birliğe teslim ettikleri için cezalandırılmasını istemişti. Bosna Hersek'te 1995 yılında Hollanda askeri birliğine sığınan çok sayıda Boşnak, Sırp General Ratko Mladić'in başında olduğu güçlere teslim edilmiş ve büyük bir katliam yaşanmıştı. Soykırım emrini veren Mladić'in Lahey'de eski Yugoslavya için kurulan savaş suçları mahkemesindeki yargılaması devam ediyor.

KOSOVA***Kur'an yarışmasına giren askerlere şok***

Kosova Güvenlik Gücü (FSK) mensuplarından bir grubun Suudi Arabistan'da Kur'an okuma yarışmasına katılması nedeniyle Kosova Savunma Bakanlığı soruşturma başlattı. Kosova Güvenlik Gücü üyeleri Savunma Bakanı Agim Çeku başkanlığında Suudi Arabistan'a düzenledikleri ziyarette ülkenin yetkilileri tarafından Kur'an okuma yarışmasına katılmaları için davet aldılar. Suudi Arabistan Prensi Selman bin Abdul Aziz ve Güvenlik Bakanı Khalid bin Sultan bin Abdul Aziz, Kur'an okuma yarışmasına FSK üyelerinin de katılmasını istedi. Ancak Bakan Çeku FSK üyelerinin bu yarışmada yer almasına karşı çıktı. Buna rağmen askerlerden en az 20'sinin Sudan, Senegal, Bahreyn, Ürdün ve Kuveyt'ten gelen meslektaşlarıyla birlikte bu yarışmada yer aldığı bir fotoğrafla ortaya çıktı. İslami grupların sosyal medyada paylaştığı fotoğrafta Kosova Güvenlik Gücü (FSK) üyeleri, "Allah tektir" ifadesini tek parmaklarını havaya kaldırarak verdikleri pozla ifade ederken görünüyordu. Bu fotoğraf FSK üyelerinin Suudi Arabistan'da düzenlenen Kur'an okuma ve ezberleme yarışmasına katıldıkları haberiyle verildi. Yarışmaya katılan iki FSK mensubu tespit edilip gerekli olan cezanın uygulanması için harekete geçildi. Haberi doğrulayan FSK Komutanı Kadri Kastari, olay hakkında soruşturmanın devam ettiğini, ilerideki günlerde konuyla ilgili daha ayrıntılı bilgiyi paylaşacaklarını bildirdi.

FİLİSTİN***'Üçüncü intifada geliyor'***

Mahmud Ez-Zehhar, 9 Mart Cumartesi Aksa'nın Sesi radyosuna verdiği demeçte, "Üçüncü intifada geliyor. Kuvilcımı Batı Yaka ve Gazze Şeridi'ndeki tüm Filistin kentlerinde ve köylerinde alevlenecek ve işgalciyi geri püskürtene kadar devam edecek" dedi. Ez-Zehhar, üçüncü intifadanın 2005 yılında işgal güçlerini Gazze Şeridi'nden çıkaran direniş gibi olacağını belirtti. Filistin halkının da diğer Müslüman halklar gibi sabitelerinin çiğnenmesine razı olmayacağını ifade eden Ez-Zehhar, işgal güçlerinin şu anda yaptığının daha önce Şaron'un yaptığı ve 2000 yılında El-Aksa İntifadası'na yol açan davranışların aynısı olduğunu söyledi. Hamas lideri, üçüncü intifadanın öncekiler gibi olmayacağına, bilakis Filistin'in işgalden kurtu-

luşunun başlangıcı olacağına işaret etti. İsrail Genelkurmay Başkanı Benny Gantz, Batı Yaka'daki esirlere destek gösterilerinin yayılarak üçüncü bir intifadaya yol açma ihtimaline karşı işgal ordusuna hazırlıklı olma emri vermişti.

Müslümanların Kudüs'ü ziyaret etmesi haramdır

Merkezi Gazze'de bulunan Filistin Âlimler Birliğinin verdiği bir fetvada, "Filistinliler dışında İsrail işgalindeki Kudüs'e seyahat etmenin ve Mescid-i Aksa'yı ziyaret etmenin şeran haram olduğu" ifade edildi." İşgal altındaki Mescid-i Aksa'yı ziyaret etmemenin, "Siyonist egemenliği tanımamak ve işgalci İsrail ile ilişkilerin normalleşmesine karşı direnmek" anlamına geleceği bildirilen fetvada, "Mescid-i Aksa özgürlüğüne kavuşana kadar ümmetin çocukları arasında cihat ruhunun canlı tutulması için Kudüs'ün ziyaret edilmemesi gerekir" ifadesine yer verdi. Dünya Müslüman Âlimler Birliği Başkanı Yusuf el-Karadavi de Kudüs'ün Filistinliler dışındaki Müslümanlar ve Araplar tarafından ziyaret edilmesinin haram olduğu yönünde fetva vermişti. Batı Şeria'daki Filistin Hükümeti'nin Vakıflar Bakanı Mahmud el-Habbaş ise fetvaya şiddetle karşı çıkmış ve Karadavi'ye fetvasını gözden geçirme çağrısı yapmıştı. Söz konusu fetvanın Kuran ve sünnete aykırı olduğunu savunan Habbaş, "Bu fetva Kudüs'ü Müslümanlardan ve İslam dünyasından izole etmeye çalışan İsrail'e yarıyor. Kudüs'ün ziyaret edilmesi şeri olarak farz, siyasi olarak ise bir gerekliliktir" değerlendirmesinde bulunmuştu.

İsrail'in Gazze ambargosu kalktı!

İsrail Başbakanı Netanyahu, Başbakan Erdoğan'a sivil halkın kullanacağı malların Gazze dâhil Filistin topraklarına girişine ilişkin kısıtlamaları kaldırmayı kabul ettiğini söyledi. Başbakanlık Basın Merkezi'nden yapılan açıklamada, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın bugün İsrail Başbakanı Binyamin Netanyahu ile bir telefon görüşmesi yaptığı kaydedildi. Açıklamada, telefon görüşmesi talebinin İsrail tarafından geldiği ve yaklaşık 10 dakika süren görüşmede, Başbakan Erdoğan'ın, Netanyahu'ya, "Türk ve Yahudi halkları arasındaki ortak tarihe dayanan ve yüzyıllardır süregelen güçlü dostluk bağlarına ve işbirliğine değer verdiğini" söylediği vurgulandı. Başbakanlık açıklamasında, ayrıca Başbakan Erdoğan'ın, bölgenin barış ve istikrarı için hayati stratejik öneme sahip olarak gördüğü ilişkilerin son dönemde bozulmuş olmasının

üzüntü verici olduğunu ifade ettiği belirtildi. Açıklamada, Erdoğan'ın, Türkiye'nin İsrail-Filistin ihtilafına iki devletli vizyon temelinde adil, kalıcı ve kapsamlı bir çözüm bulunmasına yönelik uluslararası ve bölgesel tüm çabalara desteğini yinelediğine işaret edildi. Başbakanlık açıklamasında, "Sayın Netanyahu, İsrail tarafından hadiseyle ilgili olarak yürütülen ve bir dizi operasyonel hatanın yapıldığına işaret eden soruşturma ışığında, can kaybına veya yaralanmaya yol açan her türlü hatadan dolayı İsrail adına Türk halkından özür dilemiş, Sayın Başbakanımız da söz konusu özrü Türk halkı adına kabul etmiştir. İki başbakan, tazminat-âdemi mesuliyet konusunda bir anlaşma yapılması hususunda da mutabık kalmıştır" ifadelerine yer verildi. Netanyahu'nun ayrıca, İsrail'in sivil halkın kullanacağı malların Gazze dâhil Filistin topraklarına girişine ilişkin kısıtlamaları esas itibarıyla kaldırdığını ve sükûnet devam ettiği müddetçe bu durumun da devam edeceğini ifade ettiğine yer verilen açıklamada, iki liderin Filistin topraklarındaki insani durumun iyileştirilmesi için birlikte çalışmak konusunda mutabık kaldığı kaydedildi.

İsrail tarihinde ilk kez bir devletten özür diledi

İsrail'in önde gelen gazetelerinden Jerusalem Post, Netanyahu'nun Mavi Marmara olayı için Türkiye'den özür dilemesini 'İsrail tarihinde bir ilk' diye duyurdu. ABD Başkanı Barack Obama'nın, İsrail'i ziyareti sırasında Başbakan Netanyahu'yu uyardığını belirten gazete, Türkiye ve İsrail başbakanlarının 3 yıldır ilk defa iletişim kurduklarına vurgu yaptı. Reuters Haber Ajansı'nın geçtiği son dakika bilgisine göre, İsrail, Mavi Marmara gemisine düzenlenen ve 1'i ABD vatandaşı 9 Türk'ün şehit edildiği saldırıyla ilgili Türkiye'den özür diledi. Gemi baskınında şehit edilenlerin ailelerine de tazminat ödenecek. Erdoğan ve Netanyahu, normalleşme konusunda aynı fikirde. Ayrıca, Türkiye'nin İsrail ile barış şartlarından biri olan Gazze'ye ablukanın kalkması da İsrail tarafından kabul edildi.

İsrail'in özür hamlesinin sırrı bu mu?

Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Ekonomik İlişkiler Genel Müdürü Büyükelçi Mithat Rende, geçtiğimiz kasım ayında Atlantik Konseyi Enerji ve Ekonomi Zirvesi'nde, İsrail gazı için ticari açıdan en mantıklı seçeneğin Türkiye 'ye boru hattı çekmek olduğunu belirtti. Açıklama İsrail basınına da yansıdı ve geniş yankı uyandırdı. Yaklaşık 4 ay sonra İsrail Başbakanı Binyamin Netanyahu'nun Mavi Marmara baskınından dolayı Başbakan Tayyip Erdoğan'dan özür dilemesi ise artık söz konusu boru hattının önünün açıldığı yorumlarına neden oluyor. Uluslararası enerji analistleri, İsrail'in özür haberini "İsrail'in doğalgaz bilmecesi çözüldü. Bundan böyle gazı Türkiye üzerinden satabilir" şeklinde yorumlarken, Türk uzmanlar ise bir adım ileri giderek "İsrail-Ceyhan Doğalgaz Boru Hattı'nın önü açıldı" cümlesini kurdu. Doğu Akdeniz gaz rezervleri, pek çok enerji devinin iştahını kabartırken, İsrail ve Kıbrıs açıklarından elde edilen gazın önce Türkiye pazarına ulaşması, Türkiye üzerinden de Avrupa'ya taşınması en ekonomik çözüm olarak öne çıkıyor.

Netanyahu'nun özrü siyasi olduğu kadar jeopolitik ve ticari önem de taşıyor. Türk yetkililer, bu konuda şu değerlendirmede bulunuyor: "İsrail gazının son 10 yılın en önemli keşfi olduğu kabul ediliyor. Bu gazın piyasaya ulaştırılması İsrail için çok önemli. Tabii ki bunun için en iyi pazar Türkiye. Türk özel sektörü ve orada yatırım yapan uluslararası yatırımcılar bir araya gelerek, bu projeyi gerçekleştirebilir. Şu

anda İsrail açık deniz yataklarında yatırım yapan ABD'li Noble Energy ile İsrailli Delek şirketi var. Aralarında Zorlu, Genel Enerji, Turcas, Çalık, Ege Gaz gibi Türkiye'den İsrail gazını getirmeye talip olan çok sayıda Türk şirketi de var. Bu konuda Türk şirketlerin arasında ciddi bir rekabet de var."Uzmanlar, ABD'li şirketlerin Doğu Akdeniz'de yaptığı hamlelere vurgu yaparak, ömrün Obama'nın İsrail ziyaretinde gelmesine özellikle dikkat çekiyor. Hürriyet'in sorularını yazılı olarak cevaplayan ABD'nin önde gelen düşünce kuruluşlarından New America Foundation'dan araştırmacı Steve LeVine, Netanyahu'nun kararında doğalgaz ihracatı meselesinin hatırı sayılır ölçüde rol oynadığını dile getirerek şunları söyledi: "İsrail sıkıştı. Güncel tahminlere göre İsrail'de 5 milyar varil petrol eşdeğeri doğalgaz rezervi var. Yakında İsrail hükümeti bunun ne kadarının ihracat için uygun olduğuna karar verecek."

İsrail kişi başı 100 bin dolar ödeyecek

İsrail, 3 yıl sonra Mavi Marmara saldırısı nedeniyle Türkiye'den özür diledi, ölen vatandaşlar için tazminat ödemeyi kabul etti. Peki, İsrail ne kadar tazminat ödeyecek? Edinilen bilgilere göre Netanyahu, Erdoğan'a ölenler için tazminat ödemeyi kabul ettiklerini aktardı. Buna göre, İsrail hükümeti Mavi Marmara saldırısında ölen her bir Türk vatandaşı için 100 bin dolar tazminat. Türkiye'nin ilişkilerin normalleşmesi için üçüncü şart olarak öne sürdüğü Gazze ablukası için taleplerini İsrail'e ilettiği, Netanyahu'nun da ablukanın kaldırılması sözü verdiği belirtildi. İsrail'in özrü karşılığında Türkiye, Mavi Marmara konusunda İsrail askerleri ile ilgili tüm davaları geri çekecek, iki ülkenin elçileri de en kısa zamanda Ankara ve Tel Aviv'e geri dönecek.

Netanyahu, özrünün nedenini açıkladı

Facebook sayfasında konuyla ilgili değerlendirmede bulunan Netanyahu, "Değişen gerçekler, bölgedeki ülkelerle ilişkilerimizi yeniden ele almamızı gerektirdi. Suriye krizinin sürekli kötüleşmesi en önemli kaygımız." ifadelerine yer verdi. Suriye'de gelişmiş silahların farklı unsurların eline geçmeye başladığını belirten İsrail başbakanı, "En çok korktuğumuz da kimyasal silahların terör gruplarının eline geçmesidir." dedi. Özellikle Golan Tepeleri'ndeki grupların kendileri için büyük tehdit olduğunu belirten Netanyahu, sınır bölgesini yakından takip ettiklerini ve muhtemel bir gelişmeye karşı cevap

vermeye hazır olduklarını ifade etti. Türkiye ile ilişkilerin kesilmesinden 3 yıl sonra bu ilişkileri yeniden tesis etmeye karar verdiğini belirten Netanyahu, bu süre içerisinde de krizi sona erdirmek için girişimlerde bulunduklarını belirtti. Netanyahu, "Suriye ile sınıra sahip olan Türkiye ve İsrail'in iletişim halinde olması önemli." dedi. Türkiye ile ilişkilerin kesilmesinden 3 yıl sonra bu sebeple ilişkileri yeniden tesis etmeye karar verdiğini belirten Netanyahu, "ABD başkanının ziyareti sona ererken aramızdaki krizi çözmek için Türkiye başbakanını aramaya karar verdim." dedi. Savunma Bakanı Moşe Ya'alon da Netanyahu'yu hem Türkiye hem de İsrail'in çıkarına olan sağduyulu kararı için kutladı. Eski Dışişleri Bakanı Avigdor Lieberman, özür dilenmesini 'ciddi bir hata' sözleriyle eleştirmişti.

IRAK

Yusuf El Kardavi, Irak Başbakanı

Nuri Maliki hakkında ölüm fetvası verdi

Dünya Müslüman Âlimler Birliği Başkanı Dr. Yusuf El Kardavi, Katar'dan yayın yapan El Cezire televizyon kanalının "Şeriat ve Yaşam" adlı programına telefonla katılan bir izleyicinin sorusuna verdiği yanıtta Irak Başbakanı Nuri El Maliki hakkında ölüm fetvası verdi. Yusuf el Kardavi, "Acaba ülkede siyasi makamları idare edenler ve bu 'katilleri' yönetenler, katil hükümünde değiller mi?" sorusuna verdiği yanıtta şunları söyledi: Evet, elbette... Maliki... ve bunların hiçbirisinin Allah'tan korkuları yoktur. İnsanlara acımıyorlar ve haksız yere onları öldürüyorlar... Bunlar, öldürülmesi gereken ilk kişilerdir ve hesap vermelidirler." Dedi. Nuri el-Maliki başkanlığındaki Irak hükümeti, Müslüman Âlimler Birliği (IUMS) başkanı Yusuf el-

Kardavi'nin daha önce Irak'a yapacağı ziyareti reddetmişti. Söz konusu ziyareti istenmeyen bir ziyaret olarak niteleyen Irak hükümeti, Müslüman Âlimler Birliği Başkanı Yusuf el-Kardavi'yi Irak sınırını geçerse tutuklayabilecekleri konusunda uyardı.

İRAN

Ezher'den Şiilere: Hz Aişe'ye hakaret ettiğiniz sürece anlaşma hayal

Ezher'den yapılan yazılı açıklamaya göre, Ezher Yüksek Âlimler Kurulu Üyesi Muhammed Abdulfadil el-Kusi, Kahire'de Irak Âlimler Birliği Başkanı Halid el-Molla ile görüştü. Kusi, Molla'ya, "Sahabeye ve müminlerin annesi Hz. Aişe'ye hakaret etmeyi suç sayacak bir fetva çıkarmamaları halinde Irak ve İran'daki Şii mercileriyle mezhepler arası yakınlaşma üzerinde anlaşmanın imkânı yok" mesajını ilettiler. Açıklamada, Irak Cumhurbaşkanı Celal Talabani'nin, Ezher Şeyhi Ahmed et-Tayyib'i 27 Nisan'da Bağdat'ta düzenlenen İslam Mezhepleri Forumu'na davet ettiği de belirtildi.

İran'a ABD'li cumhurbaşkanı adayı

Yaklaşık 40 yıldır ABD'de yaşayan İran asıllı Prof. Hişam Amr Ahmed, İran'ın bir sonraki cumhurbaşkanı olmak için kampanya düzenlediğini açıkladı. Temel amacının ABD ile İran arasındaki ilişkileri normale döndürmek olduğuna işaret eden Ahmed, İran ile Batı dünyası

arasındaki sorunların diplomasi ve güven tesisi ile aşılabileceğine inandığını söyledi.

Kampanyasını "http://www.amirahmadi.com/" sitesinden tanıtan Ahmed, cumhurbaşkanı seçilmesi durumunda İran'da insan hakları ve vatandaşlık haklarının tanınması için büyük mücadele veren kadınların sorunları ile uğraşmak üzere bir bakanlık kuracağını sözlerine ekledi. Rutgers Üniversitesi'nde 30 yıldır öğretim üyesi olarak görev yapan ve ABD-İran ilişkileriyle ilgili ders veren Ahmed, aynı zamanda Amerikan-İran Konseyi'nin başkanlığını yürütüyor.

SURİYE

Rakka Düştü; Hafız Esed heykeli yerlerde

Suriye'de direnişçilerin Rakka'yı ele geçirdiklerine ilişkin bilgiler teyit edildi. Kent merkezinin tamamına yakını muhaliflerde. Özgür Suriye Ordusu ve diğer Suriyeli direniş grupları günler süren çatışmaların ardından Suriye'nin kuzeyinde bulunan Rakka şehrini ele geçirdi. Kent merkezindeki askerî noktaları ve devlet dairelerinin tamamına yakını düşüren muhalifler bir eyalet merkezinde önemli bir zafer elde ettiler. Muhalifler, birçok Esed askeri ve Şebbihanın esir edildiğine dair görüntüler yayınladı. Son olarak Fırat nehri kıyısındaki Rakka'da Baas Parti merkezi ile jandarma kışlasının Baas kuvvetleri elinde olduğu ancak direnişçilerin

burayı da ele geçirmek için çarpışmaya girdikleri haberleri geliyor. Bir kaynak ise Baas Partisi merkezinin yakıldığını iddia etti. Öte yandan muhaliflerin şehri ele geçirmesinin ardından savaş uçaklarının şehirdeki bazı hedefleri vurduğu belirtildi. Suriye Genel Devrim Konseyi (SRGC) de ÖSO birliklerinin kentteki çok sayıda devlet binasının yanı sıra şehirdeki askeri kontrol noktalarını ele geçirdiğini duyurdu. SRGC, kentteki Devlet Güvenlik Şubesi sorumlusunun şehirden kaçarken muhaliflerce tutukladığına işaret etti. Suriye ordusundan ayrılan 40 askerin ÖSO'ya katıldığını bildiren SRGC, Rakka'da muhaliflerle Beşşar Esed'e bağlı ordu birlikleri arasında yaşanan şiddetli çatışmalarda iki tarafın da çok sayıda can kaybı verdiğini aktardı.

Muhaliflerin şehre girişinin ardından halk, şehir merkezindeki Hafız Esed heykelini tahrip etti. Esed yanlıları da şehirle telefon irtibatını kaybettiklerini itiraf ettiler. Şehrin bir kısmının kaybedildiğini kabul eden Baasçılar kent merkezinin ise kontrol altında olduğunu iddia ettiler. Ancak bu görüntüler kent merkezinin de muhaliflerin elinde geçtiğini gözler önüne seriyor.

Muhaliflerden Hizbullah'la ilgili şok iddia!

Özgür Suriye Ordusu (ÖSO) Birleşik Komutanlığı, "Hizbullah'ın birkaç gün içerisinde Suriye'nin Humus bölgesine 5 bin savaşçı gönderceğini" ileri sürdü. Birleşik Komutanlık'tan yapılan yazılı açıklamada, Suriye'ye yeni bir grup göndermeye hazırlanan Hizbullah'ın geçen pazar günü Bakaa bölgesinde savaşçılara eğitim verdiği iddia edildi. Açıklamada, Suriye'nin sınır köyleri yakınlarında izleme üssü ve merkezler kuran Hizbullah'ın, yaklaşık üç aydır Cusiyeye başta olmak üzere bu köylerin birçoğunda etnik temizlik yaptığı, evleri yakılan onlarca aileye bölgeyi terk ettirdiği öne sürüldü. Lübnan ile gelecekteki ilişkilerin tehlikede olduğuna da değinilen açıklamada, "Şu anda mesele, sadece Hizbullah ile değil Lübnan devletiyle de ilgili hale geldi. Bu, bölgesel ve uluslararası bir mesele haline aldı. Artık bu çerçevede değerlendirileceğiz" ifadesi kullanıldı.

Suriye'de 70 bin ölüm ve 4 milyon göç gerçekleşti

İki yıl içerisinde 70 bin insan hayatını kaybederken, 170 bin insan elini, ayağını, gözünü kaybederek ağır bir şekilde yaralandı, 200 bin insan kayboldu ve 4 milyon Suriyeli evlerini

terk etmek zorunda kaldı. Bir milyon Suriye vatanşısı Ürdün, Lübnan, Irak, Mısır, Türkiye ve Körfez ülkelerinde bulunan kamplarda yaşıyor. Göç eden nüfusun yüzde 70'ini kadınlar ve çocuklar oluşturuyor. Suriye direnişi ikinci yılını doldururken, İslam dünyasının gözleri önünde bugüne kadar Suriye halkı, tank ve uçaklardan atılan bombalarla katledildi ve katledilmeye devam ediyor. Şam, Halep, Hama, Humus, Dera, Rakka ve İdlip gibi şehirlerde camiler, hastaneler, okullar, işyerleri ve şehirlerin altyapıları, tank, top ve SCUD füzeleri ile adeta yerle bir ediliyor. BM, UCM, İİT, Arap Ligi gibi uluslararası güç merkezleri defalarca bir araya gelmesine rağmen, Suriye'de akan kanı durduramıyor veya durdurmak istemiyor.

ABD, Suriye'deki El Kaide ile bağlantıları için ilginç bir çalışma başlattı

Avrupa Birliği üyesi ülkeler, Suriye'ye uygulanan silah ambargosunun Mayıs sonundan önce kaldırılarak, muhaliflere silah yardımının önünün açılmasını tartışırken, ABD yönetiminin Suriye'deki El Kaide bağlantılı silahlı gruplarla ilgili ilginç bir çalışma başlattığı ortaya çıktı. Los Angeles Times gazetesinin haberine göre, CIA, "gerektiğinde insansız hava araçlarıyla saldırıda bulunabilmek için" bu yapılanmalara dair ayrıntılı bilgiler topluyor. Başkan Barack Obama'nın henüz Suriye'de insansız hava araçlarıyla saldırıya izin vermediği kaydedilirken, CIA'nin yakın gelecek için hazırlık yaptığı belirtiliyor. Haberini üst düzey bazı istihbarat görevlilerine dayandıran Los Angeles Times, CIA bünyesindeki "Terörle Mücadele Merkezi"nin şimdiden çalışmalara başladığını yazdı. Pakistan ve Yemen'de düzenlenen çok sayıda hava saldırısında kullanılan istihbarat bilgisinin Suriyeli militanlar için de toplandığı vurgulanırken, özellikle üst düzey militanlarla ilgili ayrıntılı bir dosyalama faaliyetinin yürütüldüğü bildirildi. Los Angeles Times'a göre, ikinci yılını dolduran Suriye'deki halk ayaklanması ve iç savaşta, silahlı militan grupların ve El Kaide bağlantılı yapılanmaların ciddi başarılar sağlamaya başlaması, ABD'li yetkilileri endişelendirdi. CIA'nin bölgedeki yerel bağlantıları da istihbarat toplamak için kullandığını kaydeden gazete, Suudi Arabistan ve Ürdün istihbarat servislerinden de bu noktada yardım alındığını belirtti.

Ramazan El Buti öldürüldü!

Suriye resmi devlet televizyonu, ülkenin en önde gelen din âlimlerinden Ramazan el

Buti'nin başkent Şam merkezindeki bir camiye düzenlenen "intihar saldırısında" hayatını kaybettiğini duyurdu. Yapılan habere göre saldırıda El Buti'nin yanı sıra en az 40 kişi daha öldü. İngiltere merkezli Suriye İnsan Hakları İzleme Örgütü ise söz konusu patlamaya neyin sebep olduğunun kesin olmadığını savunurken ihtimaller arasında araca yüklü bomba ya da havan topunu zikretti. Tarihi Emevi Camii İmamı da olan ve cuma günleri verdiği vaazlar resmi kanallardan yayımlanan El Buti, Beşşar Esed yönetimine görünürde verdiği destek nedeniyle ülkedeki baskı rejimini devirmek için silahlı ve siyasi mücadele veren muhalefet tarafından eleştiriliyordu. Bazı iddialarda ise El Buti'nin Esed'in yanında görünmesinin rejimin baskı ve tehditleri nedeniyle olduğu dile getiriliyordu. 84 yaşındaki Suriyeli âlimin, Esed ve rejim yandaşlarının kahir ekseriyetinin aksine bir Sünni olması da gözlemcilerin El Buti ile rejim arasındaki ilişkinin tabiatını tam anlamıyla çözmelerini zorlaştırıyordu.

Saldırının arkasında Esed şüphesi

Cizreli bir Kürt olan Fıkıh ve Usul-ü Fıkıh âliminin, bir süre önce ailesini gizlice Türkiye'ye gönderdiği kendisinin de daha sonra Türkiye'ye geçme niyeti olduğu öğrenildi. Suriye'de rejime karşı muhalif hareketin başladığı dönemde, muhalefete destek vermeyen Buti bazı kesimlerce eleştirilmişti. Fakat önemli bazı muhalif gruplar Buti'nin ılımlı tutumunu tasavvufi geleceğe bağlayarak kendisine hakaret edilmemesi konusunda uyarılarda bulunmuştu. Çünkü saldırının gerçekleştiği ve Buti'nin düzenli olarak ders verdiği İman caminin bulunduğu Şam'ın Mezraa semtinde 22 Şubat günü de bombalı bir araçla saldırı düzenlenmiş fakat saldırıyı üstlenen olmamıştı. Rus büyükelçiliğinin bulunduğu semtteki saldırıda 32 kişi hayatını kaybetmişti. Devlete bağlı Suriye TV saldırının arkasında 'teröristler' olduğunu savunurken, saldırı ile ilgili

muhالیflerden bir açıklama yapılmadı. Buti'den ders almış olan Suriyeli bir kaynak, muhaliflerin Sünni bir âlime camide saldırı yapmasının asla kabul edilemeyecek bir iddia olduğunu söyledi. Bu nedenle, ailesi gibi kendisi de Türkiye'ye kaçma hazırlığında olduğu iddia edilen âlimin ölümünün ardında Esed rejiminin olabileceği konuşuluyor.

ÖSO ve Nusra Cephesi saldırıyı kınadı

Özgür Suriye Ordusu (ÖSO) Sözcüsü Abdulhamid Zekeriya yayınladığı yazılı açıklamada, "Saldırıyı ÖSO yapmadı. Ramazan el-Buti 'Sultan'ın davetçisi' olsa da böyle bir saldırıyı şiddetle kınıyoruz" ifadesini kullandı. Açıklamasında, bölgenin rejimin kontrolünde olduğunu vurgulayan Zekeriya, "Suriye rejimi camiye yerleştirdiği bombaları patlatarak devrimcileri karalamak istemiş olabilir. Asla camilere saldırmayız" ifadelerine yer verdi.

Nusra Cephesi de yaptığı açıklamada saldırıyı kınayarak, "Bu saldırıyla hiçbir ilişkimiz yoktur, rejimin bölgesidir ve bizler Allah'ın evlerine saldırmayız" ifadesini kullandı. Bu arada, Buti'ye yakın kaynaklar, Ramazan el-Buti'nin bir çok aile üyesinin Lübnan üzerinden Türkiye'ye hareket ettiğini bildirdi.

Saldırıyı rejimden başkası yapmaz

Suriye Muhalif ve Devrimci Güçler Ulusal Koalisyonu (SMDK) Başkanı (istifasından önce) Muaz el-Hatib Suriye'nin başkenti Şam'da bulunan İman Camisi'ne düzenlenen saldırı hakkında bir açıklama yayınladı. Şahsi internet sitesinde yayınladığı açıklamada Hatib, saldırıda hayatını kaybeden Ramazan el-Buti hakkındaki kanaatlerini de kamuoyu ile paylaştı. Hatib, "Biz Buti ile birçok durumda çeliştik ancak onun ilmi konumunu biliyoruz. Buti'nin siyasi görüşünü onaylamıyor ve yöneticilerin safında yer almasının yanlış olduğunu düşünüyoruz ancak öldürülmesi, şer kapılarını açan bir suç" ifadelerine yer verdi. Daha önce de Esed güçlerinin birçok İslam âlimine suikast düzenlediğine dikkati çeken Hatib'in açıklamasında şu ifadeler yer aldı: "Rejim daha önce yüzlerce âlimimize karşı suikast düzenledi ve idam etti. Bu eylemi de rejim yapmış olabilir. Son zamanlarda Buti'nin görüşlerinin değiştiğine dair bilgiler var. Değişen görüşleri nedeniyle konumundan korkarak rejim tarafından tasfiye edilmiş olduğuna inanıyoruz."

AA'ya konuşan Özgür Suriye Ordusu (ÖSO)

İslam Sancağı Tugayı Basın Sorumlusu Ebu Ömer ed-Dimeşgi de "Muhaliplerin Buti'nin ölümünden elde edebileceği bir şey yok. Buti'nin ölümü, rejimin çıkarına uygun" dedi. Dimeşgi, "Buti'nin öldürüldüğü kanlı saldırıyı Suriye rejiminden başkası yapmaz. Rejim, Buti hayat-tayken onu kullanabildiği kadar kullandı, şimdi onun ölümünü kullanmak istiyor" diye konuştu.

Suriye'de muhaliflerin başkanı istifa etti

Suriye muhalifleri çatı örgütü Suriye Ulusal Koalisyonu Başkanı Ahmed Muaz el Hatib görevinden istifa etti. Hatib, sosyal paylaşım sitesi Facebook'taki kişisel hesabından yaptığı açıklamada, istifasının nedenini, "özgürce çalışmak istediğini ve bunun da resmi müesseselerde mümkün olmadığını" şeklinde açıkladı. Suriye halkına "işler kırmızıçizgiye dayanırsa" istifa edeceği sözünü verdiğini belirten Hatib, açıklamasında şöyle dedi: "İşler kırmızıçizgile-re dayanırsa istifa edeceğim konusunda halka söz vermiş ve Allah'a ahdetmişim. İşte bugün sözümde durarak görevimden istifa ediyorum. Özgürce çalışmak istiyorum ve bu, resmi kurumların çatısı altında mümkün olmuyor. Bu yüzden istifa ediyorum. Biz makam ve mevkileri, ulaşılacak bir hedef değil, güzel işler yapmak için vesile olarak görüyoruz. "Açıklamasının devamında belirttiği 'kırmızı çizgiler'e açıklık getirmeyen Hatib, uluslararası güçlerin Suriye halkının yaşadığı trajediye seyirci kaldığını belirtti. Hatib, "Son iki yılda eşi benzeri olmayan rejim tarafından katledilmemize dünya seyirci kaldı" diye kaydetti. Hatib devamla, "Suriye halkının tüm yaşadıkları, ülkenin alt-yapısının yıkılması, on binlercesinin göç ettirilmesi ve diğer trajediler halkın kendisini savunması için uluslararası karar alınmasına yetmedi" diye belirtti. Suriye'de "Özgürlük kapısı açılmıştır ve kapanmayacaktır" diyen Hatib, "Herkes mesajımız, Suriye'nin kararını sadece Suriyeli-ler verecektir. Yolumuza, halkımızın özgürlüğü için çalışanlarla beraber devam edeceğiz" dedi. Ahmed Muaz el Hatib'in istifası, Avrupa Birliği Dışişleri Bakanları'nın dün gerçekleştirdiği, Suriye'nin silahlı muhaliflerini silah ambargosundan muaf tutmada anlaşamadıkları toplantı ardından geldi. Suriyeli muhalifler AB ile ABD'den, Suriye'ye uyguladıkları silah ambargosundan muaf tutularak, ağır silah talebinde bulunuyorlar.

SUUDİ ARABİSTAN

Kâbe İmamı: El-Buti bidat ve delalet imamıydı

Mekke'deki Mescid-i Haram İmam ve Hatibi Şeyh Abdurrahman es-Sudeys geçtiğimiz gün-lerde Şam'daki bir patlamada öldürülen Suriyeli ünlü din âlimi Muhammed Said Ramazan el-Buti'nin bidat ve delalet imamlarından biri olduğunu ve böyle birisinin ölümüyle şerrin hafiflediğini söyledi. Es-Sudeys yaptığı açıklamasında şunları söyledi: "el-Buti bidat ve delalet başlarından biriydi, insanlara bidati süslü gösterip kandırıyordu, el-Buti ömrünü ateist Nusayri devletinin hizmetinde geçirdi, bunu he-lak olan diktatör Hafız Esed döneminden baş-layarak diktatör Beşar el-Esed döneminde de sürdürdü ve Beşar'a en büyük desteği veren şeyhlerin başında geliyordu."

ÜRDÜN

'Ağlayan Kral'dan Erdoğan ve Mursi'ye ağır eleştiri

ABD basınına konuşan Ürdün Kralı 2'nci Abdullah, gerçekleştirdiği Türkiye ziyaretinden yaklaşık iki hafta sonra Başbakan Recep Tayyip Erdoğan hakkında ağır eleştirilerde bulundu. Ürdün Kralı 2'nci Abdullah, "The Atlantic" dergisine verdiği mülakatta; Türk, Mısırlı ve Suriyeli liderleri eleştirdi. Erdoğan'ın demokrasiyi bir 'otobüs yolculuğu' olarak gören otoriter bir lider olduğunu iddia eden Ürdün Kralı, Başbakan'ın "Demokrasi bir araçtır, bir otobüstür, durağa varılınca, o otobüsten inilir" şeklindeki sözle-rine atıfta bulundu. Kral Abdullah, Başbakan Erdoğan'ı ayrıca, Mısır Cumhurbaşkanı Muham-med Mursi'nin "daha kafası çalışanı ve daha iti-dallisi" olarak niteledi. "Mısır ve Türkiye'de olu-şan bir Müslüman Kardeşler hilali görüyorum" diyen Ürdün Kralı, "Arap Baharı gelişim süre-cindeki yeni bir hilal ortaya çıkardı" ifadesini kullandı.

Ürdün Kralı 2'nci Abdullah, Mursi'nin Mısır'da sağlıklı bir Müslüman Kardeşler iktidarı yerleş-tirememesini ise şu sözlerle açıkladı: "Mursi, Türk modelinin aksine, yani Erdoğan gibi bu işi 6-7 yılda yapacağına bir gecede yapmak istedi." Bu aybaşında Türkiye'ye gelen Ürdün Kralı 2'nci Abdullah'ın, Anıtkabir ziyaretindeki saygı duruşu sırasında gözlerinin nemlenmesi, "Kral ağladı" yorumlarına neden olmuştu.

Edebe Dair

Hayriye BİCAN

Hayat, varlıklar arası iletişim, ilgi ve alâkalar bütünüdür. Yeryüzünde yaratılan her şey bir iletişim içerisindedir. Varoluş düzlemindeki yaratılmışlar arasında sıkı bir alâka vardır. Hem insanlar arası irtibatlarda hem de insan tabiat arası irtibatta uyulması gereken prensipler olmalıdır ki ilgi ve tanışıklık dostluk üzere kurulabilsin. Dostluk ve adalet üzere kurulmayan ilişkilerin insana hayır kattığı söylenemez. İyiliğe, güzelliğe, dostluğa götürmeyen iletişimin hiçbir kıymeti yoktur.

Dünya üzerinde yaşayan insanoğlu çevresindekilerle çeşitli münasebetler kurar. Tek başına hiçbir alâka kurmadan yaşayan insan bulamazsınız. Yaratılış fitratını yaralamayan insan Rabbiyle, insanla ve tabiatla ilişkilerini hakikat bilgisine göre düzenler. İnsan Rabbin kuldur. Kulluk şuurunu vahiy bilgisi üzerinden kuran insan yaratıcısına karşı gönülden saygı duyar. Allah'a karşı sorumluluğunun farkında olan insan rabbiyle Edeb ve hayâ dairesinde itaat üzere bir ilişki sürdürür. Çünkü kendisini bilen insan rabbini de bilir. Rabbini tanıyan insan, huşu ve Edeble yaratıcısına yönelerek gönülden itaat eder.

İnsan hem insanla hem de tabiatla ilişkilerini de hakikat bilgisine göre kurmak zorundadır. Çünkü Rabbe kul olan insana mahlûkata karşı da şefkatli davranmak yakışır. İnsanlar arası münasebetlerin adalet ve nezaket üzere devam etmesi için vahiy bilgisine mutlaka başvurulmalıdır. Hayatımızı organize eden İslami prensipler en güzel ahlaka ulaşmamızı sağlar.

En güzel ahlakın temsilcisi olan Peygamber Efendimizin ümmeti olanlar da tüm ilişkilerinde peygamberlerini örnek almalıdır. Peygamber Efendimizin güzel ahlakını örnek alıp özümseyen herkes şefkat, nezaket, incelik, Edeb ve hayâ merkezli söylem ve eylemleriyle ahlak abidesi olmak için güzel bir çabayı sürdürürler. Yaşamında en güzel meziyetlerle bezenen insan ne güzel kul, ne güzel ümmettir. Arınmışlığın, inceliğin, nezaketin, nezahetin, nezafetin, edeb ve hayânın temessül edildiği toplum böyle bir ümmetin eseridir.

Fitrat üzere yaratılan insan, kendisini faziletli/erdemli yapan önemli değerlerin şuurunda olarak bir hayat sürdürmelidir ki hakikat bilgisi üzere kalabilsin. Bu da insanın hem beden tarafına hem de ruh/can tarafına adalet üzere bir ilişki sürdürülmesiyle ilgilidir. İnsan olmanın en can alıcı noktaları özenle korunursa hayata ruh katan, can katan özün fonksiyonları doğru bir biçimde ortaya çıkar. Özde, ruhta, canda olan güzellik ve iyilikler canlanıp ortaya konulur. Hücrelerde var olan potansiyel enerji eylemlerle kinetik enerjiye dönüşerek yaşamı güzelleştirir.

İnsan ülfet sahibidir. Zaten ülfetsiz bir hayata da yaşamak denilmez. İnsan, insanlar içinde insanîyet onuruna yakışır bir biçimde bulunarak hem ferdi eylemlerle, hem de sosyal eylemlerle hayatını sürdürür. İnsan sosyal alâkalarını sürdürürken, insanlar arası saygı ve adalet, sevgi ve dostluk ölçülerini korumalıdır. Saygı ve adalet paydasında buluşmayan muameleler

kolayca kırıcı olmak gibi istenmeyen sonuçlara varabilir.

Hayâ, hayattır, canlılıktır. Aynı kökten türeyen hayâ ve hayat kelimeleri arasında kuvvetli bir alâka vardır. Hayâ kelimesinin anlam ve önemini yaşamında tezahür ettiren insan hayat ve hayâ arasında çok güzel bir insicam/uyum sağlamış olur. Hayâ kişiyi insan kılan asıl özüdür. Hayâ insanı çirkinliklerin ölü toprağından kurtararak onu canlandırır.

Hayâ, El-Hay ismi şerifinden hayatımıza yansıyan bir hal, bir duygu, bir durumdur. Hayâ hayattan gelir ve insanı ihya eder. Hayâ güzellikler için hayattır, güzellikler için can suyudur. Hayâ güzel ahlak tohumlarını içinde taşıyan, yaşamı haktan yana canlandıran ruhtur. Hayâ tüm güzelliklerin habercisidir. Hayâ sahibi insan çirkin ve yanlış alâkalara asla tevessül etmez. Hayâ ile ihya olan toplum, faziletli olmayı hak eder. Hayâ insanlığın can damarıdır. Can damarını zedeleyen veya koparanlar hüsrana düşerler. Her türlü çirkinliğin saldırısına karşı korumasız kalırlar.

Utanma ve çekinme manasına gelen hayâ kelimesi tümüyle güzelliktir, hayırdır. Hayâ ar-

dır, temizliktir, paklık ve berraklıktır. Hayâ erdemdir, iffettir, güzel ahlaktır. Hayâ çirkinliklerden kaçınmak, kötülüklerden uzak kalmak, Edebsizlikten uzak durmaktır. Tüm eylemleri/amelleri Allah'ın razı olacağı bir kıvamda ve ölçüde ortaya koymaktır. Tüm azaları çirkinliklere karşı korumaktır. Gözü haram bakıştan, dili yalandan, eli haramdan korumaktır. Helal ve haram ölçülerini dikkate alarak, hayatı tümüyle helal eylemlerle ihya etmektir. Hayânın lezzetine varmak için hayatı iman nuruyla organize etmek gerekir.

Edeb; iyi tutum, zariflik, incelik, kibarlık, beğenilen, hayranlık duyulan, takdir duyguları uyandıran davranış ve tutumlardır. Hayırlı ve yararlı bilgilerle iyi davranış alışkanlıklarının hepsinde Edebten bir iz vardır. Bir toplumda örf, adet ve kural halini almış iyi tutum ve davranışlar Edeb kavramının içinde yer alır. Edeb sosyal içerikli geniş kapsamlı bir kelimedir. Bilgi ve hikmeti kapsayan, insanı merkeze alan, insaniyeti hedefleyen, hayatın bütün alanlarına dair bilgiler ve en uygun davranış tarzlarını kapsar.

Edeb kelimesi, bir şey hakkındaki bilgiyi kazanmak anlamında da kullanılır. Edeb bilgisini öğrenen kişi, o güzel bilgiyi tatbik etmesinden dolayı insanların takdir hissini kazanır. Edeb bilgisini yüklenerek edip olan kişi eğitilmiş, bilgilendirilmiş, bilinçlendirilmiş bir şahsiyettir. Edeb bilgisine sahip olan kişi sahip olduğu meziyet ve fazilet ilkeleriyle bir yaşam biçimi oluşturur. Bilgisizlik ve kötü davranışlardan kaçınarak, söz ve hareketlerinde takdire değer kabul edilen davranış tarzları ortaya koyar. Çabasını nefsi eğitmek, güzel huylar kazanmak, dilin Edeblenmesi, elin Edeblenmesi, nefsin Edeblenmesi, duygu ve davranışların Edeblenmesi, ahlakın güzelleşmesi için harcar.

Kur'an ve Sünnet; ahlak, hayâ ve edebın kaynağıdır. Kur'an Peygamber Efendimizin ahlakî yönüne dikkat çekerek, O'nun(s.a.v) hayatındaki güzel örneği hayatımızda uygulamamızı öğütler, emreder. "Andolsun ki, Resulullah, sizin için, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çok zikredenler için güzel bir örnektir."(Ahzab-21) Ahlak, hayâ, Edeb bu ilahi prensiplere dayanarak hayatımızda ortaya çıkar. Böylece insan feraset ve basiret sahibi olur. Güzel ve çirkin, doğru ve yanlış fark edilir. "Ey İman edenler! Eğer Allah'tan korkarsanız O, size iyi ile kötüyü ayırt edecek bir anlayış (Furkan) verir, suçlarınızı örter ve sizi bağışlar.

Çünkü Allah büyük lütuf sahibidir.”(Enfal-29)

Peygamber Efendimiz(s.a.v), “İman yetmiş küsur şubeden ibarettir, hayâ da imandan bir şubedir.”(Buhari-Müslim) buyurarak, iman ve hayâ arasındaki kuvvetli alâkaya dikkat çekmiştir. Hayânın inkişaf edeceği yer iman ile donanmış hayat alanıdır. İman nurundan mahrum kalan yaşam alanları hayânın ruhlara hayat bahşeden ikliminden de mahrum kalırlar. Yaratılış fitratı olarak insanın özünde hayâ nüvele-ri saklıdır. Her insanda potansiyel olarak hayâ mevcuttur. Her temiz fitrat hayâlî olmayı arzu- lar. Her ne kadar insanın fitrat kaynaklı hayâ potansiyeli varsa da, hayânın kuvvetlenip kök salması imana bağlıdır. Tertemiz hayâ dinamik-leri iman sayesinde genişler ve serpilir. Hayat içerisinde Salih amellerle, güzel sözlerle, sağ- lam ilkelerle yer bulan hayâ anlayışı mü’mince bir yaşam tarzının gelişmesinde çok etkilidir.

Hayâ insana has bir özelliktir. Hayâ iman- la gelişir. İmansız bir kalpte, imansız zihin- de, imansız bir yaşamda hayâ hissi gelişmez. Hayânın insanda yerleşip hayat bulması, kök salması, iz bırakması da ancak iman ile müm- kün olur. Hayâyı hedefleyen mü’min kalpler sa- dece Allah sevgisi/muhabbetullah ve Allah kor- kusu/mehafetullah ile dopdoludur. Havf/korku ve reca/ümit arasında salınan, Allah’ın zikrini terennüm eden gönül hayâsızlığa meyletmez. Çirkinini sevmez, çirkinliği asla onaylamaz.

Hayânın rehberliğinde Salih amellerle kâmil insan olmak yoluna giren insan, hayatında hayânın yansımalarını bulur. İmanda ihsan kı- vamına ulaşmayı amaçlayan, bu kıvamı tuttur- mak için çalışan insanın her halinde hayâdan yansımalar bulunur. Böylece hayat hayâ esin- tileriyle, onun güzel rayihasıyla güzelleşir. Hayâyla müzeyyen Müslümanlar yenilenerek, arınarak, kuvvetlenerek hayatı Edeb ve irfanla kuşatırlar.

Hayâ unsurundan soyutlanan hayatın insana katacağı bir değeri kalmaz. Hayâ ve hayat bir- birine aynadır. Hayâ iklimi nezih yansımalarla hayata hayırdan yana ayna tutar. Hayâ tohum- larının saçıldığı kalp uçsuz bucaksız zenginliğe kavuşur. Hayâyla bereketlenen kalp artık ge- nişçe bir gönüldür. Gönül, iman, hayâ ve hayat mefhumları zincirleme olarak uyumlu bir etkile- şim içerisindedir. Gönül iklimi iman nuruyla su- lanırsa hayâ çiçeklerinin yetiştiği gül bahçesine döner. Gül misali güzel huylarla bezenen gö- nül gerçek anlamda bir canlılığa kavuşur. Hayâ

vuslatıyla şenlenen gönül imanın ruhları ferah- latan arınmışlık iklimini yaşar. Hayâ atmosferi bir yaşam sürecinde iman nuruyla kökleşir ve sağlamlaşır. Hayatın süsü olan hayâ insanı kö- tülüklerden koruyarak erdemin zirvelerine doğ- ru yükseltir.

Edeb, her an huzurda, Allah’ın karşısında olmak şuurudur. Hayâ ve Edeble müzeyyen ruhlara, “O insan, Allah’ın kendisini gördüğünü bilmez mi?” (Alak-14) ilahi emrini kalbinin de- rinliklerinden gelen bir yönelişle kabul ederler. Her an Rabbin gözetimi altında bulunduklarının bilincindedirler. Gizli de aşikâr da, gece de gün- düz de her halükarda Rabbin rızasına erişmek için çalışırlar. Allah’ın rızasının dışında bir du- rumda bulunmaktan hayâ ederler. Rabbin hoş- nutluğunu kazanmak hayâyı hedefleyenler için tek hedeftir. Hayatın anlamlı ve faziletli olma- sı için, hayatın hayâ ikliminde, hayâ yağmur- larıyla ıslanan fitrat çiçeklerinin açtığı letafet ortamında sürmelidir. Hayânın temel kaynağı olan iman yağmurlarıyla sulanmayan hayatlar bereketlenmez. Çoraklaşıp çöl olmaya mahkûm olurlar.

Edeb ve hayâ istikrarlı bir nefis eğitiminin tatlı meyvesidir. Fitrat temizliğinin semeresidir. Öz güzelliğinin hayatta lale, nergis, sümbül gü- zelliğinde fışkırmasıdır. Hakikat üzere eğitilen nefis Rabbin hoşnutluğuna aykırı davranmak- tan hayâ eder. Merhamet, şefkat, sabır, şükür, kanaat, cömertlik, vakar, iffet ve hilm gibi er- demler nefis eğitimi için vazgeçilmezdir. İlim ve hilm’le elde edilmiş iyi bir eğitimle kazanıl- mış karakter hayâ ve Edeble süslü güzel ahlak sahillerine doğru ilerler. Hakikat eğitiminden mahrum kalan nefis doymaz ve uslanmaz. Fa- ziletleri üzerinden sıyrıp atan nefiste Edeb ve hayâdan hiçbir eser kalmaz. Asla unutmamalı ki, hayâ ve Edeb bir zırh gibi, bir kalkan gibi necis istek ve duyguları engeller. Edeb ve hayâ eksikliği insana psikolojik zayıflık, acizlik, ma- nevi tahribat ve ahlaki çöküntü yaşatır.

Edeb ve hayâ takva elbisesidir.(Araf-26). Bu güzel elbiseyi giyenler onur ve şeref kazanır. Bu elbise çirkinliklerden korur. Kötülükleri yok eder. Hayâ ve Edeb ruhun haktan yana denge- sini korur. Rabbani lezzetleri artırarak, basiret üzere bir yaşam fırsatını verir. Edeb, hayâ, ar tasavvuruyla inşa edilen hayat insanı güzel ah- lak gülistanına ulaştırır.

Edeb ve hayâ içsel duyguların dışa vurma- sıyla ortaya çıkar. Edepte içten dışa doğru geli-

şen deruni bir boyut vardır. Hakikat üzere eğitilen kalp ve ruh, Edeb ve hayânın oluşumunda çok etkili olur. Edeb ve hayânın asıl anlamını bulduğu İslami eğitim; kalp ve ruh eğitimidir, nefis eğitimidir. Bu bağlamda çocuk eğitimi nefis eğitiminden ayrı düşünülemez. Karşımızda Edebli ve nazik çocuklar görmek istiyorsak, hayâlî gençlerin ebeveyni olmak istiyorsak onları İslam'ın öngördüğü hakikat bilgisiyle buluşturup, Müslüman'ca bir bakış açısına göre yetiştirmeliyiz. Onların özerinde olan güzelliklerin davranışlarına sirayet etmesini sağlamalıyız. Anne babalar olarak, adab-ı muaşeret prensiplerinin gençler tarafından ilke edinilmesi için samimi örnekler ortaya koymalıyız. Nezaket, saygı, sevgi ve samimiyetle dolu bir hayat sürdürmek ilahi yaşam ölçüsüne uymakla mümkün olur. Hayâ ve Edeb vicdanın sesi olarak insana nezaket katar. Kabalık ve sertlik arttıkça Edeb azalır. Saygı, nezaket, şefkat Edebtir. Edeb takdir edilir, Edebli insan sevilir.

Edeb dostluktur, paylaşmaktır, selamdır. Selam vermek seni gördüm, tanıdım, güzel olan her insanın yanımda bir yeri vardır. Benden sana zarar gelmez. Ben sana saygılıyım, senin hak ve hukukuna riayet ederim. Sana karşı Edeb dairesinde muamelede bulunurum demektir. Edeb güzel bakmak, güzel görmektir, affetmek, bağışlamaktır. Kardeşini nefesine tercih etmektir. Kendin için istediğini arkadaşın için de gönülden arzulamandır...

Edeb ve hayâ güzel ahlakın şahikasıdır. Aklın ve nefsin hikmet ile yıkanarak berraklaştırılmasıdır. Nefsin ilahi vahye itaatidir. Aklın hikmetin rengiyle boyanmasıdır. Gönülün tümüyle hikmetle dolmasıdır. Ez cümle Edeb ve hayâ yaşam programında "Hakkı" referans almaktır.

Edeb ve hayâ insana ilahi ölçüleri ve hakkı işaret eder. İlâhi ikazlara dikkat çeker. Duygu ve düşüncede itidali tavsiye eder. Davranış ve faaliyetlerde hak üzere kalmanın yollarını gösterir. Hayâ insanı irfan dinamiklerine doğru kanallıze eder. Basiret ve feraset üzere bir yaşam organizesi için motive eder. Hayâ ve Edeb insana, insan olmanın anlamını öğretir. İnsan olmanın sırrına ermek için, Allah ile insan arasındaki iman bağına kuvvetlendirmek için yol gösterir. İman ve hayâ insicamı, insanın izzet ve şerefini sağlayan en önemli faktördür.

Hayâ ve edebin etkinliğini yitirdiği, daha doğrusu ahlakın asıl kaynağı olan vahiyden kopartıldığı, onun yerine laik-seküler bir anlayışın

temel alındığı bir dönemde yaşıyoruz. Modern zamanlarda seküler etik/ahlak anlayışının sosyal alana adaptesini sağlamak için çabalayanlar Müslüman halkı taklitçi durumuna getirmiştir. Fitratta bulunan hayâ ve edebi yaşamdan izole ederek, fitrata savaş açan olguları çeşitli davranışlar olarak halka metazori olarak servis edilmiştir. Kapitalist dünyada sloganlardan imal edilen reklamlarda nezaket ve saygıdan söz etmek mümkün değildir. Modern hayatla nezaket arasında ters orantı vardır. Modern hayatın hız tutkusu edebi öldürüyor. Hayat hızlanırken nezaket azalıyor. Nazik olmak için nefsimizle başa çıkmamız gerekiyor. Öfkesini yenemeyen insan nazik olamaz.

Modern hayat hiçbir ahlaki değeri gözetmeden salt başarıyı hedefleyerek, insana kendini keşfet telkinini verir. Bu anlayışta zengin başarı, fakir başarısızdır. Egoist olmayan, kardeşini kendisine tercih eden, saygılı, terbiyeli kişi ezik olarak damgalanıyor. Kavgacı, kaba, saygısız, egoist kişiler öz güven sahibi kabul edilerek, popülerleşiyor. Patavatsızlık, açık sözlülük ve dürüstlük sayılıyor. Hakaret etmek güç ve iktidar gibi anlaşıyor. Tüketim furçasındaki israf cömertlik diye adlandırılıyor. Dayanışma ve yardımlaşma enayilik gibi görülüyor. Bu çağın insanı kaba ve ilkesiz. İnsanın incilmesi için bir rakip bulması lazım. Rakip olarak nefsi alırsak, nefsin egemenliğinden kurtulursak Edeb ve hayâ meltemlerinde dolaşırız.

İnsanın insanlığını koruyacak tek merkez İslam'dır. Modern hayatın seküler-laik yapısının ahlak üzerindeki olumsuz etkilerinden, Peygamber Efendimizin tavsiyeleriyle bu bozuk düzlemde kirlenmeden, yaralanmadan, sarsılmadan çıkabiliriz. Allah'a karşı takva şuuruyla donanmış olan mü'minin kalbi kötüye, çirkine, yalana ve yanlışla geçit vermez. Ahlaki prensipleri beyan eden ilahi emirler yoldaki işaretler olarak mü'minleri uyarmaktadır.

"(Resulüm!) Sen af yolunu tut, iyiliği emret ve cahillerden yüz çevir. Eğer şeytanın fitnesi seni dürterse hemen Allah'a sığın. Çünkü O, işitendir, bilendir. Takvaya erenler var ya, onlara şeytan tarafından bir vesvese dokunduğunda (Allah'ın emir ve yasaklarını) hatırlayıp hemen gerçeği görürler." (Araf, 199-201)

"Muhakkak ki Allah, adaleti, iyiliği, akrabaya yardım etmeyi emreder, çirkin işleri, fenalık ve azgınlığı da yasaklar. O, düşünüp tutasınız diye size öğüt veriyor."(Nahl-90)

Dünyevileşmek Modernleşmek (Modernite)

Cefai DEMİREL

Ali Şeriatî'nin Medeniyet ve Modernizm kitabından bir anekdot. "Fransa'da doktora yaparken son sınıfa geldiğimde aldığım bursların baskısı altında eziliyordum. Sonunda çalışmaya karar verdim. Bir sosyolog olarak iş arıyorum. Gazete ilanlarına bakıyorum. Bir yerde sosyolog arayan bir ilan gördüm. Gittim ve beni bir salona aldılar. Bir de ne göreyim; iki sene önce doktorada hocam olan emekliye ayrılmış bir Prof. Sosyolog. Beni karşısına aldı, biraz sohbetten sonra ona "Hocam biz sosyologuz, bunlar ise fabrikatör. Biz bunlara nasıl bir hizmet verebiliriz ki?" dedim. "Olur mu?" dedi, "Asıl bizim, bunlara sunabileceğimiz önemli hizmetler var. Biz yıllardır bunlara hizmet sunuyoruz". Onun bu sözleri kafamı karıştırdı. Ben tekrar "Hocam bunlara nasıl bir hizmet verebiliriz ki, bunlar makine üretiyor, araba üretiyor, biz ise sosyologuz, toplumla ilgileniyoruz" dediğimde, "Otur sana bir hadise anlatacağım" dedi ve anlatmaya başladı: "Avrupa kendi ihtiyacını karşılamak üzere arabalar üretti. İhtiyaç fazlası araç yığını oluşunca bu arabaları ne yapacaklarını düşünmeye başladılar ve sonunda bu arabaları başka toplumlara satmaya karar verdiler. Sonunda birkaç sosyologu Afrika'ya gönderdiler. Bu sosyologlar o toplumları inceleyip araştırdılar, yapısını çözdüler ve bir raporla geri döndüler. "Bu toplumlarda kabile reisleri var. Kabile reisleri birbirlerini kıskanır ve birbiriyle rekabet içindedir. Bunların farkı zevkleri var. Mesela kabile reisinin en büyük zevki o toplumun en iyi atına sahip olmaktır. Her sabah atına biner, sekiz km.lik bir alanda çıkar gezer "ben varım" der –o bir üstünlük göstergesidir— sonra geri döner. Bu kabile reisleri değerli taşlara sahip. Bizim buraya araba satmamız zor ama eğer bunların zev-

kini değiştirebilirsek biz buraya araba satabiliriz" dediler. Bunun üzerine bir proje üretildi ve proje gereği mücevher ve altınlarla süslü özel bir araba yaptılar. Belirli bir kabile reisi seçildi ve bu araba ona hediye edildi. Ardından arabanın üzerinde gideceği bir yol lazım. Ona sekiz km.lik bir yol yapıldı. Bu arabayı sürececek bir şoföre ihtiyaç var... Kabile reisine Avrupa'dan özel bir şoför tayin edildi. Bu arabanın benzine ihtiyacı olacaktı... Oraya bir benzin istasyonu kuruldu... Oraya iki hanım konuldu... Bu hanımlar Avrupa'daki özel süs ve makyajlarıyla oraya yerleştiler. Şoför her gün o kabile reisini alıyor, sekiz km.lik alanda şöyle bir gezdiriyor. Bu da kabile reisi için büyük bir zevk ve gösteriş oluyor. Arkasından, bunu gören diğer kabile reisleri de araba istemeye başladılar. Mücevherlerle süslü araba. Bunun için değerli taş vermesi lazım. Onlar değerli taş verdi, batılılar araba yaptılar. Arabaların üzerinde gideceği yollar lazım. Onlar değerli taşlar verdiler yollar yapıldı. Değerli taşlar verdiler, benzin istasyonları kuruldu. Değerli taşlar verdiler karşılığında güzel, bakımlı hanımlar gördüler. Böylece bütün kabile reisleri araba almaya başladı ve bu kabile reislerinin zevkleri değişmeye başladı."

Kapitalizmin, Modernite'nin insanların zevklerini nasıl değiştirip, İnsanları nasıl dünyevileştirdiği ve kendine bağımlı hale getirdiğini anlatması bakımından sizlere aktarmakta fayda gördüm.

Türkiye'de Modernite

Batı insanının tek amacı maddeye sahip olmaktan ve tüm hayatı da madde peşinde koşmaktan ibarettir. Türkiye açısından bakıldığında çağdaşlaşma, batılaşma, modernleşme, hareketi 1839 Tanzimat ve 1856 ıslahat fermanlarından

başlayarak 1923’de Cumhuriyetin ilânından sonra, sonradan “Atatürk devrimleri” veya “Atatürk devrimi” olarak adlandırılan gelişmeler yaşanmıştır. Cumhuriyetle birlikte Türkiye batılılaşma yolundaki bütün engellerden sıyrılmış oldu.

Kapitalizmin tüm kurum ve prensipleriyle tahakkümünü sürdürdüğü günümüzde Müslümanlar da bu duruma büyük oranda maalesef ayak uydurmuş görünmektedir. Kapitalist sistem, tüketerek mutlu olan insan modeli üzerine kurulduğundan bu sistemde yaşayan bireyler de kendi mutluluklarını, sahip oldukları para veya mal ile değerlendirirler. İslam ise Allah’ın hoşnutluğunu rızasını elde etmeye çalışmaktır. İslam’da bireyin hayatının amacı kendi nefsi arzularını tatmine değil tam aksine başka insan varlıklarının ihtiyaçlarını temin ile Allah’ın rızasını kazanmaya sarf eder. Bireyin mutluluğu da Allah’ın kendisinden razı olması ile doğru orantılıdır. Günümüzde idealler, iddialar zayıfladı. Faiz, fuhuş ve futbol her şeyi sildi süpürdü. Müslümanlar da dünyayı İslam’a göre şekillendirme idealinden, İslam’ı dünyamıza uydurma moduna geçtiler. Kendi kendimizi kandırmayı din haline getirdik. Yaşadığımız gibi inanmaya başladık. “NEREDEN KAZANDIN? NERELEDE HARCADIN?” sorularına büyük mahkemede ellerin, ayakların vereceği cevabı unuttur olduk. **“Sizler dünya hayatını (yaşamını) tercih ediyorsunuz. Oysa âhiret (hayatı) daha iyi ve daha kalıcıdır. (devamlıdır)”**(A’lâ, 87/16-17)

Müslüman olmak, kalitesizi kötüyü kullanmaya razı olmak mıdır diye aklımızdan geçebilir. Bizim kastımız, Müslüman’ın her şeyin en iyisine layık olduğu düşüncesinden hareketle her türlü lüks ve israfın mubah hale getirilmesinin yanlışlığı ifade etmektir.

Bu günün Müslümanları laiklikten kaçalım derken dünyevileştirmeyi geç fark ettik. Paramız, servetimiz imanımızın önünden gitmeye başladı.

Komünizmin çökmesinden cesaret alan Kapitalist sistem, globalleşen dünyada insanları ve toplumları korkunç tüketim alışkanlıklarına sürüklemektedir. Özgürleştirmek adına insanın maddi arzularını kamçılayarak, sahip olduğu ya da sahip olmak istediği eşyanın kölesi konumuna getirmiştir. İnsanların, medyanın alabildiğince pompalandığı reklam, moda ve imaj dürtüleriyle beyinleri yıkanarak, sürekli tüketime ve israfa zorlanmaktadır. Önlerine konan villa, yat, lüks araba, uçak, makam-mevki, cezp edici karşı cins gibi putlardan kurtulması neredeyse imkânsız konuma gelmiştir. Sonuçta asırlarca hayatını kolaylaştırmak adına hükmettiği eşya, kendine hükmetmeye başlamıştır. Çağımızın insanı iyi bir emekçi ve üretici, kazancından fazla harcayan tüketici konumuna gel-

miştir. **“Hayır, siz çarçabuk geçmekte olanı (dünyayı) seviyorsunuz ve âhireti terk edip bırakıyorsunuz.”**(Kıyâmet, 75/20-21)

Müslümanların modernite karşısındaki tavır ve davranışı, düşmanı tanıyıp gerekli tedbirleri alma, alternatif sunma ve hesaplaşma yerine, hayranlık, çaresizlik, zorunluluk karşısında sıkışma, yanlış değerlendirme, yanlış birleştirme, modernite’ye adapte olma şeklinde olmuştur. İslâm kendisine zıt olan, kendisi için tehdit oluşturan hiçbir inanç ve düşünce ile sulh yapamaz; mücadele eder, kendini korur, kendi bünyesinde, kendi yöntemleriyle, özünü bozmadan değişmesi gerektiği kadar değişir.

Tesettürde Modernite

“Mü’min kadınlara da söyle: Gözlerini haramdan sakınsınlar ve ırzlarını korusunlar. Kendiliklerinden görünen kısmı müstesna, üstlerini açmasınlar. Başörtülerini yakalarının üstüne salsınlar.”(Nûr, 24/31)

Tesettür konusunda da dünyevileşme söz konusudur. Tesettür’ün uygulaması noktasında farklı anlayışlar ortaya çıkmıştır. Tesettür; kadınların eli, yüzü, ayakları dışındaki vücutlarının bütün organlarını belli olmayacak şekilde örtmesidir. Bu çarşaf, bol ve uzun pardösü, manto vs. olabilir. Önemli olan vücut hatlarının belli olmamasıdır. Örtünmenin amacı başkalarının bakışlarından korunmak ve meşru olmayan cinsel isteklerden sakınmaktır. Tesettür; vücut hatlarının belli olmaması ve cazibeyi gidermek içindir. Güzelliğini dışarı yansıtmak değil, gizlemektir, fakat günümüzde bazı kadınlar ve genç kızlar, başlarını örtüyor ancak, dar bir ceket veya bluz, bir de dar kot pantolon; kendini tesettürlü sanıyor. Vücut hatlarını belli ediyorlar. Bu şekilde sadece baş örtmekle tesettür olmaz. Örtünmek, Allah rızası içinse o zaman cazibeli giyinmek, süslenmek için değil; güzelliği, cazibeyi dışarıya yansıtmayacak şekilde giyinmelidir.

Modernite’de Kadın ve Aile

Modernite’nin dini erozyona uğratma hedefinde ilk önce aile ve kadın bulunmaktadır. Batıda olduğu gibi ülkemizde de kadının kodları ile oynanarak anneliği elinden alınmaya çalışılmaktadır. Kadının gerek göğüs yapısı gerekse de kadınsı organları Yüce Mevla tarafından onun doğurganlık fonksiyonunu yerine getirmesi ve nesli devam ettirmesi için yaratılmıştır. Bu işlevi kaybolunca kadınla erkek arası bir tür’e dönüşmektedir. Kadına çocuk yapmasını önermek dahi bazı kadınların tepkisini çekebilmektedir. Tepkiler oldukça klasiktir: **“Çocuk makinesi değiliz.” “Organlarım bana aittir”**. Bu olgunun yerleşmesinde,

"erkekleşen kadın" feministlerin katkısı oldukça büyüktür. Maalesef son yıllarda İslam coğrafyasında da bu söylemler yaygınlaşmaya başlamıştır. Modernite aile yaşamını ortadan kaldırmaktadır. Sistemde bireyin alabildiğine özgürlüğü esas olunca aile yaşamı bu özgürlüğü kısıtladığı düşüncesi hâkim olmuştur. Bu nedenle boşanma oranı oldukça yükselmiştir. Günümüzde hiçbir Müslüman düşünce adamı, kadının eve kapanarak çocuk büyütme ve erkeğin ihtiyaçlarını gidermeyle sınırlı kalmasını istememektedir. Genç kızlarımız çağın en gelişmiş eğitimi yanında İslami ilimler de öğrenerek, kendini yetiştirmelidir. Siyasi otoriteler iş yaşamını kadının özel konumunu ve annelik fonksiyonunu göz önüne alınarak düzenlemeli, hiçbir kadın veya genç kız fitratına uymayan ağır ve zor işlerde çalıştırılmamalıdır. Müslüman Kadının kamusal alandan dışlanamaz; ancak kamusal alanda erkek ve kadın mü'min ve mü'mine olduğunun bilinciyle davranması gerekir.

Müslümanların Modernite'den Etkilenmesi

Hayrettin KARAMAN hoca efendi modernite'den etkilenen Müslümanları üç guruba ayırmaktadır.

1. Anlamak, değerlendirmek, tedbir almak için bile olsa modern ve modernite ile ilgilenmeyen, kendilerini ona karşı kapatan, geleneksel hayat düzenini olduğu gibi korumayı yeğleyenler.

2. Kısmen veya tamamen dini verip modernite'yi alanlar,

3. Moderni ve modernite'yi anlayan, doğru değerlendiren, modernite'nin dayattığı inanç (inkâr) ve hayat tarzına karşı İslâm inancını, dünya görüşünü, düzenini ve hayat tarzını yeni bir dil ile yeni bir üslûp içinde, bütün insanlığa bir "alternatif olarak" sunma yolunu tutanlar, bunun için çaba gösterenler.

18. yüzyıldan bu yana İslâm münevverleri son iki kategori içinde yer almışlar ve asrın son çeyreğinde üçüncü kategori ciddiye alınır olmuştur.

Dünyevileşmek Ebedileşmek Arzusudur

Hiç kuşkusuz her insanda ebedîlik (huld) düşüncesi vardır. İşte modernite; insanda var olan ebedilik düşüncesini hayatın merkezi haline getirmektedir. Kendisinde yeterli düzeyde "takva" gelişmemiş insanlar, dünyanın cazibesine tutularak ebediliği bu dünyada aramaya kalkabilir. Nitekim Kur'an, böyle bir insan tabiatından daha somut bir biçimde bahseder: "... **Fakat o, dünyaya meyletti**" Açıkça bu ayette, insan hayatını maddi dünya ile sınırlandıran ve ahlâki değerleri hiçe sayarak dünyayı doya doya yaşamak isteyen bir kimsenin psikolojisi anlatılmaktadır. İnsan da dünyevileşme anlamında ebedîlik düşüncesi-

ni körükleyen unsurlar arasında servet birikimi, taraftar çokluğu, büyülenme, tutkularının esiri olmuş, nankörlük gibi durumların etkileyici olduğu bir gerçektir, insanlarda Allah'ı unutma gibi bir sonucun doğmasına yol açabilir. Çünkü şeytan da Hz. Âdem'e: Ölümsüzlük ve yok olmayacak bir mülk tavsiyesinde bulunmuştu.

Müslüman'ın Dünyevileşmesi

Müslümanlar olarak dünyaya Müslüman gibi bakamıyoruz. Daha çok sözde, dış görünüşte, şekilde kendini gösteren, içi boşalmış bir Müslümanlık. Sistem ne pahasına olursa olsun kazanmak, ayakta kalmak, esas olduğundan işimizde, ticaretimizde, toplumdan çok da farklı değiliz. Sistemin özgürlük anlayışı daha çok insanın nefsi tarafını serbest bırakan, haramların, tüketimin özendirildiği bir özgürlük. Bizler de Müslüman'a yakışır bir iktisat, tasarruf, eminlik, dürüstlük ve iş ahlakı sergileyemiyoruz. İnsandaki hâkimiyet duygusu, yönetme arzusu, makam ve şöhret cazip olduğundan, dünyanın bu yönü de insana daha çekici geliyor. İnsana daha tatmin edici geliyor ve ihtiraslarını azdırıyor.

Sonuç Olarak

Müslümanlar dinlerinin gereklerini uygulama konusunda sorunlarla karşı karşıyadır. Buna karşın kapitalizm, modernite, hızla insanlara yeni imkânlar, olanaklar, teknolojik aletler, konforlu evler, lüks araçlar sunmaktadır. Müslümanların yaşadığı şaşkınlık, hazırlıksız yakalanma, bu konuda alternatif geliştirilmemiş olması Müslümanların bir eksikliğidir. Dünyevileşmenin, modernite'nin bu denli kurumsallaşmış sistemine karşı Müslümanların alternatif üretebilmeleri lazım. Bu konuda akil adamların üzerine görev düşmektedir. Bize düşen görevse, hayatımızı vahye ve sünnete göre şekillendirmek sınırsız tüketime ve israfa karşı tutumlu olmaktır. Dünya malının esiri olmamaktır. Beşir Eryarsoy hocamız da dünyevileşmenin tedavisinin infak'la mümkün olduğunu yazmıştır. Peygamber Efendimizin şu ifadesi çok anlamlıdır: **"Korktuğum şeylerden birisi de benden sonra size dünya nimet ve zinetlerinin açılmasıdır.(sizin de onlara gönlünüzü kaptırmanızdır)"**

Kaynaklar:

- Dünyevileşmenin Hazin Sonu, Süleyman GÜLEK
- En büyük gaflet faniliği ebedilik sanmaktır, Mustafa GÖNAN
- Modern Çağın Müslümanları ve Dünyevileşme, Adem ÇATAK
- Halit ÖZDÜZEN, Araştırmacı-Yazar
- Hayrettin KARAMAN, İslam Hukuku Profesörü

Kurtuba'yı Görelim

Mehmet SILAY

Batı Avrupa'nın en uzak ülkesi için yorucu bir yolculuğu göze almaya değer.

Yahya Kemal'e göre zil-gül ve şal ülkesidir Endülüs!

Turizm geliriyle Avrupa'nın en zengin dördüncü ülkesi İspanya, sıradan turistler için, yıldız futbolcuları, boğa güreşleri, Samba ve Flâmenko'suyla cazibe merkezi olabilir.

Ancak bizim için Endülüs gezileri birer Sıla-i Rahim'dir. Bizim kültür ve tarih gezilerimiz için sekiz asır Endülüs İslam Medeniyetinin ısı-ışıl aydınlattığı bu memleketin özel önemi var. Ümmetin unutulmaz hatıraları var. Dünyayı aydınlatan üniversiteleri var. Yıkanma-taharet kül-

türünün dahi olmadığı Avrupa gibi bir kıta'ya Aydınlanma çağını ve Rönesans'ı kazandıran ilmî donanımı var.

İslam dünyasında Avrupalının tarif ettiği bir "Orta Çağ" yoktur.

Kurtuba Üniversiteleri, Kahire'de eğitim veren El Ezher ve Bağdat'taki Nizamiye Medreselerinden önce kurulmuş ve çağı sürükleyen atılcı ve araştırmacı bir eğitim sistemi geliştirmiş. Birleşik Krallığın işgalinden sonra ortasındaki kırk sütunun kaldırılarak kiliseye dönüştürüldüğü için Meskito-Katedral olarak anılan dünyanın en büyük üç camisinden biri olan Kurtuba Camii 785 yılında inşa edildi. Şeh-

rin düştüğü 1236 yılına kadar tam dört asır hem ibadethane hem de eşsiz bir eğitim kurumu ve müstesna bir ilim merkezidir. Irak'ta Samarra, Suriye'de mescid-i Emevi ve Avrupa kıtasında Kurtuba Camii Dünyanın en büyük üç mescidinden biri sayılırdı.

Tavaiful Müluk (Emirlikler-Beylikler) döneminin başladığı 1031 yılına kadar Kurtuba'nın şehir nüfusu beş yüz bin idi. Başta Arapça olmak üzere yedi dil serbestçe konuşulurdu. Müslüman, Hristiyan, Yahudi ve Mitra inancına bağlı olan halk birlikte güven içinde yaşardı.

Kurtuba'da 700 cami, 300 hamam ve 70 kütüphane vardı. Avrupa'nın en önemli kültür merkeziydi. Şehrin dışına kadar taşan ve hayat kalitesini yükselten taş kaplama yollar vardı. Dar sokaklar ve geniş yollar sabahlara kadar bütün gece aydınlatılırdı.

Kurtuba'dan asırlar sonra bile Paris ve Londra'da tek sokak lambası yoktu.

Granada şehrinde, Siera Nevada-Karlı Sıra Dağlara bakan El Hamra Sarayı neyse, Kurtuba'da Siera Moreno-Esmer sıra Dağlar üzerinde kurulu olan Medine'tüz-Zehra adlı saray da aynısıydı, şehir devletlerinin idari merkezleriydi.

Kurtuba üniversiteleri yani medreseleri Asya, Avrupa ve Afrika'dan gelen öğrencileri eğiten birer aydınlanma ocağıydı. Kurtuba Kütüphanelerinde 400 bin el yazması kaynak eser vardı.

Tavaif-ul Müluk'un başladığı 1031 tarihi, Endülüs İslam Medeniyeti için sonun başlangıcıdır. Tavaif-ul Müluk döneminin başlamasıyla Müslümanlarla Hristiyan krallıklar arasındaki güç dengesi bozuldu. Bu tarihten itibaren 13 adet birbirine rakip Müslüman şehir devleti ortaya çıktı.

Ancak Endülüs Emevi Devletinin Başkenti Toledo 1085 yılında işgal edilince merkezi otonite tam anlamıyla ortadan kalktı.

Müslüman beylikler ilim adamlarının uyarılarına rağmen, geçici dünya saltanatı uğruna Hristiyan krallarla birlik olup komşu Müslüman şehre saldırdılar. Hristiyan krallara borçlandılar.

Mesela Kastil krallığı Müslümanlar arasındaki geçimsizliği tahrik etti ve rekabete dönüştürdü. Beylikler kabile ve kavmiyet asabiyeti, toprak gaspı ve iktidar hırsıyla komşu şehir devletine saldırınca karşılıklı zayıf düştüler. Zayıf düşen emirleri Katolikler haraca bağladılar.

Müslümanlarda fetih ruhu dünyalığa tahvil olunca Endülüs'te tarihin akışı değişti.

Sekiz asır süren Endülüs İslam Medeniyeti 1492 yılında son İslam emirliği olan Granada'nın düşmesiyle sona erdi. Fakat engizisyon, göç, işkence ve zorla Hristiyanlaştırma baskılarına rağmen Müslüman varlığı 1610 yılında sona erdi.

Halifeden yoksun ve başsız bırakılan İslam âlemi üzerine Haçlı saldırıları aralıksız sürmektedir. Bugün dahi Irak, Afganistan, Filistin ve Libya'da devam etmektedir.

Resmi ideolojinin başlattığı Ulus Devlet projesi ile Memleketimizi ve bizi bölmeyi hedefleyen kavmiyetçiliğin doğurduğu Mikro milliyetçilik fitnesi, derin devlet tarafından kurulan siyasi partilerle körüklenmektedir.

Bu tuzağa düşmeyeceğiz!

Siyasi, iktisadi ve kültürel dinamizmimizi yenileyerek güçlendirmek zorundayız.

Atılımcı Müslüman Aydınların görüşü: Birlik ve beraberlikten yana fikir üreten Yaygın Eğitimin kitleleri kitap ve dergi yayınlarıyla uyarması, sohbet, seminer ve tanıtım gezileriyle sürdürmesi şarttır.

Rukye Tedavisi ve Muska Takmak Üzerine Notlar - 2

Muhammed İMAMOĞLU

Yazı dizimizin ilk bölümünde İslam'ın şifa kavramına bakışı üzerinde durmuş ve 'okuyarak tedavi' demek olan 'ruk-ye' hakkında bilgi vermiştik. Bu bölümde de; Muska takmak ve Cevşen taşımak/ okumak konuları üzerinde duracağız:

Muska, yazılı şey manasına gelen Arapça 'nüsha' kelimesinin Türkçeleşmiş halidir. Bazı âlimlerse Muska kelimesinin "Vuska (lügat manası güvence demektir)" kelimesinin değiştirilmiş şekli olduğunu ifade etmişlerdir.¹**Muska, bazı hastalık ve afetlerden koruduğuna ya da bunları giderdiğine inanılarak üstte taşınan, suda eritilerek içilen veya yakılıp tutsülen yazılı kâğıdı ifade eder.**²

Rukye ile muska kelimelerinin ilk dönemlerden bu yana birbiri yerine kullanıldığını görüyoruz. Bu karışıklığa, kullanım alanlarındaki bazı benzerlikler sebep olmuştur. Rukye, hastalıkların tedavisi ve çeşitli zararlılardan korunma amacıyla okunan duadır. Muska ise yukarıdaki tanımda görüleceği üzere insanların, boyun, koltuk altı vs. yerlerine taktıkları, çeşitli şekillerde hazırlanmış nesnelerdir.

Muskalar üçgen, dörtgen, kalp ve silindirik biçiminde katlanarak en az üç kat olmak üzere muşambaya sarılıp dikildikten sonra boyuna veya koltuk altına asılır ya da belden yukarı

ve ön tarafta elbisenin görünmeyen bir yerinde taşınır. Bazı yörelerde üçgen şeklindekilere "**muska**", dikdörtgen ve silindirik biçiminde olanlara "**mutlak**" denilir. Üçgen iki muskanın birbirine geçmesinden altıgen şeklinde muskalar elde edilir. Aynı zamanda Yahudilerin de sembolü olan altı köşeli yıldızın Hz. Süleyman'ın mührü olduğu ve muskacılıkta özel bir etkisinin bulunduğu kabul edilir. Muskanın özellikle Bektaşîlerde Hz. Fâtıma'nın eli kabul edilen pençe-i âl-i abâ şeklinde de düzenlendiği görülmür.

Üzerinde Âyet-el-Kürsî, Fatiha, İsrâ, Kalem sûreleri ve karınca duası yazılı olan muskalara "**boylama**", Allah'ın bin bir ismini kapsayan ve kötülüklerden korunmada manevî bir zırh kabul edilene "**cevşen**", omuzdan bele doğru çapraz olarak asılana "**hamayil**", yazıları küçültülmüş dualardan oluşan kitapçık şeklindekine "**en'âm**" adı verilir. Muska karşılığında Kuzey Afrika'da "**hırz**", Doğu Arabistan'da "**hamâye**, **hafız**" gibi kelimeler kullanılır.

Muskalar taşıyanın durumuna göre farklı mahfazalar içinde saklanır ve güçlü kuvvetli, yakışıklı, güzel insanlarla saralı, inmeli, cinler tarafından çarpılmış hastalara, ayrıca gösterişli at, koç, inek gibi hayvanlara takılır.

Muska ve rukye kavramlarının karıştırılmasının önemli bir sebebi de kullanım alanlarının yakınlığıdır. Muskalar genellikle büyü'nün bozulması, iki kişi arasında muhabbet sağlanması, eşleri birbirine ısındırma veya soğutma, kısmetin açılması; sebebi belirsiz korku, baş ve karın

1 Hasan Karakaya, İslam Akaidi, Sh:226, Beka Yayınları, İstanbul,2011.

2 Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi, "Muska"maddesi, c.31,s.267, Madde Yazarı: İlyas Çelebi, İstanbul,2006

ağrısı, sara gibi hastalıkların tedavisi; kıymetli şeylerin çalınmaktan korunması, yitiklerin bulunması; zararlı hayvanlardan, eşkıya ve zorbalardan korunma, ziraat ve ticaretin hareketlendirilmesi gibi amaçlarla yapılır. Muskanın nazara karşı korunmak için takılması da söz konusudur.

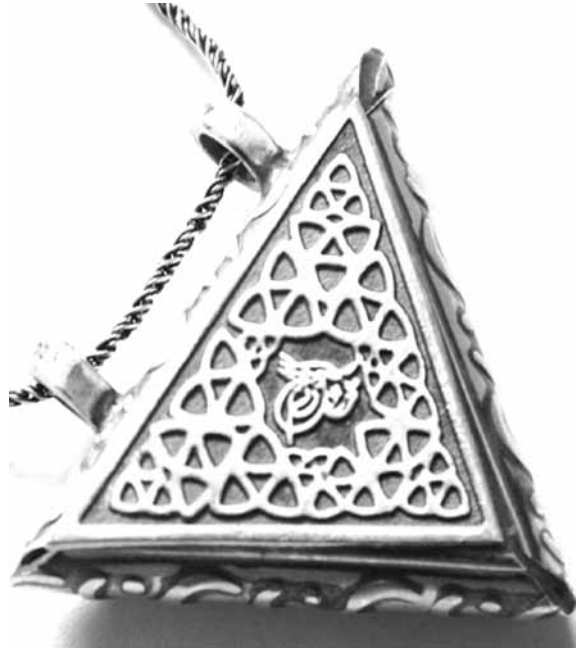
Çoğunlukla insanlar tarafından taşınan, bazen de belli mekânlara yerleştirilerek kötü güçlerin etkisinden koruma sağladığı kabul edilen muska, prehistorik/çok tanrılı dinlerden tek tanrılı dinlere kadar pek çok inançta yaygınca görülen büyü ile yakından alâkalı kült nesnelerinden biridir.

Eski Hint, İran ve Roma kültürlerinde olduğu gibi eski Türkler arasında da özellikle hayvanların vücutlarına ait parçaların muska şeklinde kullanıldığı bilinmektedir. Altay Türklerinde kuş tüyü koruyucu olarak taşınıyordu. Şahinden alınan kemikler ve kurt dişleri de insanların taşıdıkları klasik muskalardandır.

Câhiliyye Arapları gizli güçlerin etkisini gidermek ve nazardan korunmak için boyunlarında **"tebgiz, nüfre, tencis, temîme, nüşre, azâim, ta'vîz, tevele, hasûme"** gibi adlar verilen muskalar taşıyor, hastaların başını veya ağrıyan organını tutarak okuyup üfleyen kâhin ve büyücülerin onlara sıhhat vereceğine inanıyorlardı. Câhiz, cinleri istihdam ederek (azâim) büyü yapan veya yapılan büyüleri bozan kişilerden söz eder.³ Cevâd Ali ise Araplar'ın en çok tevele(muhabbet) ve nüfre (nefret) muskaları yaptırdıklarını bildirir.⁴

Muska takmak, İslâm'ın ilk yıllarından günümüze kadar tartışma konusu olmuş ve âlimlerin bir kısmı karşı çıkarken, bir kısmı bazı şartlarla izin vermişlerdir.

İbn Mesud, İbn Abbas, Huzeyfe, Ukbe ibn Âmir, İbn Ukeym, İbrahim en-Nehaî gibi âlimler muska takmaya karşı çıkmışlardır.⁵ Bu âlimler; **"Üzerinde temîme ve vedîa taşıyanı Allah(cc) muradına erdirmesin, muhafaza etmesin"**⁶ ve **"Rukye, temîme ve**

tivele şirkidir"⁷ gibi temime takmayı yasaklayan hadislerin umum ifade etmesi ve tahsisine dair bir delil bulunmadığı; meşru olması halinde Rasûlullah (sav)'ın bunu açıklaması gerektiği gibi sebeplerle temime (muska) takmaya karşı çıkmışlardır. Ayrıca bu yasağın sedd-i zerâi' ilkesinin bir gereği olduğunu; bu konuda verilecek izin, meşru olmayan temimelerin de takılmaya başlanmasına sebep olacağını iddia etmişlerdir.

Günümüz Âlimlerinden Yusuf Karadavi bu görüşü savunmakta ve şu izahatta bulunmaktadır: "Bazı âlimler bu tür muskalara ruhsat verirken bazıları da yasaklamıştır. Tercih edilen ise; Muskanın bütün türlerinin yasak sayılmasıdır. Çünkü itibar edilen deliller bunu gösteriyor:

1) Yasaklayıcı olarak gelen hadislerin tümü, genel bir yasaklayıcılık özelliğine sahiptir. Muskaların bir türünü yasaklayıp da diğer bir türünü caiz görmemiştir. Mesela, Allah Resulü (s.a.v) muska takan adama kızdığında onda Kur'an ayetlerinin yazılı olup olmadığını sormamıştır. Muskayı muska oluşundan dolayı yasaklamıştır.

2) Günahlara sebep olacak yolları engellemek: Bugün Kur'an ayetleri yazılı muska takan bir kimse yarın başka şey yazılı muskalar takmaya başlar. Bunu gören bir kimse onun, Kur'an muskası mı yoksa başka bir muska mı olduğunu nereden bilecek.

3 Kitâbü'l-Hayevân, II, 186

4 el-Mufasssal, VI, 739-756

5 Muhammed Hulusi Yeşil, Rukye Konusunu İşleyen Rivâyetlerin Tesbiti ve Değerlendirilmesi, Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, Sh:31, Selçuk Üniversitesi, 2007

6 Ahmed İbni Hanbel, Müsned, IV, 154; İbn Hıbbân, Sâhîhu İbn Hıbbân, c.13, 450

7 Ebû Dâvud, Tıb, 17, nr. 3883

3) Zira Kur'an ayetli muskaları taşımak Kur'an'ın değerini düşürür. Çünkü kişi ister istemez necis yerlere girecek, cünüp olacağı günler olacaktır. Kadınlar ise aybaşı geçirecekleri için onların da üzerlerinde taşımaları pek uygun olmayacaktır.

Gerçek şu ki, muska takmak kesinlikle yasaklanmıştır. Allah Resulü, muska taşıyanlara bedduada bulunarak şöyle demiştir "Muska taşıyanın Allah muradını tamam etmesin. Kim de nazar boncuğu takarsa Allah huzurlu bir şekilde yaşatmasın"⁸

Hz. Aişe, Abdullah ibni Amr, Said ibn el-Müseyyib, İbn Sîrîn, Atâ, Ebu Ca'fer et-Tahavi, Mâlik, Ahmed ibni Hanbel, İbni Abdilberr, Beyhakî, Kurtubî, İbni Teymiyye, İbn Kayyim, İbni Hacer gibi âlimlerce muska takmaya, hastalık veya isâbet sonrasında olmak şartıyla cevaz vermişlerdir.⁹ Bu görüşe sahip olanların delilleri şöyle sıralanabilir:

1. "Kim bir şey takınırsa ona havale edilir"¹⁰ hadisi. Bu hadise göre şirk içeren temimeler takanlar, taktıkları şeye havale edilirken Kur'an'ın yazılı olduğu temimleri takanlar Allah Teâlâ'nın muhafazasına sığınmış olurlar.

2. Hz. Aişe (ra)'nin temimenin tanımını yaptığı rivayet: "Temime musibetten sonra takılanları değil, önce takılanları ifade etmektedir." Hâkim En-Nisaburi, hadisin mevkuf olarak görülmesinin yanlış olduğu; Hz. Aişe'nin bu sözü kendi reyine göre değil Rasûlullah(sav)'tan mülhem olarak söylediği görüşünü öne sürmektedir.¹¹

3. Sahabe-i Kiram'dan Abdullah ibn Amr'ın Peygamberimiz (sav)'in öğrettiği bir duayı -ki şudur-: "Sizden biriniz uykuda korkarsa şöyle desin: Allah'ın gazab ve azabından ve kullarının şerrinden, şeytanların vesvesesinden ve yanıma gelmelerinden eksikliği olmayan Allah'ın sözlerine sığınırım" temyiz çağına gelmeyen çocukları için yazıp onların boynuna asması.

4. "Rukyeler, temimeler ve tiveleler şirk'tir" hadisinden yola çıkarak belli şartları taşıyan

rukyeler nasıl caiz ise, temimeler de öyledir şeklinde bir kıyas yapmışlardır.

İbn Kayyim El Cevziyye, muhalled eseri "Zadu'l-Mead" ta bu konuda geniş açıklamalar da bulunmuştur. Bu açıklamalardan bir bölümünü -özetle- iktibas edelim: "el-Mervezî anlatır: Ebu Abdullah'a benim hummaya yakalandığım haberi ulaşmıştı. Benim için, hummaya karşı bir kâğıda şunları yazdı: **'Bismillahirrahmanirrahim, Bismillah ve billah. Muhammedün Rasûlullah. Dedik ki: Ey Ateş! İbrahim üzerine serinlik, güllük-gülistanlık ol. Ona bir tuzak kurmak istedikler. Fakat biz onları hüsrana uğrayanlardan kıldık. (Enbiya Sûresi, 69-70) Ey Allah'ım! Cebrail'in, Mikail'in, İsrail'in Rabbi! Bu muskanın sahibine gücün, kudretin ve azametinin şifa ver. Ey Hak olan İlâh! Âmin.'**"

İbn Hibbân diyor ki: Ebu Cafer Muhammed b. Ali'ye muska asmanın hükmünü sordum. O şöyle dedi: "Eğer Allah'ın Kitabı'ndan ya da Hz. Peygamber'in (s.a.) sözünden ise, onu as ve gücün yettiğince onunla şifa iste." Ben ona: "İki gün ara ile tutan humma için yazıyorum" dedim. O: "Tamam" dedi.

İmam Ahmed b. Hanbel, Hz. Âişe ve diğer bazı sahabîlerin bu konuda katı davranmadıklarını zikretmiştir. Râvi Harb şöyle der: Bu konuda Ahmed b. Hanbel katı değildir. İmam Ahmed: "İbn Mes'ûd bundan hiç mi hiç hoşlanmaz, kerih görürdü." demiştir. İmam Ahmed, kendisine musibet geldikten sonra muska asılması hakkında sual ettiklerinde: "Bunda bir beis olmayacağını umuyorum." dedi.

El-Hallâl, Abdullah b. Ahmed'den: 'Babamı (İbni Hanbel'i) musibet sonrasında, gerek korku, gerek humma için muska yazarken gördüm.' dediğini nakletmiştir.¹²

Günümüz âlimlerinden şehid Abdullah Azam bu konuda şöyle der: "Korunmak için muska ve benzeri şeyleri takmaya gelince; Şurası bir gerçektir ki, eğer muska Kur'an ve Sünnette bildirilen şeylerle veya sahabelerden yapılan rivayetlerle hazırlanmışsa buna ruhsat vardır. Nitekim Abdullah bin Amr bin el-As'tan rivayet edilen hasen bir hadiste Abdullah'ın şu hadisi yazdığı rivayet edilmiştir: **"Bütün şeytanların, zehirli haşeratin ve her isabet eden gözün şerrinden Allah'ın mükemmel**

8 Yusuf Karadavi, Çağdaş Meselelere Fetvalar, c.1,s. 253-256,Tahir Yayıncılık, İstanbul

9 Muhammed Hulusi Yeşil, A.g.e., s.32

10 Tirmizî Tıbb 24

11 Muhammed Hulusi Yeşil, Agt, s.32

12 İbn Kayyim el-Cevziyye, Za'du'l-Mead, c.5, s. 75-79,İklim Yayınları, İstanbul,1988

sözlerine sığınırım”(Buhârî, Kitab. Enbiya, Bab.10) Abdullah b. Amr b. el-As diyor ki; “Ben bunu oğullarımdan anlayabilenlere öğretiyordum, anlayamayanlara ise bir levhaya yazıyor ve boyunlarına asıyordum.”(Bkz. Ebu Davud, Tıp, Hn.3893.)

Görüldüğü gibi yapılan muska rivayetlere dayanmakta ise kimsenin buna itiraz etme hakkı yoktur. Bir muskayı açtığınızda iki şekilde bulabilirsiniz. Birincisi; içerisinde ya Allah veya ya Rahman veya Âyet’el Kürsi, İhlâs, Nas ve Felak sûreleri gibi âyetler ve dinin yasaklamadığı ifadeler vardır. İkincisinde ise; Bid’at ehlinin yaptığı ve Müslümanlarla alay ettiği şeyler vardır.

Ben birçok muskayı açtığımda içerisindeki şeylerin bid’at ehli tarafından Müslümanlara uydurulan şeyler olduğunu gördüm. Bir kısım muskaların içerisinde, on iki imamın ismi yazılıydı. Bazılarındaysa el veya göz resimleri çizili idi. Bu tür muskaları kaç paraya sattıklarını biliyor musunuz? Bazen bunların fiyatları bin Afganiye ulaşmaktadır...

Doktor kardeşlerimizden bir tanesi bana şunları anlattı; Arap bir kardeş bir Afganlının boynunda asılı olan muskayı tuttu ve onu kesmek istedi. Afganlı: “Niçin kesmek istiyorsun?” dedi. Arap kardeş; “Bu şirkettir,” dedi. Afganlı kardeş ona; “Bu Kur’an’dır, Kur’an’ı Kerim’i boynuna asmak mı yoksa Kur’an’ı Kerim’i kesmek mi şirkettir?” dedi. Afganlıların muskaya bakışları budur. Muskaları Kur’an olarak zannetmektedirler. Şayet Kur’an diye boynunda taşıdığı muskayı karşısında açarak onu okusanız ve içerisinde Kur’an ve Sünnetten hiçbir şey bulunmadığını gösterseniz kendi haline kendisi gülecektir.

Bazı muskalarda, ya Ali, ya Hasen veya ya Hüseyin gibi medet veya bizi kurtar gibi şirk lafızlar içerdiğini farz edelim’. Bu tür içerisinde şirk lafızlar bulunan muskayı, içerisinde Kur’an ve Sünnetten âyetler veya hadisler yazılıdır diyerek taşıyan kimseye müşriktir denilemez. Bu kimse cehaleti nedeni ile mazur sayılır. Biliyorsunuz ki biz ehl-i sünnetin imamı, insanların anlamaları zor olan meselelerde cehaleti mazeret kabul ederler. Mesela, Bunlara İbn Kayyım el-Cevzi ve İbn Teymiye, Muhammed b. Abdulvahhab bunlardandır. Şimdi biz bunların görüşlerini kabul ediyor muyuz yoksa etmiyor muyuz? Onlar bu tür zor meselelerde insanların mazeretlerini kabule şayan görmüşlerdir...

Geçen yıl Şeyh Abdülmecid ez-Zindani ile birlikte hac’da bulunduk. O, bana şeyh Abdülaziz b. Baz’a şöyle sorduğunu anlattı; Bazı kimseler insanı İslâm dininden çıkaran ve şirk düşüren amelleri yapmaktadırlar. Bu gibi insanları tekfir edebilir miyiz? Abdülaziz bin Baz ise; Hayır bunları tekfir edemeyiz. Çünkü Muhammed bin Abdülvehhab’a, Kevvaz kubbesi etrafında tavaf ederek, o kubbeden medet uman insanları tekfir edebilir miyiz diye sorulduğunda; “onlara bu yaptıklarının hükmünü öğreten kimselerin az olması nedeniyle onları tekfir edemeyiz” demiştir. İki yüz elli seneden beri Arap Yarımadası’nda şirk, bidatlara ve müşriklere karşı mücadele edilmesine rağmen Medine ve Mekke’de dahi hâlâ bid’at ehli sofiler bulunmaktadır. Afganlıların Mekke ahalisinden daha iyi olmasını mı istiyorsunuz? Evet, Afgan halkı onlardan daha iyi ve faziletlidir, çünkü Afgan halkı cihad etmektedir.”¹³

Biz de -âcizâne- Allah’ın kelâmı veya O’nun isim ve sıfatlarından biriyle yapılması, Rasulullah Efendimiz’den nakledilen sahih duaları içermesi ve şirk sebep teşkil etmemesi, ayrıca bir vesile olduğuna inanılması durumunda muska takmanın câiz olduğunu savunan Ehl-i Sünnet ve’l-Cemaat âlimlerine katılıyoruz. Peygamberimiz (sav)’ın muska taktığına veya tavsiye ettiğine dair bir hadisin bulunmaması sebebiyle bu konuda hassas davranılması gerektiğini de ifade ediyoruz.

CEVŞEN TAŞIMAK VE OKUMAK

Yukarıda muskanın caiz olması için Rasulullah Efendimiz’den nakledilen sahih duaları içermesi gerektiğinden bahsetmiştik. Acaba son yıllarda, bazı İslami(!) cemaat ve çevrelerin üstün gayret ve fedakârlıkları sonucu Müslümanlar arasında hızla yayılan; deri, gümüş vb. kılıflarda muska haline getirilen, bazı gazeteler tarafından promosyon olarak dağıtılan, “**Cevşen**” duasının okunması, boyunda taşınması, araba ve evlere asılması konusunu ele alalım:

Cevşen, Farsça kökenli bir kelime olup, “**bir tür zırh, vaktiyle giyilen savaş elbisesi**” manasına gelmektedir.¹⁴ Terim manası Ehl-i Beyt tarikiyle Peygambere isnat edilip, Cevşen-i Kebîr ve Cevşen-i Sağîr olarak bili-

13 Abdullah Azzam, Tevbe Sûresi Tefsiri: Cihad Dersleri, (çev. Heyet), s.369-371, 3. Baskı, Buruc Yayınları, İstanbul, 2007

14 Ferhengi Ziyâ, Gencine-i Güftar, Farsça-Türkçe Lûgat, M.E.B. Yayınları, İstanbul 1996, I, s.668

nen, metinleri birbirinden farklı iki duayı ifade eder. Ancak Cevşen-i Kebîr daha meşhurdur ve "Cevşen" denilince ilk akla gelen Cevşen-i Kebîr'dir. Cevşen-i Kebîr; Mûsa el-Kazım, Câfer es-Sâdık, Muhammed el-Bakır, Zeynelâbidin, Hz. Hüseyin ve Hz. Ali tarihiyle Hz. Peygambere isnat edilir.¹⁵

"Cevşen-i Kebîr"

diye bilinen dua metni, Mûsa el-Kazımdan itibaren imamlar yoluyla Peygambere nispet edilmiş bir hadis olarak rivayet edilmektedir. Bu dua özellikle Şii dünyasında oldukça rağbet görmüş, duayı Ahmed Ziyâeddin Gümüşhânevî, Mecmu'atü'l-Ahzâb adlı eserinde nakletmiş ve daha sonra Said Nursî tarafından **"Kur'an'ın hakiki ve tam bir nevi münacatı ve Kur'an'dan çıkan bir çeşit hûlasası"**¹⁶ diye sahiplenilmiştir. M. Fethullah Gülen, Cevşen-i Kebîr hakkında şöyle söylemektedir: "Biz kesinlikle diyoruz ki, Cevşen mânâsı itibariyle Efendimize ilham veya vahiy yoluyla gelmiştir. Daha sonra da ehlullahtan birisi bu Cevşeni keşif yoluyla Efendimizden almış ve Cevşen bize kadar öyle ulaşmıştır."¹⁷

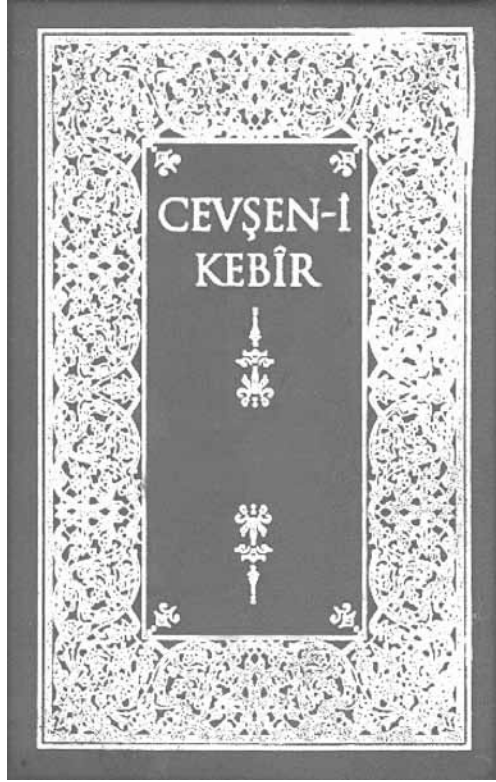
Cevşen duasının Peygamberimize verildiği iddia edilen rivayet şekli Şii kaynaklarında şöyle geçmektedir: "Rasûlullâh savaşların birinde vücudunu rahatsız eden ağır bir zırh giymişti. O sırada Cebrâil gelerek Rasûl-i Ekrem'e şöyle arz etti: Ey Muhammed! Rabbinin sana selamı var. O zırhını çıkarıp bu duayı okumanı buyuruyor. Bu dua senin ve ümmetin için eman vesilesidir."¹⁸

15 Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi, Cevşen mad., c.7, s.462, Madde Yazarı: Mehmet Toprak, İstanbul, 1993

16 Said Nursî, Sözler, Sh:441. Ayrıca bak: Senâi Demirci, Cevşen-i Kebîr Türkçe Okunuşu ve Açıklaması, Timaş Yayınları, İstanbul 2006, s.10-11.

17 Fethullah Gülen, Prizma I, İzmir 1995, s.150-151.

18 Abbas Kummi, Mefatihü'l-Cinan, s.203, Ensariyan yayınları, Kum 2007

Sünni kaynaklardan Cevşen duasına ilk yer verilen eser olan Mecmu'atul Ahzab da duanın tarihi süreci hakkında verilen bilgiler Şii kaynaklardaki bilgilerin hemen hemen aynı olmasıyla birlikte, Şii kaynaklarda Cevşen duasının geldiği mekâna değinilmemesine rağmen, duanın Rasûlullâh'a Uhud dağında geldiğini belirtmektedir. Mecmu'atul Ahzab'da şu bilgilere rastlamaktayız: "Rasûl-i Ekrem havanın çok sıcak olduğu bir günde zırhını giymiş Uhud dağına giderken gözlerini gökyüzüne kaldırıp Allah'a dua etti, o esnada göğün kapıları açıldı ve nurlar içinde Cebrâil nâzil olarak Rasûlullâha şöyle

arz etti: Ey Muhammed Rabbinin sana selamı var. O zırhını çıkarıp bu duayı okumanı buyuruyor. Bu dua senin ve ümmetin için güven vesilesidir."¹⁹

Burada Cevşen duası ile ilgili akademisyen Bünyamin Erul'un tespitlerini aktarmak istiyoruz: "Cevşen duasının bir tefekkür ve zikir kaynağı olmasına itirazımız yok, ancak onun eşsiz oluşu tartışılır, vahye dayanması ise -şayet vahy olarak görülüyorsa- reddedilir. Nitekim **"Cebrâil tarafından Peygamber Efendimiz'e (s.a.v) "vahy-i zimnî" tarzında tâlim ve tebliğ edilen"**²⁰ ifadelerinden bu anlaşılmaktadır ve bu asla kabul edilemez. Cebrail'in Hz. Peygamber'e getirdiği mesajlar ekseriyetle Kur'an vahyi olup, Kur'an dışında Cebrail-Hz. Peygamber arasında sınırlı sayıda ve belli konularda bazı iletiler söz konusudur ve bu tür bilgi akışına dair bazı misaller muteber hadis kaynaklarımızda yer almaktadır.

Cebrail'in, Hz. Peygamber'e "zırhı çıkar, onun yerine bu Cevşeni oku!" dediği iddiası da

19 Ahmed Ziyâeddin Gümüşhânevî, Mecmu'atul Ahzab, yy., trs., s.230-231

20 Abdulkâdir Badıllı, Risale-i Nur'un Kutsî Kaynakları, Envâr Neşriyat, İstanbul 1994, s.412-413.

Rasul-i Ekrem'in sîret ve sünnetine tamamen ters düşmektedir. Zira Hz. Peygamber, hiçbir zaman, hiçbir savaşta, gerekli tedbirleri almadan, esbaba tevessül etmeden hareket etmemiştir. Savaşlarda zırh, koruma, muhafız ve bekçi vb. birçok tedbiri elden bırakmamıştır.²¹ Hatta **"Allah seni insanlardan koruyacaktır"**²² ayet-i celilesinin nüzulünden sonra dahi bu tür tedbirlere başvurmuş, böylece ümmetine bu konudaki sünnetleri öğretmiştir.

Said Nursî'nin naklettiğine göre "Cevşenü'l-Kebîr'in Resûl-i Ekrem Efendimiz'in kudsî bir münâcâtı olduğu, Kur'an'dan sonra eşsiz ve misilsiz bir eser olduğu ve Kur'an'ın bir çeşit özü ve hülasası bulunduğu" şeklindeki kanaat ise, yukarıda verilen bilgiler doğrultusunda oldukça abartılmış ifadelerden ibarettir. Zira Hadis açısından bir defa Rasul-i Ekrem'e aidiyeti imkânsız olunca, O'nun kudsi bir münacaatı olması da mümkün değildir. Kur'an'dan sonra eşsiz ve misilsiz bir eser olduğunu söylemek, başta Sahih-i Buhari olmak üzere muhaddislerimizin ortaya koyduğu bunca muteber hadis kitaplarını hiçe saymak, onlara değer vermek anlamına gelir. Kur'an'ın özü ve hulasası oluşu da tartışılır.

Sonuç olarak Cevşen, yukarıda iddia edildiği gibi vahy kaynaklı değil, Şii kaynaklı veya diğer bir ifade ile Şii orijinli bir dua kitabıdır. Sünni kesime bir asır önce Gümüşhanevi tarafından sokulmuş, Üstad tarafından meşhur edilmiştir. Halen, Risale-i Nur talebeleri dışında, Sünni dünyada rağbet gören, bilinen bir dua kitabı da değildir. Şu halde 30-40 senelik bir mazisiyle, sadece şakirdlerin vird kitabı olan bu Cevşen'in, ne vahy kaynaklı oluşu, ne mütevatir oluşu, ne de Kur'an'dan sonra eşsiz bir eser oluşundan söz edilebilir. Bu gibi iddialar, asılsız ve temelsiz olup, ilmi dayanaklardan yoksundurlar. **Yüce Kitabımızda yer alan dua ayetlerinden ve sevgili Peygamberimizin fem-i saadetlerinden sadır olup, sahih bir şekilde gelen**

yüzlerce sahih ve hasen rivayetlerdeki dualardan oluşturulacak bir dua kitabı, yukarıda özellikleri anlatılan Cevşen adlı dua mecmuasından binlerce defa üstündür, mukayese bile edilmez."²³

İşin nihayetinde diyoruz ki; Cevşen-i Kebîr diye bilinen ve Mûsâ el-Kâzım'dan itibaren imamlar yoluyla Hz. Peygamber'e nispet edilmiş bir hadis olarak rivayet edilen yaklaşık onbeş sayfalık dua metni Sünnî hadis mecmualarında yer almamakta, aynı şekilde Şîî hadis külliyyatının ana kaynağı durumundaki kütüb-i erbaa'da dahi bulunmamaktadır.²⁴ Ehli Sünnet âlimlerinin eserlerinde yer alan ve kaynağı sağlam, sahih olan o kadar kıymetli dua dururken, Şîîlerin bile güvenilir kaynaklarında yer almayan Cevşen'in bu kadar ön plana çıkarılması düşündürücüdür. Bu bizde şahıs ve cemaat taassubu içinde bulunduğu intibası vermektedir.

Bu kadar hak ve hakikatten sonra hâlâ **"Cevşen-ül Kebir adındaki en meşhur ve Kur'an'dan sonra en mübarek ve en kudsî münacat-ı Peygamberî merfû ve muttasıl ve mütevatir senedi "Mecmuat-ül Ahzab'ın 1. cildinin 234. sayfasında mevcuttur. Rivayet silsilesi, sâdat-ı ehl-i Beyt'ten müteşekkildir. Ve şimdiye kadar hiçbir muhaddis veya nekkad-ı muhaddisinden hiçbir müteşeddî; cerh ve tâdil kitaplarında Cevşen'in senedine ilişmemiş, hiçbir şey dememiştir. İşte meydan, bütün cerh, nekd ve tadil kitapları ortada ..."**²⁵ şeklinde yaldızlı cümlelerle 'Cevşen' savunuculuğunu yapanları Allah'a havale ediyor; **"Cevşen"** duasının Peygamberimize ait olduğu iddia edilerek okunmasının, boyunda taşınmasının, araba ve evlere asılmasının câiz olmadığı kanaatini burada dercediyoruz. **En doğrusunu Allah (cc) bilir.**

Önümüzdeki sayıda -inşallah- Nazar var mıdır? Sorusuna cevap arayacak ve nazarlık takmanın hükmünü konu edineceğiz.

Selam ve dua ile... (Devam edecek)

21 Erul'un tespitlerini te'kidten ekleyelim: Peygamber Efendimiz Uhud'da zırhını çıkarmamıştır. Hatta üzerinde iki zırh birden vardı.[İslam Tarihi Mustafa Asım Köksal, c. 3, s. 172] Rasulullah'ın herhangi bir gazvede zırhını çıkardığına dair hiçbir rivayet yoktur. Bilâkis, Hz. Peygamber'in şöyle buyurduğu sabittir: "Bir peygambere, zırhını giydikten sonra, onunla düşmanları arasında Allah Tealâ hükmünü vermedikçe zırhını çıkarması yaraşmaz." (İbn Kayyim, Zâdu'l-Meâd, çev. Şükrü Özen, İklim Yayınları, İstanbul 1988, 3/240.) Yine aynı savaşta Rasulullah'ın başında miğferi de vardı ve aldığı darbe ile miğfer kırılmış; Peygamberimiz de yaralanmıştı. (Buhârî, Megâzî, 26/113; Muslim, Cihâd, 37/101)

22 Maide 67

23 Bünyâmin Erul, Cevşen nedir-Ne değildir, s.1-2'den nakleden Adnan Yeniay, Cevşen Duasının Hadis İlmi Açısından Kritiği, Sh:42,Yüksek Lisans Tezi, Sivas,2008.

24 Mehmet Toprak, "Cevşen", DİA, cilt: 7, sayfa: 463

25 Abdulkâdir Badıllı, A.g.e., s.412-413

Seküler Devletin Seküler İşleri

Mustafa GÜLDAĞI
mustafaguldag@gmail.com

Allah'ı (cc) yaratan yaşatan kabul edip YÖNETEN kabul etmeyen bir sistemin adıdır sekülerizm. "3 Y" kanunu yani. **Yaratan, Yaşatan, Yöneten.** Müslüman bu üçüyle iman eder Allah'a(cc). Ama sekülerizm "YÖNETENİ" kabul etmez. Allah, bizi yaratsın, her türlü nimetimizi versin ama yönetimimize, meclisimize, parlamentomuza karışmasın anlayışdır. Sekülerizme inanan beyefendiler Allah'a "3 Y" ile iman etmezler. Eğer "3 Y" ile iman ederlerse kendi istekleri doğrultusunda, eğlenerek azgınlık ve taşkınlık yaparak yaşayamazlar. Bu anlayışa göre İslam'ı camiye hapsedeceksin gardiyan olarak da bir imam atayacaksın camiye. İslam'ı camiden dışarıya çıkarmayacaksın. Allah'ın dünyasında, Allah'ın seçmiş olduğu dini camilere hapsetmektir Sekülerizm.

Ülkemizde büyük sekülerist fabrikalar kurup seküler nesiller yetiştirdiler. Bu fabrikalardan da başka türlü nesil çıkmazdı zaten. Dedem hep derdi "Ford fabrikasından Mercedes çıkmaz" Seküler fabrikalardan İslamcı gençlik çıkacak değildi ya. Biz de küçük

atölyelerimizde eğitime tebliğe devam emeliyiz. Mekke'nin büyük Seküler fabrikalarına karşı Darul Erkam da küçük bir atölye idi. Ama Darul Erkam'da yetişenler üstün geldi. Vahiy kaynaklı bir eğitim vardı çünkü. Hem akli hem kalbi doyuran bir eğitim.

Kurtuluş savaşı Allah için hizmete koşan halkın ve âlimlerin fedakârlıklarıyla kazanılmıştı. Cihad ruhuyla savaşıp İslam'ı üstün tutmak için savaş verilmişti. Meclis kurulduktan sonra

Bediuzzaman Ankara'ya gelip bazı milletvekillerinin milletin bu dini hislerine saygı göstermediklerini ve namaz kılmadıklarını görünce on maddelik bir beyanname neşretmiştir.

Beyannameyi okuyan milletvekilleri tekrar namaza başlamıştı ama TBMM reisi Mustafa Kemal bundan rahatsız olmuştu. Bediüzzaman ile Mustafa Kemal arasında birçok milletvekilinin gözü önünde şu tartışma oldu:

M. Kemal: "Sizin gibi kahraman bir hoca bize lazımdır. Sizi yüksek fikirlerinizden istifade etmek için buraya ça-

Ülkemizde büyük sekülerist fabrikalar kurup seküler nesiller yetiştirdiler. Bu fabrikalardan da başka türlü nesil çıkmazdı zaten. Dedem hep derdi "Ford fabrikasından Mercedes çıkmaz" Seküler fabrikalardan İslamcı gençlik çıkacak değildi ya. Biz de küçük atölyelerimizde eğitime tebliğe devam emeliyiz. Mekke'nin büyük Seküler fabrikalarına karşı Darul Erkam da küçük bir atölye idi. Ama Darul Erkam'da yetişenler üstün geldi. Vahiy kaynaklı bir eğitim vardı çünkü. Hem akli hem kalbi doyuran bir eğitim.

ğirdık. Geldiniz en evvel namaza dair şeyleri yazdınız, aramıza ihtilaf verdiniz”

Bediüzzaman buna karşılık, sakın sakın gö-rüşünü söyler. Ama Mustafa Kemal’in namaz konusunda ısrar etmesi üzerine Bediüzzaman şiddetle ve hiddetle iki parmağını ileri uzatır ve şunları söyler:

“Paşa! Paşa! İslamiyet’te imandan sonra en büyük hakikat NAMAZ’DIR. Namaz kılmayan haindir, hainin hükmü merduttur”(1)

Ortam sertleşince M. Kemal havayı yumuşatmak için özür diler.

Bu yaşanan olay sekülerleşmeye giden devletin en belirgin örneğiydi. Mecliste namaz, şeriat, din, ibadet konuşulmamalıydı. Sekülerleşmenin belirtileriydi bunlar.

Ey Okuyucu! Şimdi vereceğim bilgiyi dikkatle oku. Çünkü Sekülerizmin kodlarını vereceğim.

TBMM’nin gizli celse zabıtlarına bakıldığında Kur’an’ın Medine’de inen ayetlerinin ahkam bildirmesinden dolayı laikliğe aykırı olduğu iddiasıyla Kur’an’dan çıkartılıp yerine Atatürk’ün

Nutuk’undan parçalar ekletilmesi bile konuşulmuştur.(2) Aa! Bunu da mı yapacaklarmış demeyin. Evet, konuşulmuş yapacaklarmış.

Medine’de inen ayetler sosyal hayatı düzenlemek için inmiş hukuksal ayetlerdi. İçkinin haram olması, zinanın haram olması, zina yapana verilen ceza, hırsızlık yapana verilecek ceza, miras hakları, evlenme ve boşanma konusundaki hükümler, faizin yasak olmasını bildiren ayetler gibi. Bunlar Laikliğe tersmiş anlayacağınız. Hâşâ! Allah Bilmez bu işleri demek istiyorlar. VAH ZAVALLILAR! Yaratana yarattığını bilmez mi. Bunlara, İslam’ı teslim almayın İslam’a teslim olun diyoruz.

İşte SEKÜLERİZM de tam bu oluyor. Tamam, Allah var ama O, bizim ekonomimize sosyal hayatımıza, hukuk işlerimize karışmasın onları biz ayarlarız demektir sekülerizm.

Japonya, Amerika; Rusya, İsrail son derece teknolojilerini geliştirdiler. Mükemmel silahlar ürettirler. Teknoloji ile herkesi esir etmeyi başardılar. Onlar çalışarak bunları yaptılar. Üzülmenin Türkiye de şapka kanunu çıkardı, hocaları astı. Harf inkılâbı yaptı milleti cahil bıraktı. Her 10 senede bir darbe yaptı. Başörtülü kızı oku-

la almadı. Ne kadar da başarılıyız değil mi(!)
(Aman nazar değmesin!)

Türkiye Cumhuriyeti "İslam Cumhuriyeti" olarak kurulmuştu. NASIL MI?

29 Ekim 1923 tarihli ve 364 sayılı "Teşkilatı Esasiye Kanunun bazı mevadının Tevzihen Tadiline Dair Kanun gereğince, Anayasanın 1, 2, 4, 10, 11 ve 12. maddelerinde değişiklik yapılmıştı.

1. Maddede, **Türkiye Devleti'nin hükümet şeklinin "Cumhuriyet" olduğu belirtilmekteydi.**

Anayasanın 2. Maddesi ise şu şekilde değiştirilmişti.

"Türkiye Cumhuriyeti'nin dini İslam'dır. Resmi lisanı Türkçedir."

Açıkça görüldüğü gibi Türkiye "laik" değil, bir "İslam Cumhuriyeti" olarak kurulmuştu. Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu M. Kemal de Türkiye'nin devlet şeklinin "İslam Cumhuriyeti" olarak belirtilen bu anayasa maddesi kabul edildiği saatlerde cumhurbaşkanı seçilmişti.

Bu benim aklıma, hedefe ulaşana kadar her şey mubahtır felsefesini getirdi.

1924 Anayasası'nın 2. Maddesinde de "Tür-

kiye Devletinin dini İslam'dır. Resmi dili Türkçe'dir. Makarrı(başkenti) Ankara'dır."

Evet, 1924 Anayasası'nda da devletin dini İslam'dı. PEKİ, NE ZAMAN DEVLETİN DİNİ İSLAM OLMAKTAN ÇIKARILDI? İşte geldik ipin koştugu yere.

Anayasadaki dini bu dini hükümler, "10 NİSAN 1928" tarih ve 1222 sayılı kanunla değiştirilmiştir. Bu kanuna göre, Anayasanın 2. Maddesindeki "devletin dini İslam'dır" hükmü kaldırılmış yerine hiçbir din konulmamıştır. Laiklik de yok. 5 Şubat "1937" günü, 1924 Anayasasının 2. Maddesi şu hale getirildi: **"Türkiye Devleti Cumhuriyetçi, Milliyetçi, Halkçı, Devletçi, Laik ve İnkılâpçıdır. Resmi dili Türkçe'dir. Makarrı Ankara'dır."** İşte bu da CHP'nin 6 oku. Laiklik işte burada eklendi. Bu da gösteriyor ki "Devletin dini İslam'dır" ifadesinin çıkarıldığı 1928'den 1937'ye kadar tam "9 yıl" devlet tamamen "DİN'SİZ" kalmış birçok şeyler yapılmıştır.(3)

PEKİ, 5816 NO'LU ATATÜRK'Ü KORUMA KANUNU NEYDİ VE NASIL ÇIKTI, KİM ÇIKARDI?

21 Temmuz 1951 tarihinde kabul edilen kanun, 31 Temmuz 1951 tarihli resmi gazetede neşredilerek yürürlüğe girmiştir.

Madde 1:-Atatürk'ün hatırasına alenen hakaret eden veya söven kimse, 1 yıldan 3 yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

—Atatürk'ü temsil eden heykel, büst ve abideleri yahut Atatürk'ün kabrini tahrip eden, kıran, bozan veya kirleten kimseye 1 yıldan 5 yıla kadar ağır hapis cezası verilir.

—Yukarıdaki suçları başkalarına da işlemeye teşvik eden kimse asıl faili gibi cezalandırılır.

Madde 2: Birinci maddede yazılı suçlar, 2 veya daha fazla kimseler tarafından toplu olarak veya umumi veya umuma açık mahalde ve yahut basın vasıtasıyla işlenirse hükmolunacak ceza yarı nispette artırılır...(4) (Devamı var. Bize bu kadarı yeter dostum)

14 Mayıs 1950 seçimlerinde DP oyların % 53,5'ini alarak iktidar oldu. Demek ki bu kanun Adnan Menderes iktidarında çıkarılmış.

Bu kanun çıktığında Falih Rıfkı Atay 22 Nisan 1951 tarihli Ulus gazetesinde bu kanunun çıkmasından utandığını Atatürk'ü putlaştırmamak gerektiğini açık açık yazıyordu. Falih Rıfkı solcuydu ve Atatürk hayranıydı.

Halide Edip Adivar da Atatürk'ün ilahlaştırılmasına hizmet edecek bu kanunun çıkartılmasına karşıydı.(5)

Malatya'nın bir köyündeki okula giren inek Atatürk heykeline çarpıp kırıyor. Ve ineğin sahibine dava açıyorlar. En sonunda inek başka bir köye sürgün ediliyor. Ey okuyucu! Gül gülebildiğin kadar. Aynı zamanda düşün de. Düşünerek gül. Acıyarak gül.

"Bu kanun hakkında Mustafa Armağan "Tek Parti Devri" isimli kitabında şunları der: "Vefat etmiş bir insan hakkında çıkarılan bu kanun 'ölüler arasındaki eşitliğe" de aykırıdır. Bir başkası da diyebilir ki burası Müslüman ülke, bu ülkede Peygamberimizi koruyan bir kanun da çıkarılmalı. Dünyada bunun benzeri bir kanun yoktur."

VEYA NEDEN KORUMA İHTİYACI HİSSEDİLİYOR... Madem çok seviliyor yasayla koruma altına almaya gerek yok.

CHP'liler bile istememiştir o zaman bu kanunu. Çünkü bu kanun insanların Atatürk'ten nefret etmesine neden olabilirdi. Ama Demokrat Partili Milletvekilleri mecliste çoğunluğu teşkil edince bu kanun çıkmıştır. MİLLETİN VEKİLLERİ ÖNCE ALLAH'IN VEKİLLERİ OLAN PEYGAMBERİ

KORUMAYA ALMALI. EĞER DİNDAR OLDUĞUNU İDDİA EDİYORLARSA.

Şairin de dediği gibi:

"Beşerin böyle delaletleri var

Putunu kendi yapar kendi tapar" olay bu işte.

Gerçekten ilginç. Anayasamızda Allah'ı(cc), Peygamberimizi, Kur'an'ı koruyan bir kanun yok, ama beşeri ve ölmüş insanları koruyan kanun çok. Sizce durum böyleyken bu ülkenin sorunları biter mi? Sizce durum böyleyken yerleri ve gökleri yaratan Allah'ın (cc) yardımı gelir mi? Allah'ın (cc) "helaki" gelmesin kardeşlerim. Şüphesiz ki Allah'ın azabı çok çetindir. Neyse bu cümle bu yazıdaki son cümlemdi. Susayım artık... Binlece kez tevbe, binlece kez estağfirullah... Selam ve dua ile...

KAYNAKLAR:

1) Kim cumhuriyetçi Bediüzzaman mı Mustafa Kemal mi? B.Bozgeyik,s.28,Timaş yay,4. baskı. Tarihçe Hayattan Alıntı Yapmış

2) Laisizm, Abdurrahman Dilipak,s.559

3) Kim Cumhuriyetçi Bediüzzaman mı Mustafa Kemal mi?,B. Bozgeyik,s.90-95, Laisizm, Abdurrahman Dilipak,s.22

4) Bir Başka Açıdan Kemalizm, A.Dilipak s.35

5) Tek Parti Devri, Mustafa Armağan s.174-175

Anne ve Babanın Çocuklara Karşı Sorumlulukları

İdris GÖKALP

Dünyaya gelen her çocuk, Yüce Rab-bimizin ebeveynlere lütuf olarak bahşettiği cennet kokulu çiçekler mesabesindedir. Çocuklar, ailenin balı ve dalı, toplumun gülü ve bülbülü, kâinatın çiçeği ve eşrefidirler. Çocuklarımız aile için hem bir sevinç ve mutluluk vesilesi, fakat diğer yönüyle de azap vesilesi olabilmektedirler.

Çocuklarımız bizim için bir lütuftur. Çünkü onlar vesilesiyle evimize neşe, huzur ve bereket gelir. Çocuklar aile temellerini sağlamlaştırır. Müslüman bir anne ve baba çocuğunu yedirmek, içirmek ve onun maddi, manevi bakımını gerçekleştirmek suretiyle sadaka sevabı kazanır. Çocuklarımız bizim için bir lütuftur, çünkü anne ve babalar çocuklarına İslami eğitim vermek ve onları en güzel şekilde terbiye etmek suretiyle çocuklarının bir ömür boyu işleyecekleri bütün güzel amellerinden bir pay alırlar, sevaplarına ortak olurlar. Bir nevi ölümsüzleşir hayırlı evlât yetiştiren ebeveyn, sevap kazanmaya öldükten sonra da devam eder; akan, sürekli bir sadakadır Müslüman'ca yetiştirilen çocuk.

Çocuklarımız diğer yönüyle azap vesilesidir. Zira anne ve babalar kendilerine ilahi emanet olarak bahşedilen çocuklarına Rablerini güzelce tanıtmazlarsa, ilahi vahiyle onları buluşturup Resulullah'ı (sav) örnek almalarını sağlayamazlarsa, terbiyelerini güzelce vermezlerse onların işleyecekleri günahlardan mesul olurlar.

Aile, kanatları altında çocuğun inanç esaslarını; İslam'ın prensiplerini, değerlerini ve öğ-

retlerini öğrendiği ilkokuldur. Anne ve babalar sadece çocuklarının bir meslek edinip ilerideki hayatlarında rahat etmelerini sağlayacak eğitim ve öğretimi almalarını değil, aynı zamanda onların inançlı ve dindar olarak yetişmesi için doğru ve yeterli bir dini eğitim almasını da sağlamak zorundadırlar.

Çocuklarımızın dünyaya geliş gayeleri etiketli bir mesleğe sahip olmaları, lüks evleri, arabaları ve bolca maaşları olmaları değildir. Maalesef çocuklarını sadece bunlar için yetiştiren çarpık bir zihin dünyası var günümüzde. Anne ve babalar çocuklarını yaratılış gayelerinden uzak, mutluluk ve huzurdan kendisinde eser olmayan ve psikolojik anlamda sorunlu bireyler yetiştiriyorlar günümüzde. Ahiret inancından yoksun, İslami ahlak ve bilinçten uzak, vahiyden soyutlanmış anlamsız hayatlar yaşıyor nesillerimiz.

Ve kaçınılmaz son: Varlık içinde yokluk. Kaybedilen kişilikler, daha fazla kazanmak için kula kulluklar, herkesi, elindekini alacak bir düşman olarak görmeler, ihanetler, huzursuzluklar, mutsuzluklar, psikolojik sorunlar ve belki de intihar... Bu karamsar ve karanlık tablonun aydınlığa ve hayra tebdili yine anne ve babaların ellerindedir. Anne ve babanın sorumluluğu bu noktada gerçekten fazla ve bir o kadar da önemlidir.

Anne ve babalar çocuklarını doğduğu günden itibaren hayır üzere yetiştirmenin gayreti içinde olmalıdırlar. Atalarımız "ağaç yaş iken eğilir" demek suretiyle eğitimin erken dönem-

de olması gerektiğine atıfta bulunurlar. Pedagogların ekseriyeti çocuğun kişiliğinin şekillendiği ilk 6 yaşın kritik dönem olduğu konusunda hemfikirdirler. Bediüzzaman Said Nursi küçük yaştan itibaren İslami eğitim vermenin önemini şöyle açıklar: *"Çocuk küçüklüğünde kuvvetli ders-i imanı almazsa, sonra pek zor ve müşkül bir tarzda İslamiyet ve imanın erkânlarını ruhuna alabilir. Adeta gayr-ı Müslim birisinin İslamiyet'i kabul etmek derecesinde zor olur. Yabani düşer."*(Emirdağ Lahikası)

İslâm'da çocuk sahibi olmak, büyük sorumluluk gerektiren bir durum olarak değerlendirilmiştir. Çocuğun dünya ve âhiret mutluluğunu gözetmek, onu dünyaya getiren insanların önemle üzerinde durmaları gereken bir konudur. İslâmiyet, bu hususta hem anneyi hem de babayı sorumlu tutmaktadır. Anne ve baba çocuklarının terbiyesinden hem Allah'a, hem de topluma karşı sorumludur. Allah azze ve celle çocukların İslami esaslara göre eğitilmek suretiyle yakıtı taşlar ve insanlar olan cennem ateşinden korunmasını emretmiştir. Bu farziyet sünnet ile de kaimdir. Mü'min ebeveynler kendilerini ve çocuklarını bu ateşten korumalıdır. Henüz fırsat varken, iş işten geçmeden mazeret bildirmenin işe yaramadığı gün gelmeden bu ateşten uzaklaştırmalıdır.

Anne ve babanın çocuklarına karşı sorumluluklarının başında onlara âlemlerin Rabbi olan Allah'ı tanıtmaları, İslami bir terbiye ile eğitmeleri, onları helali-haramı tanıyacak ilme erdirmeleri, iyi-kötü ayırımını yapacak muhakemeye kavuşturmalarıdır.

Çocukların beslenme, barınma, giyim kuşam ve sağlık gibi maddi ve bedensel ihtiyaçlarının karşılanması ailenin başta gelen görevidir. Anne ve babalar çocuklarına yedirecekleri lokmanın helal olmasına dikkat etmelidirler. Hz. Peygamber (sav), kişinin hayır yolunda harcadıkları içinde sevabı en bol olanının, aile bireylerine yaptığı harcamalar olduğunu belirtmiş; bir başka hadisinde de, *"İnsanın aile bireylerini sefil*

birakması günah olarak kendisine yeter."(Ebu Davud, "Zekât" 45) buyurmuşlardır.

Ebeveyn çocuklarına doğduklarında güzel isim vermeli, birden fazla çocukları varsa onlara eşit davranmalı, onlara sevgi ve şefkat göstermeli ve onların dini, ahlaki ve mesleki eğitimleri konusunda üzerine düşeni yapmalıdırlar.

Anne ve babalar çocuklarına karşı eşit ve adil davranmalıdırlar. Anne babalar, aile içerisinde bütün çocuklarına, kız erkek, büyük küçük farkı gözetmeksizin eşit davranmalıdır. Bu eşitlik, çocuklar için alınıp satılan maddî şeylerden tutun da bir öpücüğe varıncaya kadar her türlü ilgi ve ikramda da gözetilmesi gerekir.

Anne baba aile ortamının bir eğitim ortamı olduğunu unutmamalıdırlar. Özellikle çocuklarının bilgide ve ahlakta donanımlı olmalarını sağlamalıdırlar. Bu nedenle kendilerini

çok iyi yetiştirmelidirler. Peygamberimizin (sav) *"Hiçbir baba çocuğuna güzel terbiyeden daha değerli bir miras bırakamaz"* (Tirmizi, "birr", 33) ve *"İlim talep etmek her Müslüman'a farzdır."* (İbn Mace, "Mukaddime", 17) hadisleri bu hususta ebeveynlere sorumluluklar yüklemektedir. Bütün bunların yanında unutulmamalıdır ki, çocuğa sevgi, şefkat ve anlayışla muamele etmek İslam eğitim sisteminin en belirgin özelliğidir. İslam eğitimcileri, eğitimin doğumla birlikte, hatta daha önceden (anne veya baba adayını seçerken) başlaması gerektiği hususunda görüş birliği içindedir. Çocuğu, sağlıklı, ahlaklı ve iyi bir Müslüman olarak yetiştirmek, ancak çok erken yaşlardan başlayarak onun eğitimini ciddiye almakla mümkün olur.

Çocuğun, kendisine söylenenleri tam olarak anladığı ve kendi düşüncelerini az çok ifade edebildiği yaşlardan itibaren İslamî esasların öğretimi yapılmalıdır. Bu konuda ilk öğretilecek şey, tevhid inancıdır. Nitekim Hz. Peygamberimizin *"Çocuklarınıza önce 'Lâ ilâhe illâllah' cümlesini (anlamıyla birlikte) öğretin."* şeklinde tavsiye de bulunduğu nakledilir. (İbn Mahled, s.142; İbn Kayyim, s.158). Allah inancı, küçük çocuklara onların anlayabileceği sade ve açık bir dille, ümit ve bağlanma duygularını geliştirecek şekilde anlatılmalıdır. Ayrıca, temyiz yaşına doğru Allah sevgisiyle birlikte uygun bir üslûpla Allah korkusunu da aşlamak, bu suretle değer yargılarına ters düşen davranışlar karşısında iyiliklerini ödüllendirecek, kötülüklerini cezalandıracak olan ilâhî otoritenin varlığını vicdanında hissetmesini sağlamak gerekir.

Çocuklarda küçük yaşlardan itibaren imanla birlikte ibadet şuurunun da geliştirilmesi gerekir. Namazın öğretilmesi ve emredilmesi, aile reisinin de bunda devamlı olması Kur'an-ı Kerim'de özel olarak açıkça zikredilmiştir. (20/Tâhâ, 132).

Çocuklarda küçük yaşlardan itibaren imanla birlikte ibadet şuurunun da geliştirilmesi gerekir. Namazın öğretilmesi ve emredilmesi, aile reisinin de bunda devamlı olması Kur'an-ı Kerim'de özel olarak açıkça zikredilmiştir (20/Tâhâ, 132).

Peygamber Efendimizin, çocuklara yedi yaşında namazın öğretilip kıldırılmaya başlanmasını, on yaşına geldikleri halde kılmıyorlarsa, hafifçe cezalandırılmalarını tavsiye eden hadisleri bu konuda başta anne babalar olmak üzere Müslüman eğitimciler için ışık tutmaktadır.

Peygamber Efendimizin, çocuklara yedi yaşında namazın öğretilip kıldırılmaya başlanmasını, on yaşına geldikleri halde kılmıyorlarsa, hafifçe cezalandırılmalarını tavsiye eden hadisleri (Ebu Davud, Salat 25; Tirmizi, Mevâkîf 182) bu konuda başta anne babalar olmak üzere Müslüman eğitimciler için ışık tutmaktadır. Küçük çocuklara namazın dışındaki ibadetler hakkında da bilgi kazandırılması, bunlardan uygun olanlarının zaman zaman tatbik ettirilmesi, onların gelecekteki Müslüman'ca hayatları için büyük önem taşır. Bu konularda unutulmamalıdır ki, İslam eğitimi, tedricilik, sevgi ve ikna gibi pedagojik metotları esas alır. Korkutucu, ürkütücü, emredici tutumlar, çocuk için hem anlaşılabilir, hem

de yıpratıcıdır. Çocuğun sevgiye, iyi örneklerle, açıklayıcı doğru bilgilere ihtiyacı vardır. Bunların yerli yerinde uygulanması ölçüsünde onun Müslüman'ca eğitimi ve öğretimi de başarıya ulaşacaktır.

Elbette anne ve babaların çocuklar üzerindeki hakları bu kadarla sınırlı değildir. Ancak sorumluluklarımızı asgariye indirecek bir yol var ki; o da İslami ailenin teşekkülüdür. Biz ebeveynler olarak ne kadar İslami karakterli bir yuva tesis edebilirsek, çocuklarımız da o derece İslami karakteri sağlam büyür. Eğer sağlam şahsiyetli, karakterli, imanlı, ahlaklı, çalışkan ve üretken nesiller yetiştirebilirsek ahirette Allah'a sunacağımız mazeretimiz olabilir.

Unutmayalım ki, aile bir merhamet medresesidir. Bu medresenin muallimleri anne ve babalardır. Ve bu medresede medeniyetimizin muallimleri yetişmelidir. Rabbimizden nesillerimizi İslam'a hadim kılmasını, sorumluluk bilinci içinde evlatlar büyütmemizi ve yeniden dört başı mamur İslam medeniyetimizin teşekkülünde hayırlı neferler yetiştirmemizi bizlere ve tüm anne ve babalara nasip etsin. (Âmin)

Siyonisti Titreten Yiğit Mühendis: Yahya AYYAŞ

Serkan ÇAYCI

Rasulullah (sav) bir hadisi şeriflerinde; 'Bu din garip başlamıştır, garip bitecektir, müjdelers olsun o gariplere!' buyurunca, sahabe bu gariplerin kimler olduğunu sormuş, 'insanların benden sonra bozdukları sünnetimi ıslah edenlerdir' buyurmuşlardır.(Tirmizi)

Evet, bu din garip başlamıştır, bu dinin kutlu nebileri alaya alınmış, tehdit edilmiş, sürgün edilmiş, boykot edilmiş hatta öldürülmüştür,

Bu dinin temsilcileri sırf Rabbim Allah'tır dedikleri için yurtlarından kovulmuş, ateşlere atılmış, işkence edilmiş, hapsedilmiş, katledilmişlerdir.

Sonra, bu dinin garipliği kısmen son bulmuş, İslam dünyaya hükmetmiş, kâfirleri korkutmuş, zulmü ortadan kaldırmıştır.

Fakat geçtiğimiz asırla beraber, İslam tekrar garileşmeye başlamıştır, şu anda garipliliğinin zirve noktalarından birini yaşamaktadır.

İslam âlemi, hadiste belirtildiği üzere, başladığı konuma gelmiştir, şu an dünyanın her coğrafyasında Müslüman kanı akmaktadır, Afganistan, Filistin, Suriye, Çeçenistan, Irak, Arakan, Keşmir, Mali, Doğu Türkistan...

Kur'an'ı yaşamaya çalışan, nebevi metoda göre hareket eden Müslümanlar, terörist, gericici, yobaz diye damgalanırken, zindanlara atılırken, her türlü zulüm reva görülürken, batının, kâfirin, zalimin istediği gibi bir din yaşayanlar, hayatlarına güllük gülistanlık devam etmektedirler.

Şu an Müslümanlara oynanan oyunlar tarihin hiçbir evresinde oynanmamıştır, kâfirler, Müslümanları zulümle, katliamla, ateşe atmakla bitiremeyeceğini anlayınca taktik değiştirmişlerdir, 'bitiremiyorsan kendine benzet' politikasıyla, laik Müslüman, demokrat Müslüman, milliyetçi Müslüman yani Kur'an'sız Müslüman, devletsiz Müslüman, ümmetsiz Müslüman, cihadsız Müslüman oluşturmaya başlamıştır ve maalesef bunda da başarılı olmuşlardır.

Amerika ve İngiltere'nin Irak'ı işgali sırasında caminin birinden ezan okunur, o sırada orada olan İngiliz subay panik yapar, korkar, yanındaki münafık ne oldu efendim, nedir bu telaşınız diye sorar, subay cevaben; 'Duymuyor musun, ezan okuyorlar, halkı kıyama, bize karşı mücadeleye çağırıyorlar' deyince, yanındaki Irak'lı gülümser, hayır efendim, o 3-5 yaşlıyı namaza çağırıyor, şimdi namaz kılıp dağılırlar deyince rahatlayan subay: 'o halde bırak istediği kadar okusun' der.

Kıyam yerimiz olan camilerimiz, dirilişimizi sağlayan namazlarımız, hayatımıza ruh veren ibadetlerimiz fonksiyonlarını yitirdi, velhasıl batının yazdığı, Müslüman! devlet adamlarının başrol, onlara yardım eden bel'amların da figüran olarak oynadıkları oyun tuttu, hem de tüm zamanların en fazla gişe yapan, en çok gelir getiren filmi oldu. Ama bunların unuttukları, hesaba katmadıkları bir şey vardı; 'ALLAH AZZE VE CELLE'

Allah bu ümmetin içinden, her devirde bozulan sünneti ıslah edecek garipler, yiğitler çıkar-

miştir ve İnşaallah çıkarmaya devam edecektir, işte onlardan bir yiğit; Yahya Ayyaş 22 Şubat 1966'da Filistin'e bağlı Rafat'da, fakir bir ailenin evladı olarak dünyaya geldi, 6 yaşından itibaren hafızlığa ve İslami eğitime başladı, bunlarla beraber genel eğitimini de sürdürdü, yaşı küçük olmasına rağmen zekâsıyla sıvırdı, Beir Zeit üniversitesinden elektrik mühendisi olarak mezun oldu, 1991 yılında amcasının kızıyla evlendi, bu evlilikten Bera adını verdiği bir kızı ve şehadetine iki gün kala dünyaya gelen Abdullatif isimli bir oğlu oldu.

1945 yılında gasp işlemlerine başlayan Siyonist İsrail, her geçen yıl katliamlarını arttırmış, pervasızca saldırılarını çoğaltmış, topraklarını genişletip, Filistinlilere, kendi vatanlarında ufacık toprak parçası bırakmış, bununla da yetinmeyip evlerini yıkmış, istediğini sürgün edip, istediğini hapsetmiş, istediğini de öldürmüştür.

Bu şartlarda Hamas kurulmuş, 1989'da ilk askeri eylemle iki Siyonist asker öldürülmüş, bu olay, gidişatı değiştirmiş, 90'lı yıllarda İzzet'in Kassam Tugayları kurulmuş, yaptığı eylemlerle kısa sürede adını duyurmuştu.

İşte bu grubun bir üyesi de Yahya Ayyaş'tır, akıllı, fedakârlığı, cesareti, ihlâsıyla kısa sürede grubun üst düzey komutanlarından biri olmuş, Şeyh Ahmet Yasin'den aldığı fetvayla istişhadi eylemlerini başlatmış, kendi elleriyle bomba yapmış ve mühendis olarak anılmaya başlamıştır.

Evet, savaşın seyrini değiştiren, yenilemez denen İsrail'i acze düşürüp, dünyadan yardım istemek zorunda bırakan, adını duydukları zaman bile Siyonistleri titreten mühendis ortaya çıkmıştı.

Tel Aviv'in göbeğinde, Afule'de, Kefer Balut'ta vs. bizzat yaptığı ve organize ettiği eylemlerde yetmişten fazla Siyonist ölmüş, 350 tanesi de yaralanmıştır.

İsrail'in artık en nefret ettiği insan mühendis olmuştur, arama listesinin en başına konulmuş, toprağın altında karınca arar gibi, ev ev, köy köy mühendisi aramışlar, babasına ve hanımına işkence etmişler, annesini 1,5 ay hapse atmışlar, gidebileceği her noktayı her yeri aramışlar fakat bir türlü izine ulaşamamışlardır.

Yahya Ayyaş, Siyonistlerin gözünde sihirbaz gibiydi, sanki yer yarılıp içine girmişti, ismi bile Siyonistleri ürktüyordu.

Eski İsrail başbakanı İzak Rabin; "hiç şüphesiz bu mühendis olağanüstü yeteneklere sa-

hip, O'nun yaşaması İsrail devleti için büyük bir tehliktir." demişti. Yine iç güvenlik şefi Moşe Şahel; "Ben Yahya Ayyaş'ı bir mucize olarak görüyorum, yoksa bütün imkânlarla rağmen, İsrail devleti nasıl olurda o'nun oluşturduğu tehdide bir çözüm bulamaz." demiştir, yine eski genelkurmay başkanı Aminon Şahel; "Eğer Yahya gibi birileri ortaya çıkmaya devam ederse, İsrail'i büyük bir tehlike ve tehdit bekliyor demektir." açıklamasını yapmış, istihbarat şefi Ya'kuf Beyri; "şu ana kadar Yahya'nın yakalanamamasının, İsrail istihbarat açısından büyük bir skandal olduğunu itiraf ediyorum." demek zorunda kalmıştır.

İsrail devleti beş yıl boyunca hep mühendisi aradı, O'nu yakalamak için her şeyi yaptı, bir gün yol kontrolü esnasında arabası durduruldu, siyonistler O'nun olduğunu anladı fakat araçtaki bir arkadaşı şehit oldu, diğeri tutuklandı ama mühendis kaçtı, 11 Temmuz 1994'te kaldığı ev bombalandı, evdeki iki arkadaşı şehit oldu fakat mühendis Allah'ın rahmetiyle oradan da sağ kurtuldu.

Şehadetinden önceki son bir yılını, kendisinden sonra yerine adamlar hazırlamakla geçirdi, etrafındaki arkadaşlarına şöyle derdi; "biliyorum, beni şehit edecekler, fakat ben, benden sonra binlerce mücahit, binlerce Yahya bırakacağım." diyordu.

Tarihler 5 Ocak 1996'yı gösterdiğinde, bir şehit (inşaallah) daha Rabbine yürüdü.

Mühendis, üniversite öğrencisi bir tanıdığı'nın cep telefonuyla babasıyla konuşurken, İsrail istihbaratı tarafından telefonun batarya kısmına dizayn edilen bombanın patlamasıyla, çok sevdiği Rabbine kavuştu.

Cenazesinde insan seli aktı, 250.000 kişi intikam yemini etti, annesinin O'nun ardından söylediği son sözler, kalbim senden razıdır Yahya, ey Rabbim Sen de ondan razı ol, duasıdır.

Evet, mühendis genç yaşında şehit oldu fakat ardında ömürlere sığdıramayacak eserler bıraktı, 340 Siyonist'in ölümü ve yüzlercesinin yaralanmasıyla sonuçlanan operasyonların başında O vardı, Filistin'e cihad ruhunu, direniş ruhunu yerleştiren nadide insanlardan bir tanesi de O'dur, şimdi Kassam Tugayları, İsrail'e kök söktürüyorsa, bunda mühendisin çok payı vardır.

Ey yiğit, Rabbim şehadetini kabul eylesin, bizleri cennette buluştursun inşaallah.

Bu ümmetten sizler gibi yiğitler çıkarsın, dinini zafere ulaştırsın inşaallah. (ÂMİN)

Musibetlerle İmtihan

Yıldız ÇINAR

Şüphesiz insanın yaratılış gayesi rabbi-ne ibadet ve itaat etmesi içindir. Bu ibadet ve itaatin karşısında birçok engeller konulmuş. Böylece kulun hadisi şeriflerde buyrulduğu gibi Allah'ın değerli malı; cenneti birçok engelleri aşarak elde etmesi ve hak etmesi sağlanmıştır.

Kuşkusuz hayat büyük bir imtihandır. Zira buluğa erinceye kadar, imtihan öncesi: Kâğıt-kalem hazırlama safhası. Buluğa ermekle, insan imtihan kâğıdını, amel defterini doldurmaya başlar ve ölünceye kadar kalem oynatır. Bu imtihanın herkes için günün birinde sona ereceği malûm: ama kimin elinden kâğıdının ne zaman alınacağı belli değil. İmtihanda önemli olan çok yazmak değil, doğru yazmaktır. Öyleyse uzun ömür, güzel şeylerden daha fazla yazmak için istenmelidir. İmtihan salonunda en önde oturmak, elbisenin en güzelini giymek, kalemin en kıymetlisini kullanmak neticeye zerre kadar tesir etmez. Bunların hepsi caiz, ama hiç biri vacip değil. Vacip olan sorulara doğru cevap vermek. Bahtiyarlık da bedbahtlık da imtihan süresince belli olmaz. İmtihan süresince kimseye müdahale edilmiyor. Ama doğru yazmaya teşvik yanlış yazmaya tehdit vardır. Bu dünya imtihanının en önemli bir özelliği de adaylara doğru cevapların önceden peygamberle ve kitapları aracılığıyla bildirilmiş olması. Diğer imtihanların aksine bu imtihanda başkalarıyla yardımlaşmamız serbest bırakılmış: hatta sevap kılınmış. Çalışkan bir öğrencinin yanına gidip, kâğıdına bakıp bizde doğruyu yazabiliriz ve cevabımız kabul görür. Gerçekte, doğrudan,

hakta ve güzelde yardımlaşma serbest. Başkalarına yanlış cevap yazdırmak ve yanlış taklit etmek yasak! Kim bu imtihanda kendisi kadar başkalarının kazanması için de gayret ederse, ihsana mazhar olur. Öğrettiği kadar da kendi notuna ilave eder.

Dünyada imtihanlar çok çeşitlidir. Kimi servetinden imtihan oluyor, kimi fakir olmaktan, kimi sağlığından kimi hasta olmaktan, kimi borçlu kalmaktan, kimi alacaklı olmaktan... Herkes imtihan olduğu içindir ki, gerçek manada, kimse rahat değil. Dünyada rahat yoktur. Kuşkusuz imtihan vaktinde rahat yoktur; çalışma gayret vardır, endişe ve ümit vardır, üzüntü ve sabır vardır. İnsanın başına iyi şeyler de, kötü şeyler de gelebilir. Hepsi rabbindendir. Fakat önemli olan ise, insanların başına gelenlerin her birini bir sınama ve deneme için olduğunu idrak etmesi ve her bir sıkıntı ve kederi nasıl aşacağını bununla birlikte kendi lehine nasıl çevireceğini bilmesi önemlidir. Nitekim yaratanımız bizlerin yaratılış gayesini haber vermekte ve dünyada bulunuş gayemizin bir imtihan olduğunu ve bizlerin başına gelen iyi ve kötü şeylerin hepsinin imtihan sebebiyle geldiğini bize bildirmektedir. Muhakkak ki Mü'min, akıllı olan kimsedir ve rabbinin imtihanları karşısında akıllı davranıp bu imtihandan rızasına ve emirlerine uygun davranarak başarılı bir şekilde çıkan kimsedir.

Kuşkusuz insanların en çok zorlandıkları ve başarısız oldukları ve aynı zamanda nefislerin zorlandığı imtihan çeşidi, hayır, bolluk ve zen-

ginlikle, imtihan oldukları anlardır. Zira bu çeşit imtihan nefse zor ve ağır gelir. Bela, sıkıntı, zorluk ve darlıkla imtihan nefse zor ve ağır gelir. Bela, sıkıntı, zorluk ve darlıkla imtihan olunmaları anında ise çoğu zaman rabbini hatırlama ona dönme ve ondan yardım isteme vardır. Aynı zamanda bu çeşit imtihanda insanlar daha başarılı ve mücadelecidir. Zira insanın başına zor ve sıkıntı verici bir bela geldiğinde hemen rabbine döner ve ona sığınır.

Yalvarma ve yakarışlar âlemlerin rabbinden bu sınav karşısında yardım, sebat ve başarı ister. Rab-bimiz, bu dua, yalvarış ve yakarış karşısında bu kula yardım eder, sabır ve sebat verir. Fakat kişi, bolluk, hayır ve zenginlikle imtihan edildiğinde, bu bolluk ve refah karşısında rabbini hiç hatırlama getirmez ve bilakis rabbini dahi unuttur. Çoğu zaman isyan ve günahlara dalma, kalplerin katılması, dünyaya ve dünya zevklerine meyketme ve bu malların ve zevklerin içinde bocalama ve ömrünü tüketme kaçınılmazdır.

Hatta öyle durumlar olur ki, bazen kula gelen bu bolluk ve bereketin kendinden kaynaklandığını, çalışması karşılığında bütün bunların kendine verildiğini yahut rabbinin sevgili, iyi kalpli bir kişi olduğu için bu servet ve mallarla, bollukla mükâfatlandırıldığını düşünür. Bu elde ettiği bolluğun, malın ve mülkün hepsini kendi hak ettiği ni ve bunun karşılığı verildiğini zanneder.

Dünyada imtihanlar çok çeşitlidir. Kimi servetinden imtihan oluyor, kimi fakir olmaktan, kimi sağlığından kimi hasta olmaktan, kimi borçlu kalmaktan, kimi alacaklı olmaktan... Herkes imtihan olduğu içindir ki, gerçek manada, kimse rahat değil. Dünyada rahat yoktur. Kuşkusuz imtihan vaktinde rahat yoktur; çalışma gayret vardır, endişe ve ümit vardır, üzüntü ve sabır vardır.

Öyleyse, rahat bir şekilde koltuğunda oturup sağa sola fetvalar savuran, zorluk ve sıkıntının ne olduğunu bilmeyen, mevcut sistemlerden otlanıp, onların borazanlarını öttüren zatlar ne kadar âlimlik taslasalar da hakiki rabbani ilmiyle amel eden âlimler değildir... Bu zatların ismi, makamı, şöhreti ne olursa olsun bu böyledir değişmez.

Cahiller kendilerine verilen nimetleri, Allah indinde makbul kimseler olduklarının alâmeti ve delili zannederler. Oysa Allah'ın bu dünyada verdiği nimetler bir sinamadan başka bir şey değildir. Dünyada verilen nimetler ikram olsun

diye değil imtihan için verilmektedir. Eğer aksi olsaydı, hak üzerinde olanlar yoksulluk içinde kıvranırlarken, delalet üzerinde olanlar lüks ve zenginlik içinde yüzmezlerdi. Dünyada nimet sahibi olmak Allah katında makbul olmanın alâmeti değildir. Çünkü yeryüzünde iyi insanların yoksulluk çekerken, kötü oldukları herkesçe bilinen insanların refah içinde yaşadıkları aşikârdır. Bu husus üzerinde derin bir şekilde düşünüldüğünde, akıl sahibi her insan, dünyadaki yoksulluk ve zenginliğin Allah'ın sevgi ve nefretine bir ölçü teşkil etmeyeceğini anlayacaktır.

Bir kimsenin başına gelebilecek fitne mahiyetinde olan belalardan birisi de âlimlerin ve davetçilerin, zalim sistemler tarafından kendilerine verilen veya vaat edilen makam, mevki, maddi çıkarlar karşısında imtihana düşmeleridir. Zira bunca teklif karşısında dinini dünya karşılığı satan ve İslam dışı zalim yönetimlerin istek ve arzularına göre fetva veren ve Allah'ın hükümlerini göz ardı eden tağutların sayısı oldukça çoktur. Böylelikle hem kendilerini helak ederler hem de başkalarını helak ederler.

Tarihte âlimlerin ve davetçilerin hep sıkıntı ve zorluklarla karşılaşmış olduklarını görürüz. Özellikle bu davanın en önde giden fertleri olan peygamberler bin bir çeşit işkence ve eziyete maruz kalmıştır. Öyle ki bazı peygamberler yurtlarından kovulmuş ve bazı peygamberler bazen sözlü belalar ve musibetle karşılaşmışlar. Onlara; mecnun, sihirbaz, kâhin yakıştırmalarında bulunmuşlardır. Bazen de fiili taarruzlarda bulunarak birçok işkence ve eziyetlerde bulunmuşlardır. Bizim peygamberimiz, önderimiz ve liderimiz olan o yüce peygambere neler yapıldığı herkes tarafından bilinmektedir. Uhud savaşında yüzüne miğfer batması, dişin kırılması, Kâbe'nin yanında kafasına hayvan işkembesi konulması, Taif'te taşlanması bunlardan sadece bir kağıdır.

Demek ki bizler şöylece kendimize bir bakmamız ve kendimize gelmemiz gerekiyor. Şayet çok rahat bir işe, mesleğe, aileye, evlatlara, mal ve mülke sahip isek burada bir yanlış olduğunun farkına varmamız gerektiğini anlamamız gerekiyor.

Zira bir mü'min, yeryüzünde küfrün kol gezdiği, mü'min kardeşinin her yerde hiçbir değeri olmayan hayvanlar gibi işkence edilip öldürüldüğü hapse atılıp esir edildiği şu günümüzde hiçbir zaman hayatında rahat edemez. Şayet

rahat ise, bu kimsenin imanında bir sorun var demektir. İmanını amele dökmesinde bir sorun var demektir. Ya da sadece kalbi ile iman ettiğinden dolayı rahattır. Bu iman da ehl-i sünnet âlimlerin yanında iman değildir.

Bir mü'min hayatında rahat ve hiçbir sıkıntısı, derdi yok ise, bunun manası kâfirler görevlerini yapmıyorlar demektir. Ama bu sık pek doğru gözükmemektedir. Zira günümüz kâfirleri görevlerini mükemmel bir şekilde ifa etmektedirler. Bunun en büyük ispatı ise yeryüzünde bulunan bütün İslam devletlerinin İslami olmayan sistemler ile yöneltilmeleridir.

Fakat mü'minler olarak bizler üzerimize düşen görevleri yerine getirmediğimiz için başımıza hiçbir sıkıntı ve bela gelmemektedir. Üzerimize düşen görevin en büyük kanıtı ise, dünyada yaşayan bir buçuk milyar diye rakamlandırılan Müslümanların sayısıdır. Birçok mü'min hapishanelerde esaret çektiği birçoğunun ise memleketlerinden kaçmak zoruna kaldığı bir zaman diliminde yaşıyoruz. Sizce bu Müslümanların sayısı ve bir kısım Müslümanların başına gelen eziyet ve sıkıntılar arasında tetatlık yok mu?

Her şeyden önce kendimizi iyi bir yoklayalım. Başımızı iki elimizin arasına alıp düşünelim. Acaba bizler İslami vecibeleri yerine getirebiliyor muyuz? Yoksa kendi kendimizi mi kandırıyoruz?

Gelin! Hep beraber aklımızı kullanarak şuurlu bir Müslüman olduğumuzu ispat edelim ve şu basit ve geçici imtihan dünyasında sonsuz bir hayat için hazırlık yapalım. Sakın unutmayalım, elimize bir daha bu fırsat verilmeyecek, hiçbir şeyin bizi kurtaramayacağı o gün gelmezden önce ahiret hayatı için en güzel azıklarla azıklanalım. Zira hayatın tümü doğumdan ölüme bir imtihandır. Ölüm sonrası ise bu imtihan neticesinde elde edilen ya cennetle sayısız nimetlerle mükâfatlandırılması ya da cehennem ateşinde ebedi azap ve işkence ile bedbaht bir şekilde cezalandırılmaktır. Rabbim bizleri bu büyük imtihanda, muvaffak kılsın ve karşılığı cennet olan neticelerle bu imtihandan çıkmayı nasip etsin... Âmin

Kaynaklar:

1-) Bela ve Musibetlerle İmtihan (Abdulhalim El-Tartusi)

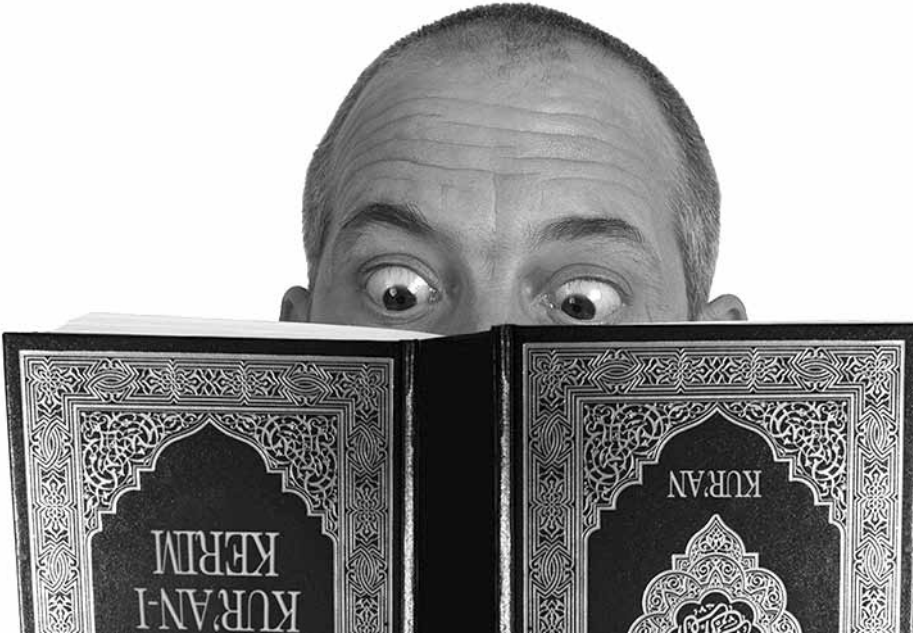
Hasta Adama Nakledilen Zehirli Kalp

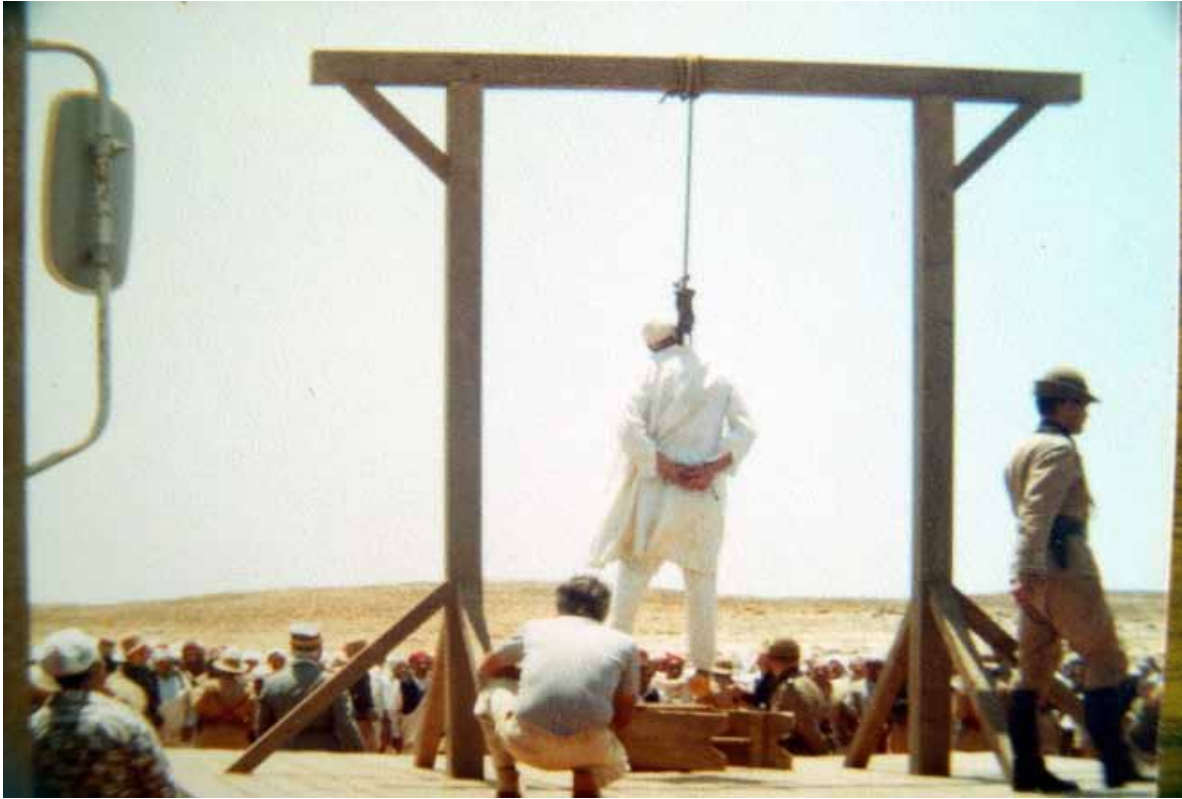
Bekir TOK

Vücutta bağışıklık sistemi adı verilen ve dışarıdan gelen vücuda yabancı her türlü varlığı reddeden bir sistem vardır. Komutanlığını "lenfosit" adı verilen hücrelerin ifa ettiği bu güvenlik sistemi, organ nakli gibi durumlarda verilen ilaçlarla baskılanır, iş yapamaz hale getirilir. Çünkü baskılanmazsa eğer, nakli yapılan organın bu vücuda yabancı olduğunu anında farkedecek Allah'ın yarattığı

sayısız askerden oluşan bu koruma ordusu saldırıya başlayacak ve bu organı vücut reddetmiş olacaktır. Tıpkı bu topraklara nakledilen Allah'ın istemediği sistemlerde olduğu gibi. Lenfositler olarak görev yapan imamlar baskılandı önce. Bu yeni ve zehirli kalbi reddedebilecek ve vücut adına bu kalple savaşabilecek güzide imamlar darağaçlarında sallandırıldıktan sonra, zehirli kalp bu topraklara resmen nakledildi. Vücut

KUR'AN-I KERİM'E MODERNİST BAKIŞ

reddedemedi bu zehirli kalbi. Ve nakilden sonra bu yabancı kalpten, lenfositlerinden mahrum kalmış vücuda zehir yayıldı. Artık tüm vücut zehirliydi.

Eskiden –belki körü körüne de olsa- güzel-liklerin, namusun, şerefın, haysiyetin çiçekler açtığı topraklarda; Kuran’ın yasaklandığı, halkı Hak’ka yönlendiren alimlerin sehpalarda sallandığı acı bir dönemden sonra vaziyet pek de iyi değil. Fiziki savaşla eline bir şey geçmeyen şeytani güçlerin, en tehikeli silahı B planı ile Kuran’ı hiç hissettirmeden ellerinden aldığı gariban Anadolu insanı sanki labaratuvarında beyni uyuşturulmuş yada hipnotize edilmiş bir hasta gibi. Elleri kolları olmayan bu hastaya sürekli kendisinin dünyanın en sağlam insanı olduğu söyleniyor ve o da bunu tekrar ediyor. Rüya alemlerinde yaşıyor sadece. Oysa gerçekte ellerini de kesmişler kollarını da.

Lisenin bahçesinden iki çocuk çıkıyor. Anne babalarının evdeki baskıları ile sadece evdeki 2-3 vakit namazını eda eden Hasan ve namaz kılıp kılmadığına çok da takılmayan, önemli olanın kalp temizliği ve ahlak olduğuna inanan bir ailenin çocuğu Kerem. Bahçeden çıkarken ailesinin “bizden de doktorlar öğretmenler çıksın,

Müslümandan kadından avukat mı olmazmış” diyerek okula gönderdiği, evden çıkarken neredeyse ayaklarına kadar varan ama okulun bahçesine girerken dizlerinin üzerine çekilen eteğiyle karşılarına çıkan Ayşe ile lauballi konuşmalar yaptıktan sonra karşıdaki büfeye kendilerini atıyorlar. Önlerinde birkaç kişi var sırada. Bekliyorlar. Bir süre sonra işini bitiren ve okula doğru elinde iddaa kuponlarıyla yönelen kişinin kendi öğretmenleri olduğunu farkedince, görünmemek için başka tarafa bakıyorlar. Aslında yasal olarak kendilerinin iddaa oynaması yasak. 18 yaşına kadar bazı çirkinlikleri yasaklıyor çünkü batıl beşeri kanunlar. Ama büfenin sahibi de tanıdık, sıkıntı çıkarmıyor Allah’dan(!).

İyi bir aile çocuğu olarak yetişen Hasan’ın babaannesi, akşam televizyonun sadece açma kapamasını ve kanal değiştirmesini bildiği kumandası ile kanalları gezerken, stadyum denilen kocaman alana “mabet” denilince kafası karışıyor. Mabetler dinlere aittir. “Her dinin bir mabeti vardır, acaba bu hangi dinin mabeti?” demeden edemiyor. Sabah akşam ise bu mabetteki ayinlerden konuşan oğlu ve torunu acaba kendisinden haberi olmadan din mi değiştir-diler diye de korkuyor elbet.

Hasan'ın babası odaya girince düşüncelere dalmış annesini görüyor ve çok da umursamıyor. Annesi ne zaman sinirli değildi ki zaten. Yaşlı kadınlar da ne anlardı zamanın güzelliklerinden. Kesin yine sabah akşam kaçırmadan takip ettiği futbol hobi(!)sine laf atacaktı. Ne yani namaz kılan birisinin de ufak tefek hobileri olmayacak mıydı. Odaya girdi ve bugünü düşündü. Ne de güzel iş çevirmişti ama. Başvurduğu kredi kendisine teslim edilmişti. Yeni makinalar alarak dükkanını genişletecek ve Müslümanlara daha iyi hizmet verecekti artık. Para artarsa da henüz Kabe yüzü görmemiş annesini umreye gönderecekti. Annesinin elinden aldığı kumanda ile hızlı hızlı kanalları geçti. Gözüne yaralı çocuklar, feryat eden analar, patlayan bombalar takılmadı. Hergün görüyordu zaten televizyonda heyecanı bile kalmamıştı. Belki sonra heyecanlı bir Hollywood filmi ile yeni bir aksiyon yaşayabilirdi.

Hasan'ın annesi Neriman hanım ise kahrılıydı. Mutfakta bulaşıkları yıkarken, en son aldığı elbisenin iki aylık olmasından dert yanıyor, beyinden şikayet edip duruyordu kendi kendine. Kendine artık olmayan ve sağı solu yırtılmış elbiselerini Suriye'ye göndererek ne de büyük iyilik yapmıştı. E kendisi de hak ediyordu yeni güzel elbiseleri. Kendisi de artık işine geri dönecekti tıpkı kızının geçen sene ara verdiği okuluna geri döndüğü gibi. Artık başörtüsü de serbest olmuştu. Ya rabbi ne kadar da güzel nimetlerdi bunlar? Artık Müslümanlar başörtülü olarak memur bile olacaktı neredeyse. Mini etek giyene de saygı duyulacaktı, başını örten de. Herkes dinini kendi içinde yaşayacaktı. Sanki bir terslik var gibiydi ama ne önemi var. Başına bez parçasını takınca direk cennete gidiyor ya, işyerinde artık erkeklerle lauballi muhabbetler de yapabiliirdi bir yandan eve rızık (!) da getirebilirdi. Güzel kızı zaten altta daracık pantolonu, başında markalı rengârenk başörtüsü ve yağlı boya çalışması yapılmış tabloyu andıran suratı ile Müslümanca (!) okuluna gidip geliyordu. Neriman hanım az çok hissetmişti kızı Aysel'in bir erkek arkadaşı olduğunu, ama

Önce İmamlar yok edildi, süreç kendiliğinden işledi sonra. Savunma sistemi olmayan vücuda zehir yayılınca, tüm organlar zehrin etkisini böylece göstermiş oldu. Şimdi Ümmet, savunma sistemini yeniden oluşturma özlemi içerisinde. Artık bu görevi yaptığını zanneden sahte imamlardan da bıkmış vaziyette

çok da umursamamıştı. Ne de olsa Aysel'in çıktığı çocuk Hakan da namaz kılıyordu. Temiz çocuktu yani. Beraber sinemaya gitmelerinde, el ele tutuşmalarında ne sakınca olabilirdi ki.

Aysel ertesi gün üniversitede bir erkek arkadaşı ile muhabbet ediyordu. "A canım bak artık başörtüsü de serbest oldu. De mi yani Müslüman kadınların da okumaya hakkı var. Artık çatlatalım solcuları kim daha zekiymiş. Müslümanın gücünü göstereyim." Oradan geçerken istemeyerek de olsa muhabbeti

duyan Sinan düşüncelere dalmıştı. "Müslümanların gücü"nden bahseden bu bayanın aslında sınıftaki diğer mini etekli kızlardan çok da farkı olmadığını düşünmüştü. Zihinler tek tipleştirilmişti. Hergün okulda duyulan sözcükler, Tvlerde yayınlanan programlar ve dizilerle artık Allah'ın ayetleri zihinlerden tamamen sökülüp alınmıştı. Ya değilse mini etek giyen bir kıza tesettür giydirilse, normalde başörtüsü takan birinden hiçbir farkı kalmayacağı gerçeği başka nasıl açıklanabilirdi ki? Ya da sahte rabler tarafından çekilen sınır çizgileri ile Müslümanın az ötede kendi kanında boğulan mazlumlara sanki yabancı insanlarmış gibi değerlendirip rutin hayatlarına hiçbir şey yokmuş gibi devam etmelerini hangi mantık açıklayabilirdi ki?

Dedik ya kolları bacakları kesilen adam kendini dünyanın en sağlam adamı zannetmiş hipnotize edilerek diye, vaziyet gerçekte de aslında çok farklı değil. Kuran'ı ellerinden almayı sanki fiziksel olarak tüm Kuran'ları evlerden toplamak olarak anlayan ve raflardaki Kuran'lara bakarak binbir şükreden günümüz insanları, öyle bir hipnoz oldular ki Kuran'ın aslında beyinlerinden, ruhlarından, yaşamlarından çekilip alındığını anlayamadılar.

Önce İmamlar yok edildi, süreç kendiliğinden işledi sonra. Savunma sistemi olmayan vücuda zehir yayılınca, tüm organlar zehrin etkisini böylece göstermiş oldu. Şimdi Ümmet, savunma sistemini yeniden oluşturma özlemi içerisinde. Artık bu görevi yaptığını zanneden sahte imamlardan da bıkmış vaziyette.

Yirmibirinci Asrın Fatihi

Mehmet Ali KULAT

Zerre küreye gebe, gündüzde gizli gece
Varlık; O\'nu haykırır; Bin mânalı bir hece
Çoklukta teklik sırrı, kâinat bir bilmece

Kalp kafa izdivacı, mânayı bulacaksın
Yirmi birinci asrın fatihi olacaksın!...

Ömer gibi bir yürek, Ali gibi bir sine;
Kaddin bükülmeyecek, sahip çıkarsan dine
Gün gelip kavuşursa sevenler sevdiğine

Ahir zaman garibi; rütbeyi alacaksın
Yirmi birinci asrın fatihi olacaksın!...

Bul bir hakikat eri, râm ol ve onu dinle
Unutma ilk savaşın önce kendi kendinle
Her yan çemenzâr olsun, çiçek çiçek seninle

Hakikat bahçesinde kalplere gireceksin
Yirmi birinci asrın fatihi olacaksın!...

Mercan mimarı yiğit! Sessizden ve derinden
Binbir bahar muştusu; cihanın her yerinden
Nice diller niyazda, Resul\'ün şehrinden

Huzuru kibriya\'ya edeble duracaksın
Yirmi birinci asrın fatihi olacaksın!...

İhsan-ı İlahi bu! Dâva; Allah dâvası
Yanında basit kalır, makam mansıp kavgası
Osman misali saçıl, Ebu Bekir dehâsı

Ecdadın gibi aşkla, gayretle dolacaksın
Yirmi birinci asrın fatihi olacaksın!...

Budanan bir çınarın sen en güzel sürgünü
Gözlerimde gözyaşı; izliyorum yüzünü!
Bütün zerrelerimle bekliyorum O Günü

İman-amel ve ihlâs, dengeyi kuracaksın!
Yirmi birinci asrın fatihi olacaksın!...

Fırtınalar asrının ardında karçıgeğim
Rabbimin lütfu ile O Güne ereceğim
İşte O an! Huzurla kabrime gireceğim

Dilinde bir Fatiha; Kabrime geleceksin
Yirmi birinci asrın fatihi olacaksın!...

Genç Birikim Derneği İlköğretim ve Lise Öğrenci Grupları Etkinlikleri

Genç Birikim

Sincan İlköğretim ve Lise kız grupları, Sincan erkek öğrenci grubu ve Eryanman erkek öğrenci grubu olarak faaliyet programı kapsamında 8 Mart 2013 tarihinde Keçiören'e gezi düzenledik. Gezi için tüm grupların Sincan'da saat 10.00'da toplanması-

nın ardından Keçiören'e hareket ettik. Geziye öğrencilerle beraber 48 kişi katıldı.

Gezi ilk önce Keçiören'deki Belediye Akvaryumunu gezmekle başladı. Akvaryumda çocukların neşe ve heyecanları görülmeye değerdi.

Oradan Estergon Kalesindeki eski Türk aile yapıları müzesine gidildi. Çocukların orada gördükleri tarihi eserler umarız gelecekleri için bir referans olur. Daha sonra yoğun talep üzerine hep birlikte teleferiğe binmek üzere hareket ettik.

Teleferik gezisiyle Keçiören'i kuşbakışı görme imkânımız oldu. Teleferik gezisi birçok çocuğumuz için bir ilk olması sebebiyle çok heyecanlı geçti.

Daha sonra toparlanma sürecinin ardından araçlarla gezi başlangıç yerine geri döndük. Öğrenciler düzenlemiş olduğumuz bu geziden oldukça memnun ayrıldılar.

Bizlere bu tür etkinliklerin tekrarlanması istediğini söylediler. İnşallah bizlerde bu tür organizasyonları düzenleyerek çocuklarımızdaki aidiyet duygularını pekiştirmiş oluruz.

Selam ve dua ile.

Gönül

Ömer Ali TORTUM

Elbette su akar yolunu bulur,
Taşıma kendini, sellenme gönül.
Ömür sarayları hep viran olur,
Sabret şu zulüme, dellenme gönül.

Çevirme isyana güzergâhını,
Söndürüp gerçeği yakma vehimi.
Başka sînelere ekme tohumu;
Gafletin bağında güllenme gönül.

Âşık mey doldurup saki içiyor.
Yolcu uyuklarken hancı gidiyor.
Zaman gerçekleri sarhoş ediyor,
Hep tar-ü taze kal, yılanma gönül.

Bağrında gizli tut cevher niyetin,
Elbet bir sırrı var her hakikatin.
Sineğe, böceğe yoksa rağbetin,
Öyle aşikâre ballanma gönül.

Ömer'im, eriştik âhir zamana,
Terkedip küfürü sarıl îmana.
Haydi, karış sen de derin 'umman'a,
Yerinde durup ta göllenme gönül.

İNNA LİLLAHİ VE İNNA İLEYHİ RACİÛN

Okurlarımızdan Nezir ERGENÇ'in babası vefat etmiştir.
Merhuma Allah'tan (C.C.) rahmet, yakınlarına sabrı cemil niyaz ederiz.

Okurlarımızdan Erkan DİLSİZ'in amcası vefat etmiştir.
Merhuma Allah'tan (C.C.) rahmet, yakınlarına sabrı cemil niyaz ederiz.

Genç Birikim